

*Treći festival hrvatskih
digitalizacijskih projekata*

KNJIŽNO BLAGO MATICE HRVATSKE:

*digitalizacija izabranih izdanja Matice hrvatske
te novinske i dokumentarne građe*

Stjepan Sučić, Pavao Damjanović

Matica hrvatska, Zagreb

mh
maticahrvatska

UTEMELJENJE MATICE ILIRSKIE

UTEMELJENJE MATICE ILIRSKE

Sabor čitaonice illirske zagrebačke.

U četvrtak dan 10. i petak dan 11. Veljače t. g. obdržavata se dva društva čitaonice ili, uザrgbi, poduzdanih svetišta običajni obor. Otvorio ga je, kao i do sada, predstavnik društva, prevesti gosp. grof Jano Drasković od Traškutskog i. k. kononika i vitez sijajnoga reda st. Vojne m. k. id. Mojgovina i užljed gospoda domovine obasije od svakoga stola, kao članovi ovoga društva, ukrašavaju sabor. U kruhu takođe vrednog domodražec ređe nego predsednik slobode govori: „Svima društvo, mojegostovanje gospodu i domorodnoj branici, učenim i poljem, učenim i znanom“. 23. Lipnja obdržavaju se obor na obnovi amenske i učenome predsednik, mogući događaji, koji Vam objasnjuju moram, ali u kruži sreća pretevarajuši vreme. Uz prie nego sto novit stvari u razsudjenje oznamo, moramo Van priređati, kako su ona, koja nate u poslednjem saboru malolaste, izpunjena.

U trejem njuču članaku urediti, da gospoda: Josip Mikula Škilic i Matanec Popović gradjanin i lergovac gosp. rabove čitaonice nisu i domorodog teatralnog načina poduzetija protres u ovom sti saboru izvestje svoje podneseu. Ovog ediciju na tollku je zadužena ostaviti.

Obrazloženje

Koliko zarad zaostavio jest restanac i dalje ostatak mu gospino biste, ali da tako racuni sa izvestjem goriceve godine pretestreljiv je odnosi na stolici u kojima su se voleo. Svi od stotina gospodara u srednjem veku su se u priljenici predstavljali. Svi su eti računi u kozakov između drugih poslova dozvolili sekulare narodes i snasrednje poslovne doljetnosti, a nekoliko i predstavnika domaćinstava, zajedno sa svim imenim dokhodi i pretkori, kako tadađe, sa posavljivim dumani, iliti, rečanjima.

stari, s Željkom Češićem i dr. Štefanom Šimovićem također učili su ga: dr. Dimitrije Demeter i Juraj Aranđelović, apotekar i građevnik; — pove blagajnik domorodnog kazališta od 1. Svetogje 1840 do 15. travnja 1841; drugi pak od 1. srpnja 1840 do 15. travnja 1841. — preuzeo je posao po koncu Listopada 1841 čest s voga snemog trudom osigurao. Dakle ovako slavni svetogje ovu godinu spomenutu godinu i vremenu svoje veži skakev dovršuju koristi žertovati može: tako se je druge strane dovršuju nasta, da njima je krenuo naš ravnihosć očitujem i time posvećujućemo, da skončano članova društva ostaće po međugodi nadreži, potreban domorodnom službi u ponuce svemu svaki čest žertovati.

Šestdeset dva ske naše, kojim nam izrečete, ostaje
da se pomeđu vama razvijajućim člankom prajesnja-
tina tira i da mi se pomaže zahtevajući da vam dozvolite
i braniteljstvo naroštosti naše; uprijemno vam danostu-
mo izresiti i također odgovor od g. Ivana Caplavica,
velrog bratulja Slavjanski u najuvjeti doba, — primili.
Odgovor je nešto prihodno cemo klasno naložiti.

nam ještě ohlásit investice o podružnosti i našemostu domovodného křesťanstva, o koredu článku prajícegabohovorí.

Premda smo svečkole moćne načine upotrebili i učinkovito učinili, kojih su, učinkovito, učinili svečkole, salvo nekega izuzetka, nemačkih svetih običajima u habsburgovim teatrima. Prema nekoj između saslušanih, koji do podizanja hiljadu fontain za ustanovljenje domovodnog křesťanstva učinio mnogo, polag svega tog rupa zapasno istu u dug od 280 fontana sebe. U poslednjem naime vremenu, kad je potrebito bilo trošakne miriti a prienesis zastojne, tad je dobio, da smo svečkole, spadajućih u dečju teatralnu kazu potpisali. Ovaj

Ujavitljivo također, da u restoranu preko 500 for.
srebra još imademo, među njima nalazi se i takovim,
kao domaćije peće blage nego li njihove kese; ali pri
svem tom nastojati čemo, da ih na izplaćenje nagovorimo
mi se užimo, da će moći dug ovlaštiti i danu red
vijati vlastil domovine naši. Proteravanje ovo, sed-
nog moglo bi se predati jednomu odloru, i onda, počem
sa seđ izreče, postati čeno isto delo satrag, da se kod
seđe mesta još jedanput pregleda u ovdje kod nas, po te-
liki gosp. spisatelja, utisak.

Na sveršku Van nijavim, da je e. *Pavao Pobor*.

prije nego se na članke besede moje vratimo, opomenuti

Po dovršenom ovom, naprakd u našoj narodnoj izobraženosti belodano očitujući se goru g. grofa predsednika i u sledi predlagajući u njenu donećenju, bahu obveznim vjećanjem slediće zaključena:

„U. da se za glazbenicu domovskih, koji su naduđeni slavonskoj generalnokarličkoj zemlji – izreku,

C. L. 4. Da se za obavljanje dugovaca, koji su pod-
tijem domorodnoga kazalista jošte preostali, svi članovi
društva obvezuju, da će najmanje po dva forinta srebra za-
ti u srebro, neviđeno.

C. L. 5. Da se pismenno zahvalnost izjaviti od strane druž-
stva rektoru, Dra. Ljudevitu Gaju, Dra. Dimitriju Demetru, Lju-
devitu Fukotinoviću i Vlkošlava Babukicu.

tu sverhu prineseti.
Za primanje ovih novih i za iztečavanje starih prinješakih izabran je blagajnikom g. Juraj Augustin, apotekar

gradjanin zagrebački.
Č. 5. Čitao je odgovor da *Hana Capodistria* na za-
pisnu pitanja, koju je od dravca našeg, u s. 7. i
prisustvju sabora poslano bilo. *G. Capodistria* zabrinjava za
prigružbe, koje dravci nema prema njeni mosti i buduć-
nosti osoba. Na ovo je sledilo, da ga Bog, na mjesto nosa
već osoba.

klas. Gledat predloženje, da se izdavanje starških literarkih, osobito domovinskih, organizem (glasopis, knjige, članci, pisma, razglednice, katalogi itd.) je vrednost, pravico, koju imajo domovinski narodni organizem, pravice za izdavanje knjige trgovcem neimaju, — ali da se izdavanje knjige domovinski organizem, — ali da se počasno i urespektovano domovinsko pismo nenehalo, da okrenutosti isti (črkvali) spodobeni domovinsko pismo nenehalo.

Cl. 8. Da se obični sabor države četiri puta na godinu obdevarje i četvrtnač danas napred gg. članom na znanje.
Premdome ovom obrazljena su 23 člana, koji su od 1.

prebroj pet godinaš, svake godine o stanovnikom roku 10 for-
mera prebroj točno platiti, zat će se u steneljitelju. *Maticice*
i dobitav ſe sva manje knjige, koje se troškom Ma-
tice hrvatske izdaju, baviti; a veće, koje više troškova-
te, barona *Ljudevica Božekovića* vice-kancelarja.

Posli obavljenih svih poslova, koji u krug našega mladjanog literarnoga poduzetja spadaju, i koji nas o do-

branom napredku naem sinu obradovac, zakjut pretesti
gr. prof predsednik sabor, za em jednostavno od svih stra-
nash zakljanje glas: „da tini zin, gr. Janke Draskovic, pre-
vredni predsednik na mnogo leta!“

Věkoslav Babák,
tažník družtv.

Književni oglasi. ſec (p. n.) U Ljubljani g. Anton Žakelj bogoslovac. U Čelovcu g. Josip Ulaga bogoslovac itd. itd.

Sve ovde naznačene i nenozašedene velestovane domorodce molimo, da se potruže poduzete naše budupreti, i time naše domoljubnu našemu k ozujenoj svrsi dovesti.

U Zagrebu 17. Otojka 1842.
Dragutin Rakovac.

Slavko Vraz.
Ljudevit Vukotinović.

**U tergovini
uk modroj kruglič**

Prepušta primaju: o Zagrebu gg. dučovat i ravnateljica Študentice ilirske Vekoslav Babuković i Franjo Suppan knjigari. U Varaždinu g. Metel Ožegović vel. biskup. U Požegi g. Ivan Držić. U Kaptolu g. Josip Jurčić.

svake vrsti
frizke novčarne, cvjetne i

Izrada poverila, cvetno i gospodarstveno semeњe,
kojega soudjelant i dobrobit ista literatura izmje-

za kojeg poznatniju i dobrota ista negovana jenja.
Za izvanske prodavace svezne druge su osobito
probijatne cene uredjenje; popis svih cenuh izdaje se za-
badiva.

Urednik i izdavatelj Doc. Ljudevit Gaj.

Tiskom kr. p. narodne školske tiskarne Dra. Ljudevita Gaja u Zagrebu.

UTEMELJENJE MATICE ILIRSKE

(70)

Navěštenje.

Izišao je na svět i može se dobiti u čitaonici zagrebačkoj kod Věkoslava Babukića, tajnička družtva:

IVANA GUNDULICA

U DVADESET PIEVANJAH.

(Sa slikom piesnika i riečnikom.)

U 8. 358 stranah; riečnik malimi pismeni s tumačenjem němačkum i talianskim 137 stranah. —

Cena na tananom běliem papiru 2 for. 30 kr. srebra.
» običajnom » 2 » — » »

Utemeljitelji, koji su 50 for. sr. na jednoč položili i obvezani utemeljitelji takodjer, dobit će na tananom běliem papiru po jedan izgled od »Osmana« bez ikakvoga nadoplatjanja.

Izvan toga može se dobiti posebno slika Ivana Gundulića za okvir u 4. na kinezkom (kitajskom) papiru po 30 kr. srebra.

(2)

(72)

(2)

Kod Franje Suppana izišlo je staro - dubrovačko dělo:

TRUBLJA SLOVINSKA

o d

Vladislava Minčetića.

S kratkim životopisom Minčetićevim od I. K. S. Dobiti se može u narodnoj tiskarni, i kod knjigara Suppana i Hiršfelda.

Cena mu je 12 kr. srebra.

(62)

Poziv k predplati

(3)

na

SLAVJANSKU ANTOLOGIU

od grofa Orsata Pocića, Dubrovčanina.

Nižepodpisani dajući time štovanomu občinstvu na znanje, da sam od gorehvaljenoga kneza imao srēdu dobiti poziv slèedećega sadržaja: »Gospodine! — Uzdajući se u Vaše rodoljube, umoljavam Vas, da bi na moju u Danici pod brojem 10. naznačenu i već cenzuriranu »Antologiu Slavjansku,« koja će novim organičkim pravopisom najduže do svršetka ovoga měseca izaći, predplatitelje kupiti i meni ih što běrže ovamō (u Beč) Rauhensteingasse Nro. 932 poslati blagoizvolili. Zajedno molim Vas, da bi ovo

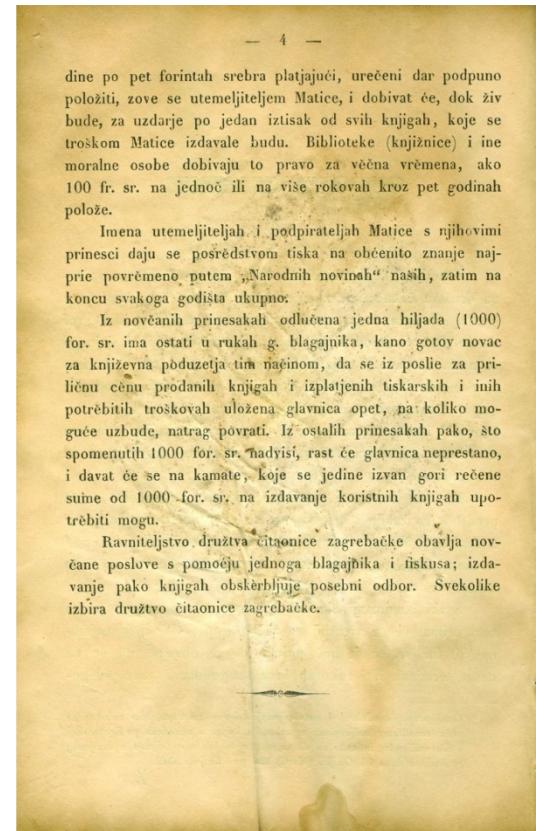
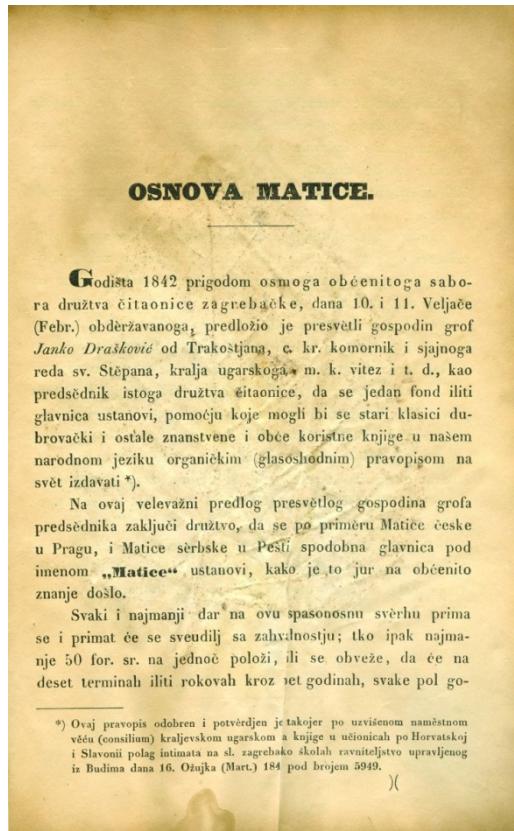
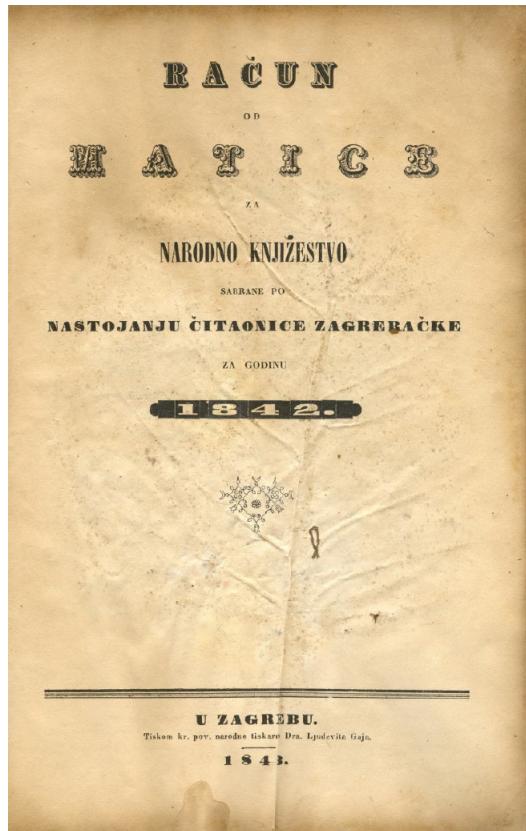
KNJIŽEVNICI I KNJIŽEVNA PUBLIKA

Muževi ilirske dobe (1835-1850.)

Društvo vikare v Zagrebu.

KNJIŽEVNICI I KNJIŽEVNA PUBLIKA

KNJIŽEVNICI I KNJIŽEVNA PUBLIKA

— 6 —

II. Obvezani utemeljitelji, koji su obćali kroz 5 godinah 50 for. sr. položiti.

		U srebru
		for. kr.
5	Andrić Jerko, mudroljubija i bogoslovia dr. i prof. u Djakovu .	5 —
	Babić Marko, župnik u Nemeih bisk. djak.	10 —
	Babukić Věkoslav, advokat i tajnik društva čit. zagr.	10 —
	Barac Eugenio, sirotinski adjunkt. Karlovac	15 —
	Bišćan Julija, slušatelj pravah u Pešt.	20 —
	Belošić Venceslav, kapelan bistrički bisk. zagr.	5 —
	Blazečković Aleksander, sl. varm. zagr. veliki sudac	10 —
	Briglević Janko, fiskal više slavnih gospoština	10 —
10	Budić Ivan, župnik sv. Petra u Zagrebu i prisred. duh. stola bisk.	10 —
	Bukvić Konstantin, c. k. vojnički kapelan u svoj Dalmacii	10 —
	Bunjevac Ivan, sl. varm. zagr. veliki sudac	10 —
	Bunjevac Ljudevit, vlastelin	10 —
	Čačković Josip, začastni sudac sl. varm. zagr.	10 —
	Car Stjepan, advokat i sl. varm. zagr. začastni fiskal	5 —
15	Čegelj Ivan, sl. varm. varasd. veliki sudac	10 —
	Clemens Josip, vice-arkidjakon i župnik u Petrinji bisk. zagr.	10 —
	Cvjetković, povlastljena občina	10 —
	Degoricia Nikola, c. k. kapetan u Gjurgevcu	25 —
	Demeter Dimitrija, doktor medicine	10 —
20	Dolovčak Ivan, fiskal u Zagrebu	10 —
	Društvo mladeži duhovne semeništa djakovačkoga	10 —
	Fabek Josip, Dor. med. i kir. fizič sl. varm. zagr. u Karlovcu	10 —
	Filetić Ernesto, župnik u Kutjevi biskupije zagr.	5 —
25	Fürst Josip, župnik kod sv. Ivana u Zagrebu	10 —
	Gergjan Matia, župnik u Piškorevcib. bisk. djak.	15 —
	Glubuć Franjo, kapelan u Ternoviticib. bisk. zagr.	5 —
	Gotlibović Pavao, prepost od Laudeka, vice-arkidjakon i župnik u Valpovu bisk. pečuh.	25 —
	Gvozdanović Janko, sl. i kr. grada Kraljeva veliki fiskal	10 —
30	Gvozdanović Ilia, podnastojnik u semeinstvu gr. sjed. u Zagrebu	5 —
	Gvozdanović Pavao, vel. sudac. sl. varm. križevačke	20 —
	Horvat Petar, fiskal u Zagorju	5 —
	Jakćin Andrija, fiskal u Zagrebu	10 —
	Jesenković Krinoslav, župnik u Novaku bisk. djak.	10 —
	Juratović Josip, stolne crkve zagr. prevendar	10 —
35	Jurinić Janko, vel. sudac sl. varm. zagr.	10 —
	K. J., domorodkinja, u Križevcijih s devizom napredstavljenom	10 —
	Kargačin Adalberto župnik u Švici bisk. senjske	5 —
	Kargačin Agrikola, bogoslovia doktor, vice-arkidjakon i župnik u Perusiću bisk. senj.	10 —
	Karšul Ivan, župnik u Modrušu bisk. senjske	10 —
40	Klemen Mihajl, kanonik zagr.	10 —
	Kočevar Stjepan, dr. lekarstva, fizik okružni u Početertku na Štajeru	10 —
	Košćec Mihajl, pravdopravnik i eksaktor sl. i kr. grada Varašdina	10 —
	Kostić Gjuro, vlastelin	10 —
	Krizmanić Ivan, opat i župnik bistrički bisk. zagr.	10 —
45	Kukuljević Antun, Sakeinski, c. k. savetnik, školah vrh. ravnitelj	10 —
	Kukuljević Ivan, Sakcinski	10 —
	Kuslijan Dragutin, baron, fiskal i podbilježnik sl. kr. gr. Karlovec	10 —
	Latnović Dragutin, dr. mudroljubija i bogoslovia	10 —

Strana 500 —

POPIS

gospode p. n. darovnikah Matice po abecednom redu.

	U srebru
	for. kr.
5	Banovačka I. slavna regimanta
	50 —
	Bunjevac Josip, podžupan sl. varmedje zagrebačke
	50 —
	Čaić Mihajlo, tērgovac u Sisku
	50 —
	Čevizović Ivan, tērgovac u Karlovcu
	50 —
	Drašković Janko, grof, c. kr. komornik i t. d.
	50 —
	Društvo sl. čitaonica narodne u Varašdinu
	50 —
	Ferić Tadija, sl. kaptola zagr. kurijski komes
	50 —
	Fergić Franjo, župnik u Breštovcu bisk. zagr.
	50 —
10	Gaj Ljudevit, dr., učrednik Narodnih novina
	50 —
	Haraminčić Mirko, vlastelin
	50 —
	Jelačić Eduardo, Buzinski, podžupan sl. varm. zagr.
	200 —
	Karina Franjo, plem. u Senju
	50 —
	Knežić Kajetan, c. kr. major i sad. upr. Josipove ceste
	50 —
	Koritić Franjo od Mrazovca, opat, kan. i kant. st. c. z.
15	Kuković Josip, biskup djakovački
	400 —
	Matizović Ivan, biskup i prepošt u Djakovu
	50 —
	Mileusnić Teodor i Gjuro, bratja
	50 —
	Mlađež duhovna semeinstva zagrebačkoga
	50 —
	Obrenović Miloš, bivši srbski knjaz, 100 ces. duk.
20	460 —
	Oresković Fridrik, c. kr. major u sluinskoj regim.
	50 —
	Orssich Juraj od Slavetića, grof, c. kr. komornik
	50 —
	Ožegović Metelo, Barlabasevečki, sl. varm. Varašd. v. b.
	50 —
	Ožegović Mirko, Barlabasevečki, biskup senjski
	100 —
	Penjić Pavao, eksaktor gospošt. djak. od strane offi- ciolata isto gosp.
	50 —
25	Smučiklas Gabriel, biskup križevački
	50 —
	Uzorinac Ignacio, arkidjakon i kanonik zagr.
	50 —
	Vidali Šimun, tērgovac u Karlovcu
	50 —
	Vranyčany Ambrožio, starij, vlastelin u Karlovcu
	50 —
	Vranyčany Ambrožio, mlađi, u Karlovcu
30	50 —
	Vranyčany Ivan, senjski patricius
	50 —
	Vranyčany Nikola, u Karlovcu
	50 —
	Vranyčany Simo, rēčki patricius
	50 —
	Vuković Mate, arkidjakon, opat i kanonik zagr.
	50 —
	Zdenčaj Nikola, Zahromičgradski, c. kr. savetnik i vêrhovni župan sl. varm. zagr.
	50 —
	Ukupno 2660 —

KNJIŽEVNICI I KNJIŽEVNA PUBLIKA

— 7 —

	U srebru
	for. kr.
Prenešeno .	
	500 —
50 Lentulaj Benko, sl. varm. zagr. pèvni podzupan	10 —
50 Lovinèić Ivan, vlastelin	10 —
Lukačić Mato, župnik u Oprisavcih bisk. djak.	10 —
Majer Matia, kapelan u Žaliu u Kornjkoj	10 —
Mance Čiguro, kapelan u Merkoplju bisk. senjske	10 —
Martinović Adalberto, sl. varm. zagr. kod sudac	20 —
55 Matiæević Franjo, kapelan kod sv. Marte u Zagrebu	10 —
Matić Josip, opat i kanonik u Điskovu	10 —
Matković Stépan, župnik Pušći bisk. zagr.	5 —
Matošić Matia, župnik u Otušu senj. bisk.	5 —
Mazuranić Antun, profesor u Zagrebu	10 —
60 Medunić Jelina, udova vlastelinika	10 —
Medunić Virgilio, uživ. stola banskoga prisciani bilježnik	5 —
Mihalić Antun, arkiđjak. dol. Sremi i župnik u Petrovaradini	10 —
Mihalinić Stépan, župnik u gornjoj Zelini bisk. zagr.	10 —
Miković Ivan, kapelan u Gušeu, bisk. zagr.	15 —
65 Miljković Franjo, župnik u Petrovaradini kod sv. Roka bisk. dj.	20 —
Moyses Stépan, dr. i prof. mudrolojuba u Zagrebu	10 —
Mrač Maksimiljan, protokolista duh. stola bisk. zagr.	10 —
Mudrovit Nikodem, kanonik i župnik bakarski, senj. bisk.	5 —
Muha Ignacio, otac reda sv. Franje, đeži kap. i prof. u Požegi	10 —
70 Muravić Jakob, župnik u Sotini bisk. djak.	10 —
Neralić Ignacio, kapelan u Pokupskom bisk. zagr.	5 —
Nikolić Vasilije, uživ. banskoga stola pris. bilježnik	25 —
Nugent Alberto, grof	10 —
75 Obrovac Pavao, dr. bogoslovija i prof. u liceju djak.	10 —
Pancić Gergur, prepošt i arkiđjakon, župnik Gospicu bisk. senj.	10 —
Parković Antun, odabran gradjanin budimski	10 —
Pendelin Mirko, kanonik st. crkve zagr.	10 —
Pepeko Antun, župnik u Rakovcu bisk. zagr.	10 —
80 Philip Ivan, vice-arkiđjakon i župnik u Katlovcih bisk. djak.	10 —
Philippović Adam od Heldenthala, župnik u Gorjanish bisk. djak.	5 —
Plešić Jerolim, župnik u Sunju, senjske bisk.	10 —
Pobor Pavao, vice-arkiđjakon i župnik u Otočcu bisk. senjske	20 —
Praunperger Aleksio, dr. lsk. i fizik sl. varm. kriz.	10 —
85 Premelj Antun, župnik bučanski na Štajernu	6 —
Radić Gašpar, župnik u Petrovaradini u dolu Ljudevitu bisk. dj.	10 —
Rastić Daniel, c. kr. obreštajnant	10 —
Rogan Stépan, župnik u Vrabču bisk. zagr.	5 —
Rodoljub iz Bosne	10 —
90 Sabljak Ivan, c. kr. nar. učionicača upravitelj u Pančevoj	10 —
Saćić Josip, župnik u Stupniku bisk. zagr.	5 —
Sagar Augustin, kapelan u Cabru bisk. senjsk.	8 —
Segulić Simun, kapelan u Vagancu senj. bisk.	10 —
Sinković Ljadevit, vel. fiskal sl. i kr. grada Zagreba	10 —
95 Smendrovac Josip, kapelan sl. i kr. grada Karloveca	10 —
Sokolić Antun, župnik u Čorovniku senj. bisk.	10 —
Šoštaric Dragutin, fiskal i eksaktor sl. i kr. grada Karloveca	10 —
Sot Josip, dr. bogos., kanonik st. crkve zagr. arkiđjakon	10 —
Stančević Ana, domorodnica u Zagrebu	10 —
100 Stanković Ivan, dr. mudrolojuba i bogoslovia, prof. u Đjakovu	10 —
Stauduar Antun, provizor kod grofa Nugenta	10 —
Strana .	
	1034 —

Strana . 1034 —

— 8 —

	U srebru
	for. kr.
Prenešeno .	
	1034 —
Stauduar Franjo, političkih zagr. novinah nárednik	
Stauduar Vékolav, sudac sl. varm. zagr.	10 —
Stoò Pavao, vice-arkiđjakon i župnik na Pokupskom bisk. zagr.	5 —
105 Šufaj Danilo, vlastelin	10 —
Šufaj Filip, vlastelin	10 —
Švagli Dragutin, podbilj. sl. varm. varađ.	10 —
Topalović Marko, vice-arkiđjakon i župnik u Ternjanih bisk. dj.	10 —
Uzorinac Jakob, sl. varm. križ. sudac	20 —
110 Vahter Franjo, gradjanin u Osiku	5 —
Vakanović Antun, veliki fiskal sl. varm. zagr.	10 —
Vakanović Nikola, sl. i kr. grada Karlovena veliki bili	10 —
Vancas Aleksić, doktor i fiskal sl. varm. zagr. u Zagrebu	10 —
Vancas Janko, župnik kod sv. Ane pod Tarnom bisk. zagr.	10 —
115 Vikićnik Josip, župnik u Cvetoviću senj. bisk.	5 —
Vinković Mirko, sudac sl. varm. varađ.	5 —
Wolf Antun, župnik kod sv. Petra na Štajernu	5 —
Vranješević Josip, župnik u Garčima bisk. djak.	5 —
Vraz Stanko	10 —
120 Vučetić Mato, slušatelj bogoslova u sèmenistu pečuhskom	5 —
Zenegeval Franjo, nj. ekso. biskupa zagr. kurialni komes	10 —
Zerjavic Ferdinand, fiskal, prisednik više sl. varm.	10 —
Zlatarović Roberto, sl. varm. zagr. podbilj.	5 —
Zubanović Mato, župnik u Punitovih djak. bisk.	5 —
Ukupno .	
	1239 —
III. Darovnici, koji su manje prineske položili.	
Zeleno do zerna pegava, kamen de komena paleča. Nar. posl.	
Akutri Antun, rimski vicekonzul	5 —
Agić Dragutin, c. kr. obreljant	1 —
Alt Antun, sl. gospodine močvarake provizor	4 —
Ambrož Stépan, župnik u Goli bisk. zagr.	20 —
Antol Jakob, župnik u Hlebinah bisk. zagr.	20 —
Artol Ivan, c. kr. lajt.	1 —
Artvaric Blaz, župnik u Početiku na Štajernu	1 —
Babić Janko, vice-arkiđjakon i župnik u Loboru bisk. zagr.	30 —
Babić Stanislav, vice-arkiđjakon i župnik u Gaju bisk. zagr.	1 —
10 Bach Josip, vinske dace vèrhojni prijemnik	2 —
Baće Boltek, preverudar u Jastrebarskom	1 —
Bakić Mihailo, stražmeistar	1 —
Balasko Josip, provizor u Bukovcu	1 —
Ban Florjan, učitelj 1. nar. škole u Zagrebu	1 —
13 Baneković Gergur, kapelan imbrohovečki bisk. zagr.	1 —
Banić Toma, župnik u Alekšincu bisk. senj.	2 —
Banovacka sl. 1. regimenta	9 —
Barabas Ladislav, kapelan koprivnički bisk. zagr.	1 —
Barac Matia, kapelan kod sv. Mihalja u Lovinu senj. bisk.	1 —
Strana .	
	34 — 45

HRVATSKI ZEMLJOPIS

PRIRODNI ZEMLJOPIS HRVATSKE.

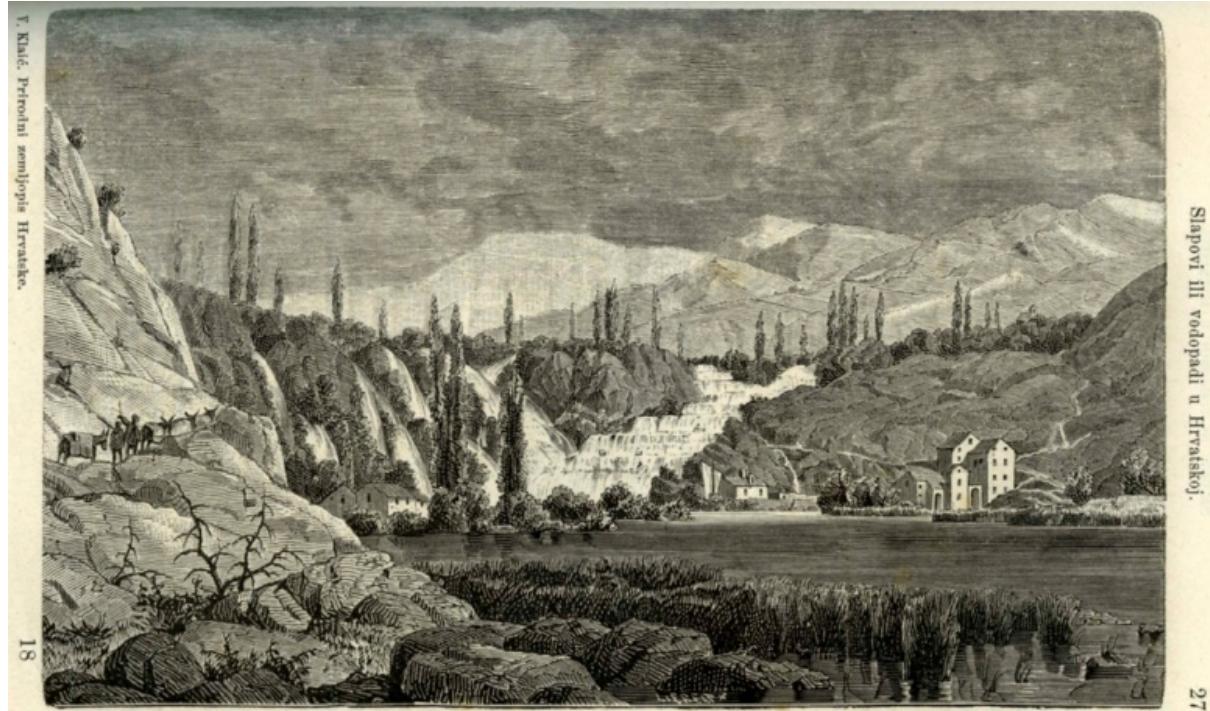
SASTAVIO

VJEKOSLAV KLAIĆ,
PROFESOR KR. GIMNAZIJE U ZAGREBU.

SA 42 SLIKE I 1 KARTOM.

NAGRADJENO IZ ZAKLADE GROFA DRAŠKOVIĆA.

U ZAGREBU 1878.
TISKOM C. ALBRECHTA.

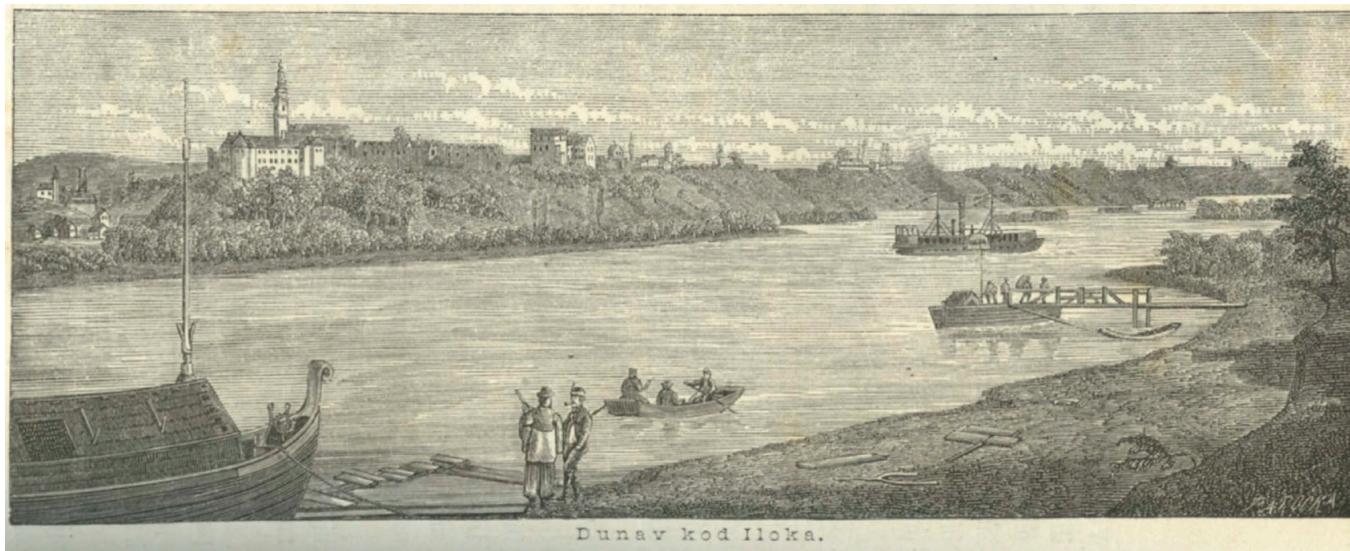

18

HRVATSKI ZEMLJOPIS

HRVATSKI ZEMLJOPIS

HRVATSKI ZEMLJOPIS

VIJENAC

30

VIENAC

ZABAVI I POUCL.

Br. 32. U ZAGREBU DNE 10. KOLOVOZA 1872. God. IV.

Izlazi svake subote. — Godišnja cijena 6 for.; postōan i domaćim u kuću 7 for. — Rukopisi se ne vraćaju.

Zabava: Zagreb. — Prekaso. — Boginje. — Poučak: Po napuljskoj vuhanskoj okolici. — Putne upomene. — Listak.

ZAGREBU.
Spjevao A. Š.

Povrh starog Griča brda,
Kao junak lep i mlad
Smjele glave, čela tvrda,
Slavni stoji Zagreb-grad;
Živ, ponosit,
Jak prkosit,
Kad slobode plane boj.
Tko tu kliko neni:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!

Mnogo bure povrh njega
Prosu sveta udes ljut,
Ali pod krilom našeg stiega
On stajaše tvrd i krut.
Ljutit stresa
Juriš biesa
I raznrvi vraga roj.
Tko tu kliko nebti:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!

Nad njim bijesnu zlatna zvjezda,
Da ugleda druga drug.
Kao soko iz svog gnezda
U daleki prhnu jug
Glas Hrvatsva:
Doziv bratstva:
Preni mi se, rode oj!
Tko tu kliko nebti:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!

Ti uzkrisi naše pleme,
Ti raztjeris duha noć,
Ti nam siješ znanja sjeme,
Ti nam dižeš roda moć,
Svjetlobornih,
Umotvornih
Glava radjaš silan broj.
Tko tu kliko nebti:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!

Kad zarundi mlada zora,
A iz zore dvor i hram,
Zlatno polje, zelen-gora,
Sjajna Sava, loze plan:
Od miline
Duša gine,
Po krasotci bludeć toj.
Tko tu kliko nebti:
Slava, slava tebi,
Zagreb-grade divni moj!

Zagreb-grade, naša glavo,
Zagreb-grade, štitne naš,
Zagreb-grade naša slavo,
Kao sunce ti nam sjas.
Budi velik,
Jak ko čelik
Tisuć ljeta slavan stoj!
Tko tu kliko nebti:
Slava, slava tebi,
Zagreb grade divni moj!

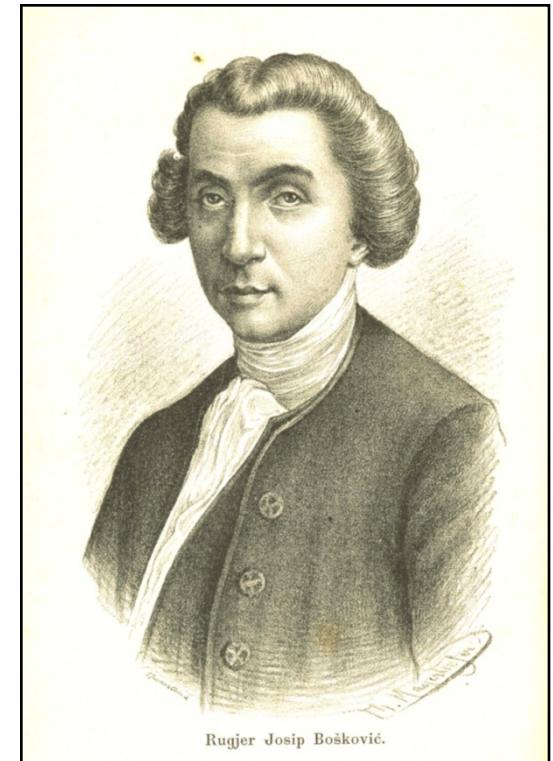
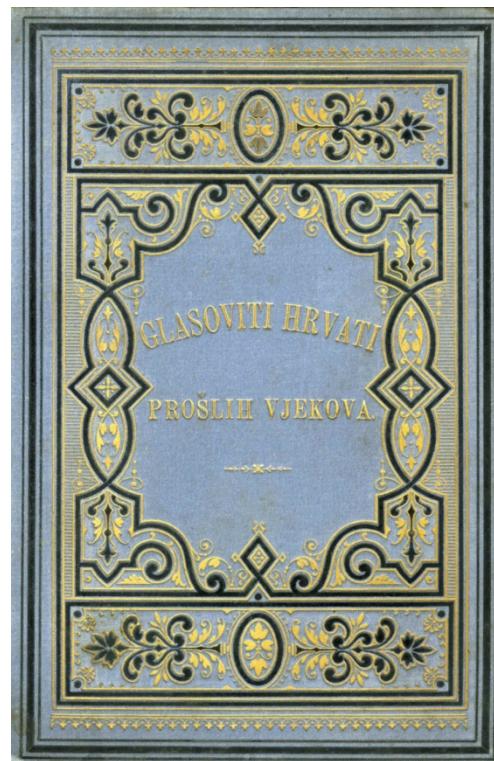
P R E K A S N O.

Priporiška iz života.

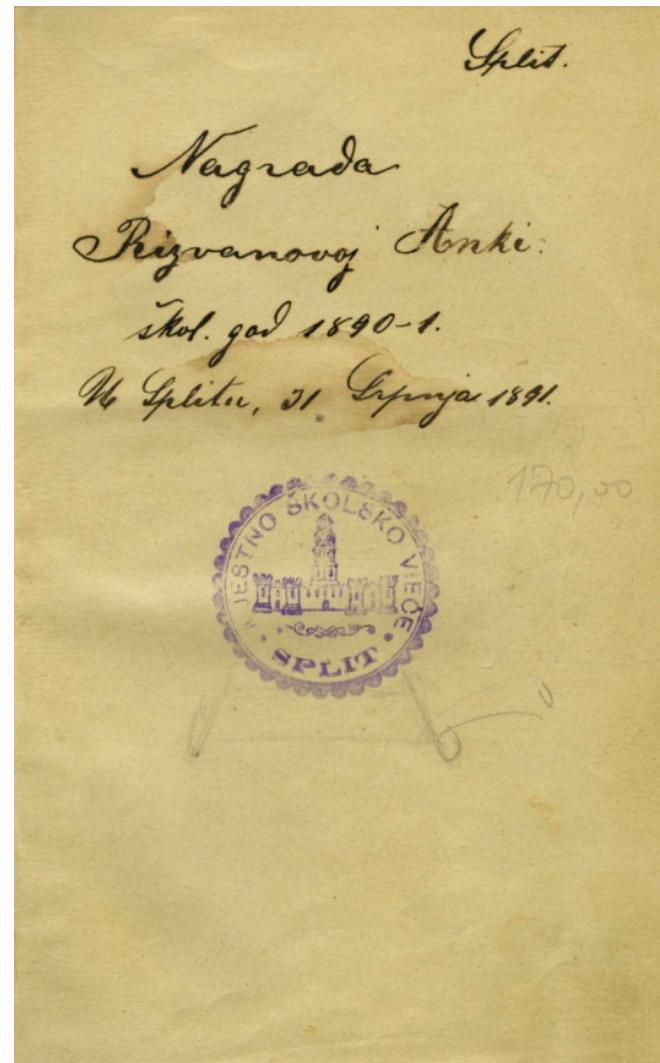
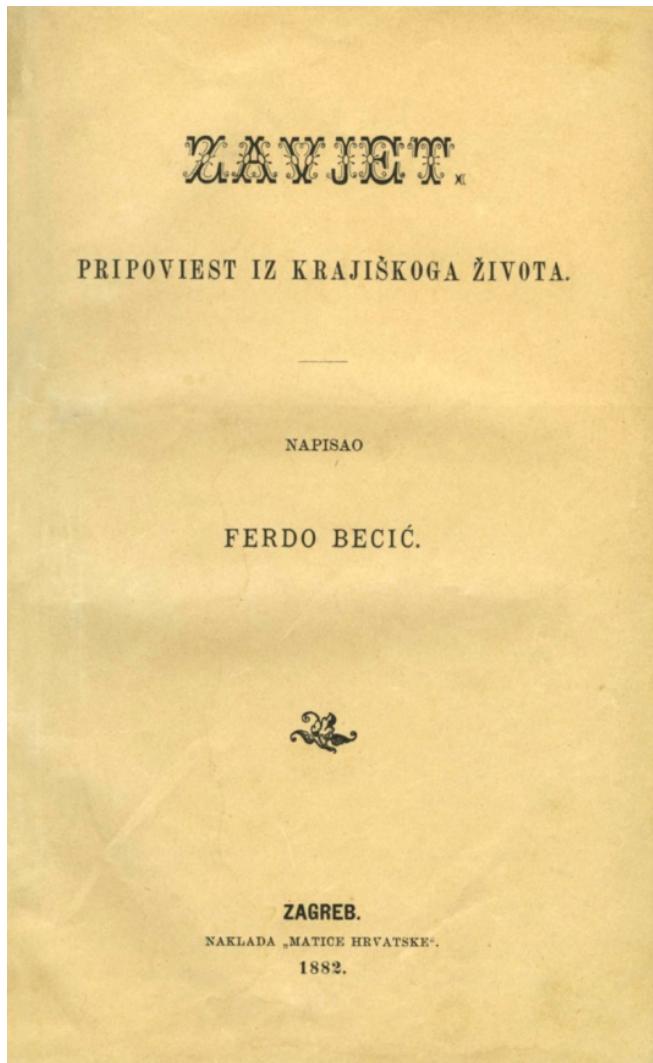
2. Minuše ovako dva i tri mjeseca. Iza razgovora, koji sam ti malo prije vjerno pri-

občio, probudio se u meni daleko življii interes za Olgu, nego li do sada. Od tada občio sam gotovo svaki dan s njom, te se do brza uvje-

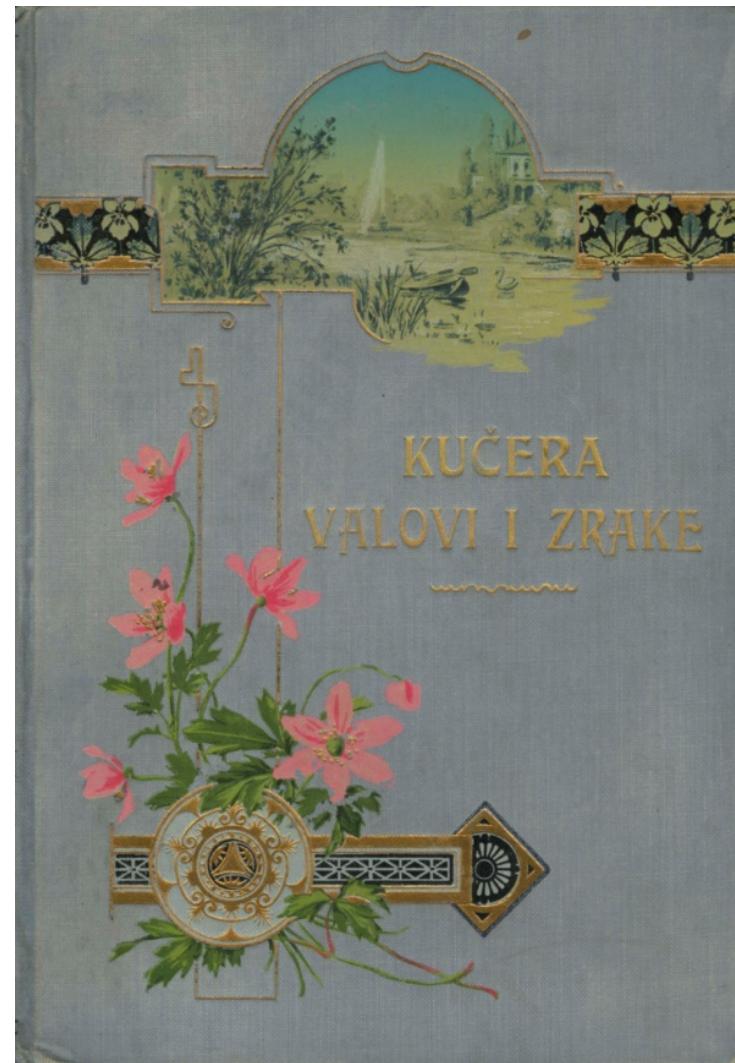
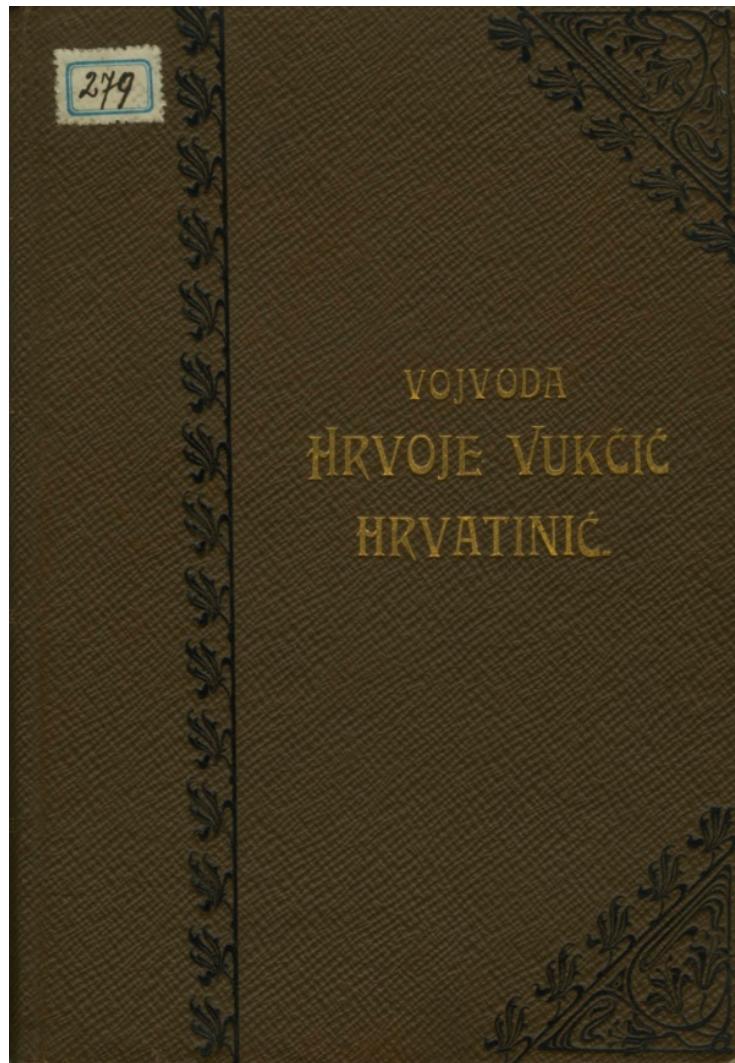
IZABRANA IZDANJA

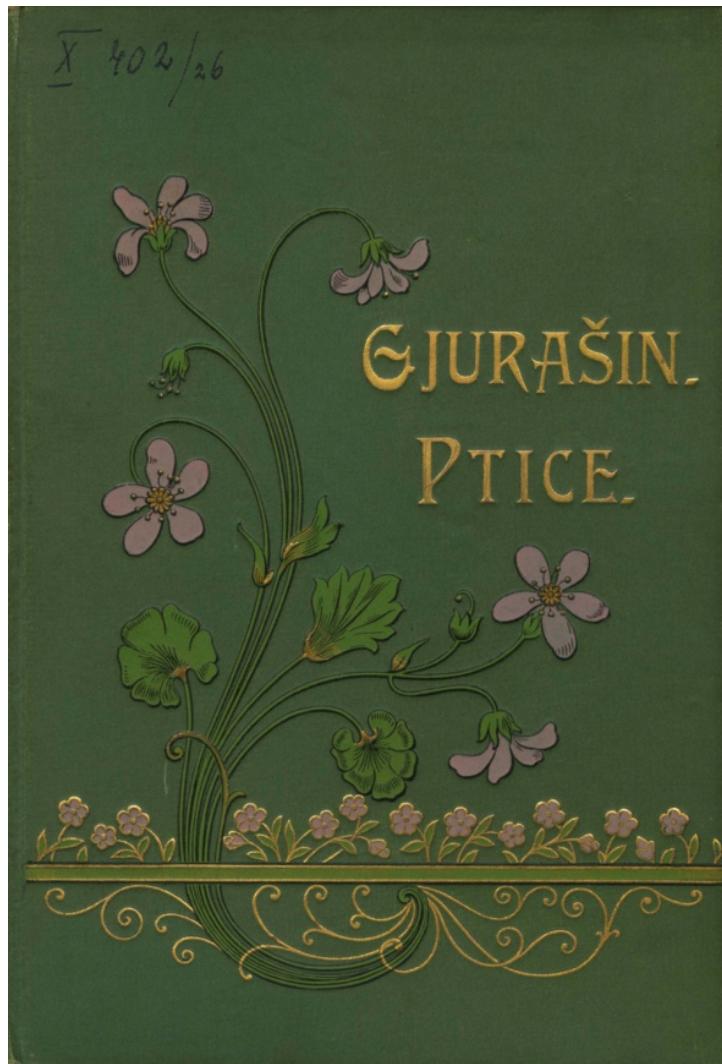
IZABRANA IZDANJA

IZABRANA IZDANJA

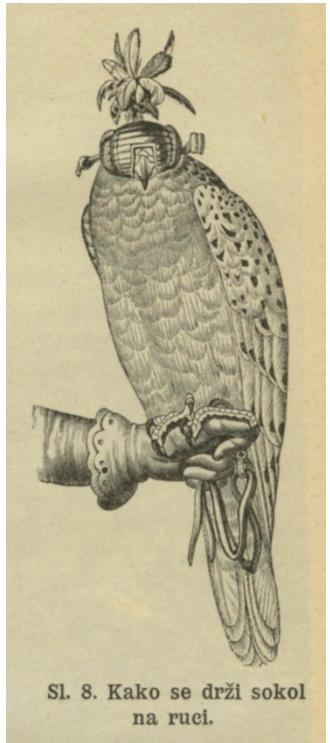

IZABRANA IZDANJA

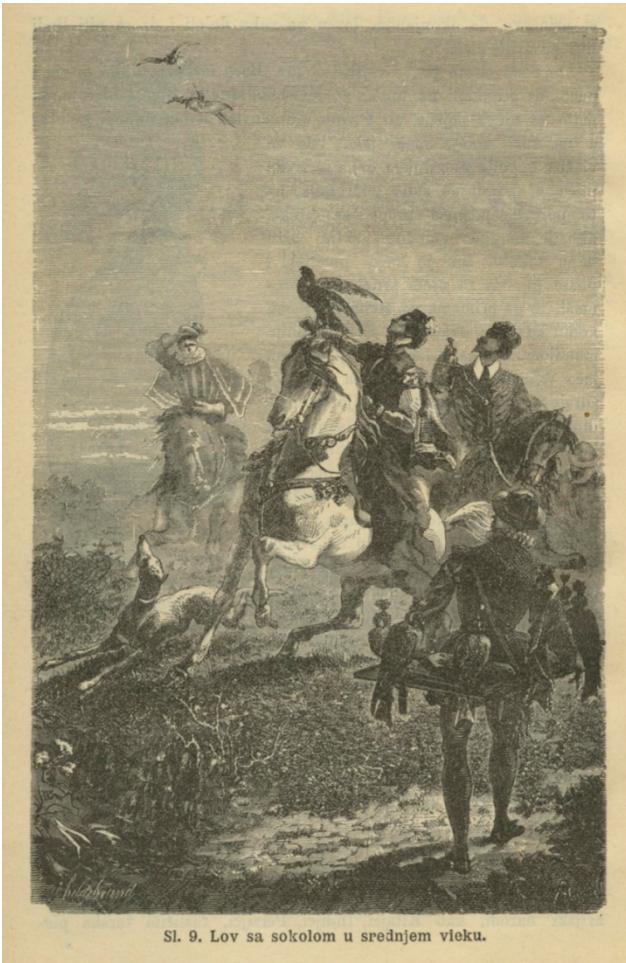

Sl. 14. Orao suri (*Aquila chrysaetos*).

IZABRANA IZDANJA

Sl. 8. Kako se drži sokol na ruci.

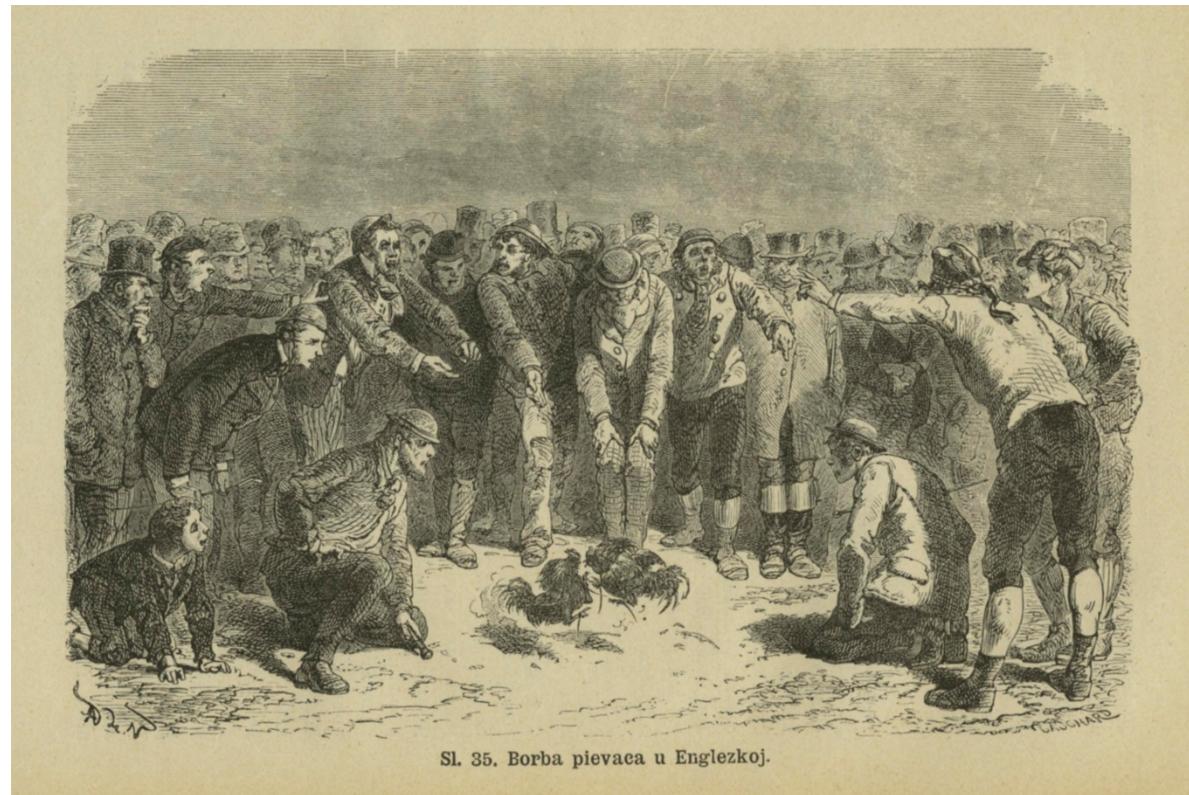

Sl. 9. Lov sa sokolom u srednjem veku.

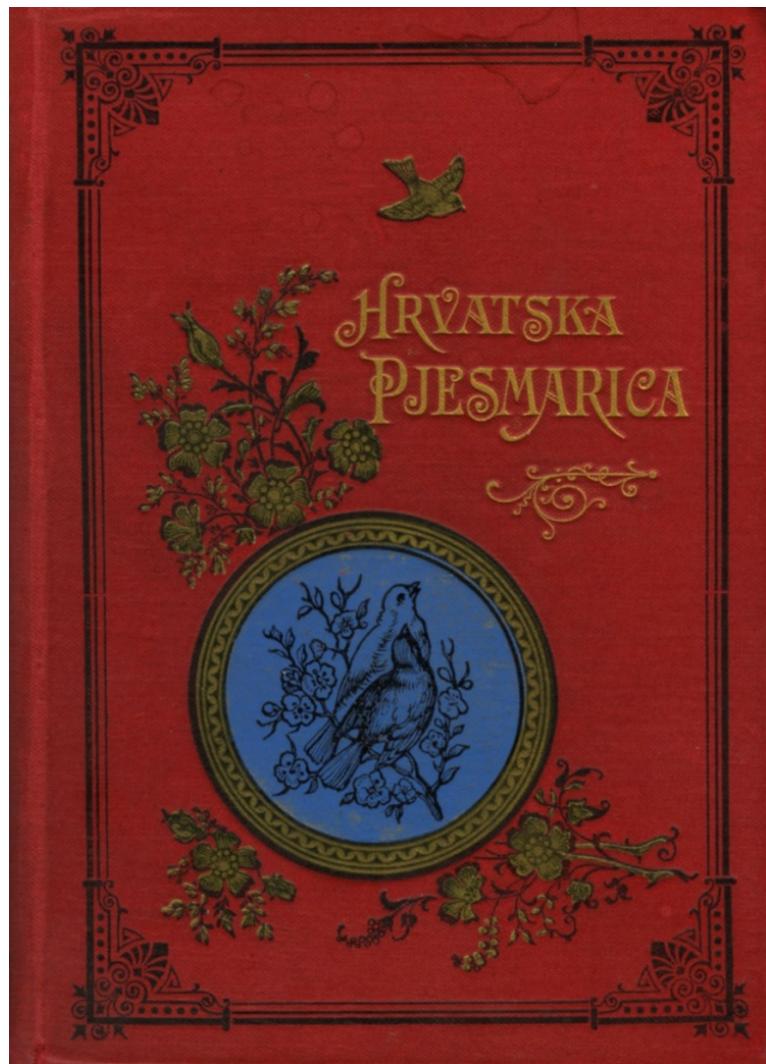

Sl. 10. Lov na zeca sa sokolom u Kitaju.

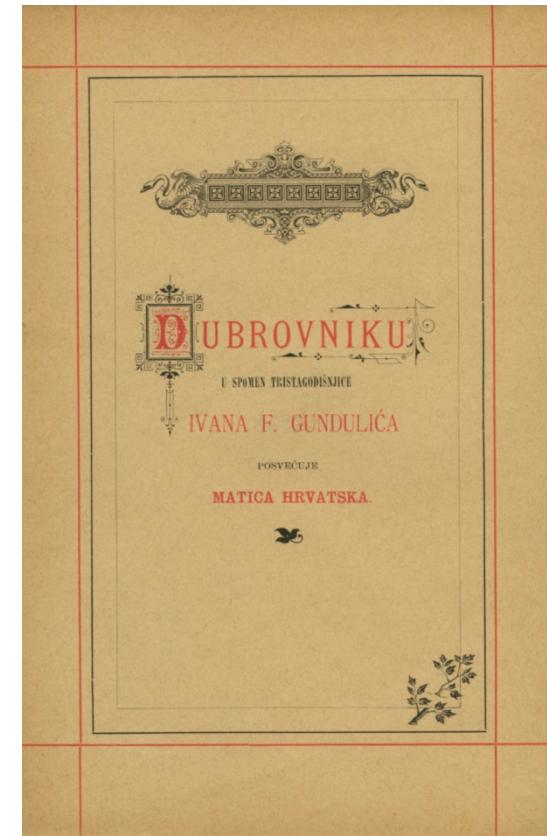
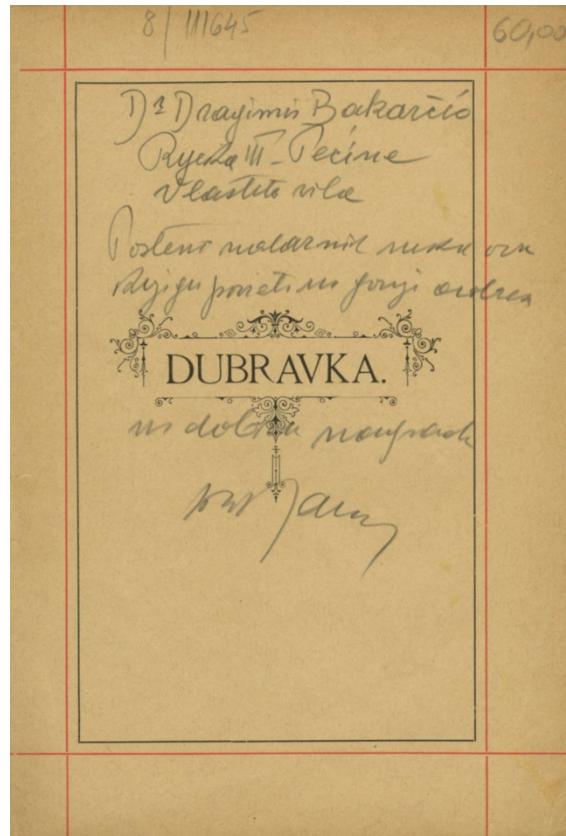
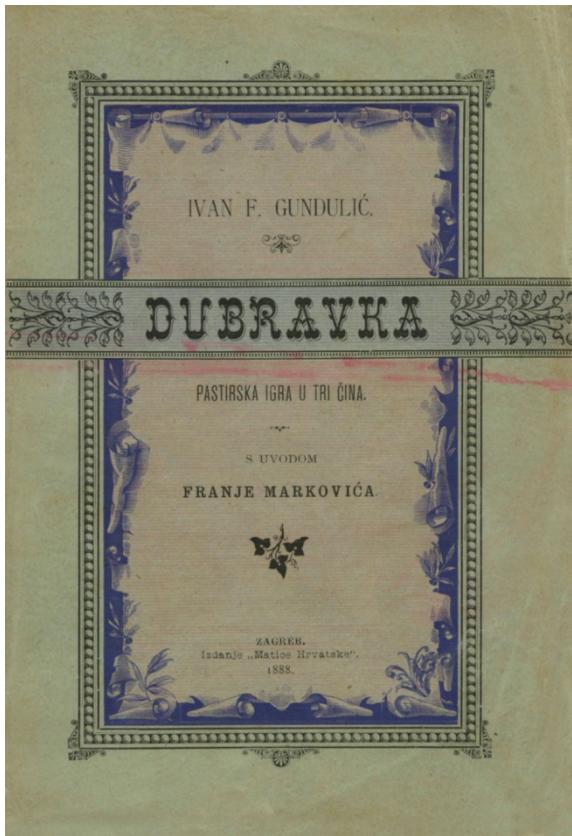
IZABRANA IZDANJA

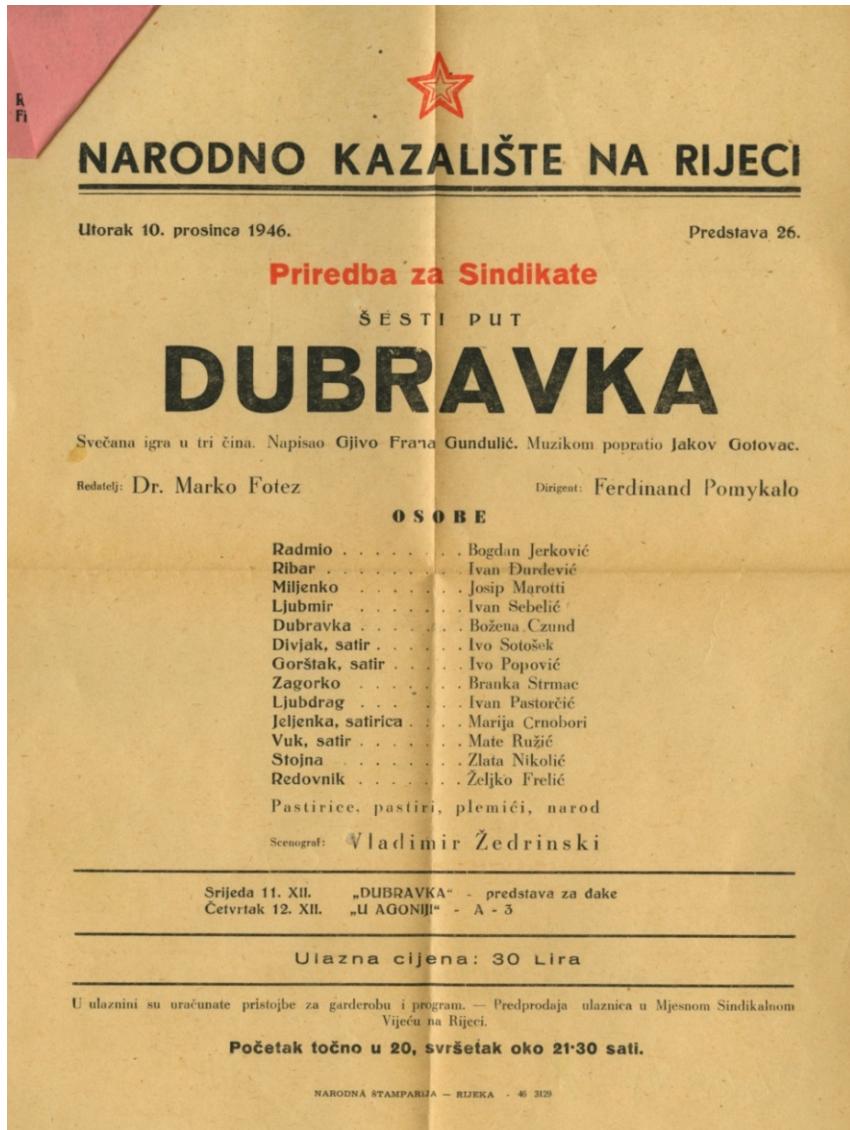
IZABRANA IZDANJA

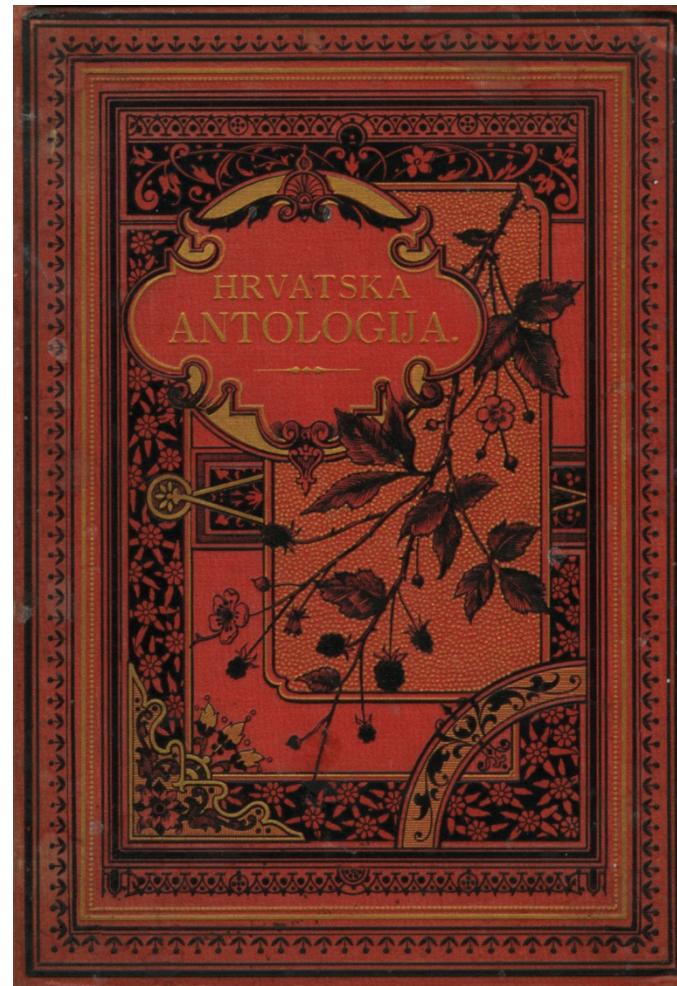
IZABRANA IZDANJA

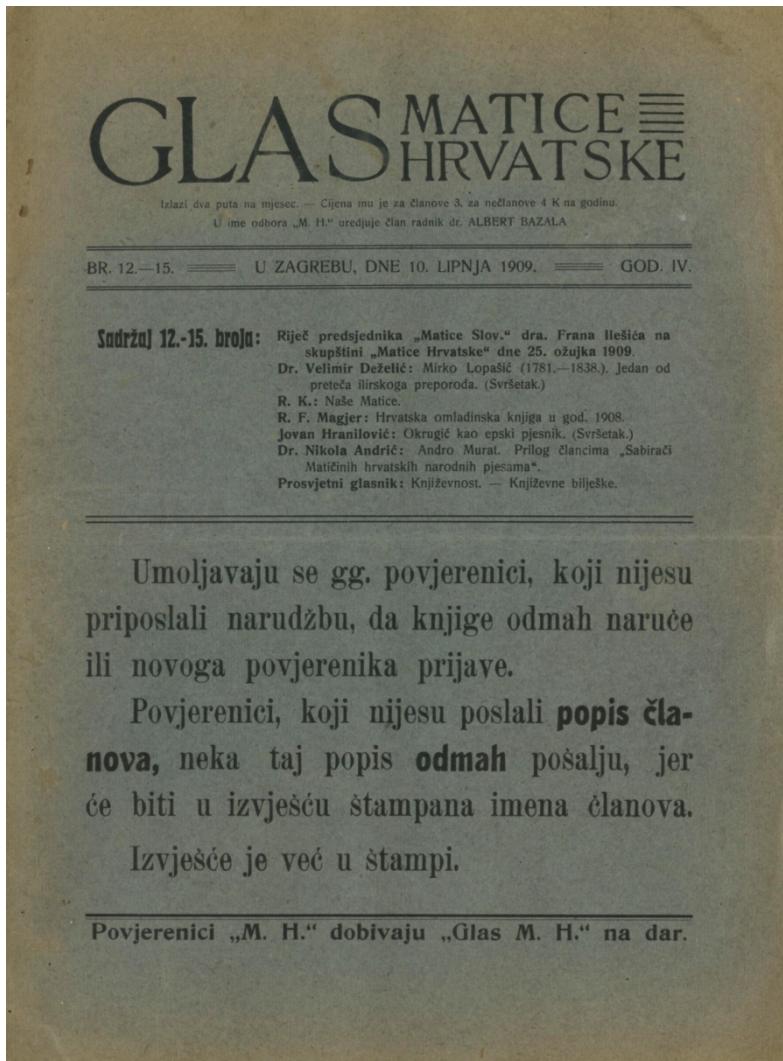
IZABRANA IZDANJA

IZABRANA IZDANJA

IZABRANA IZDANJA

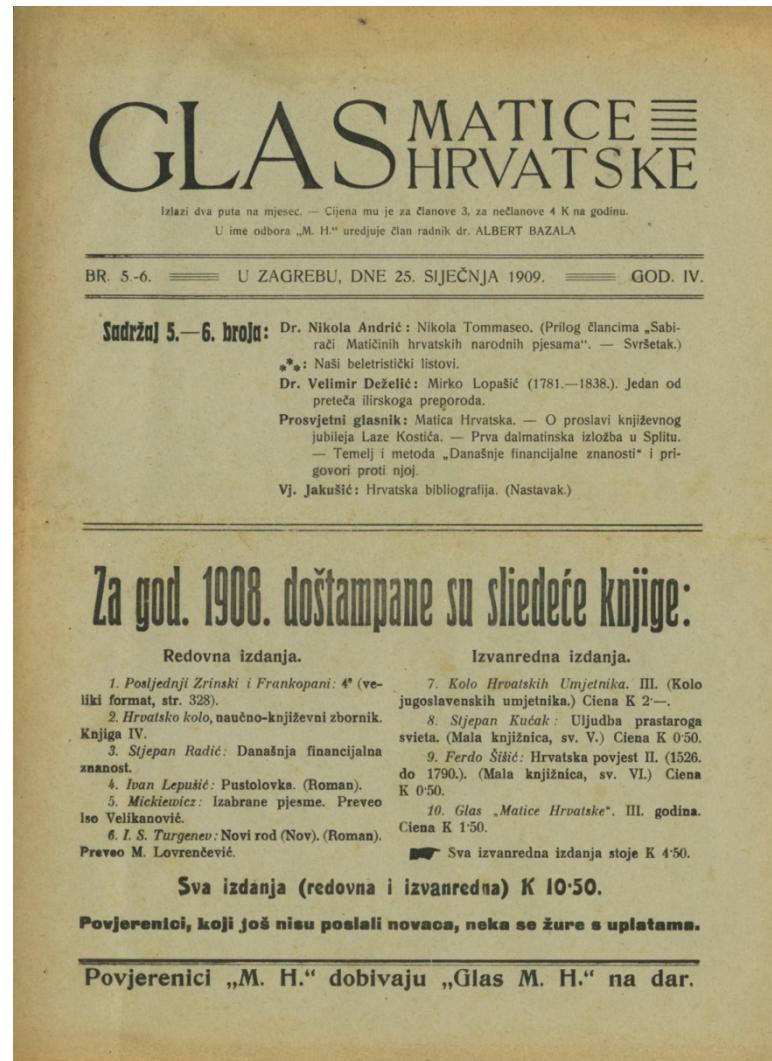

Umoljavaju se gg. povjerenici, koji nijesu priposlali narudžbu, da knjige odmah naruče ili novoga povjerenika prijave.

Povjerenici, koji nijesu poslali **popis članova**, neka taj popis **odmah** pošalju, jer će biti u izvješću štampana imena članova.

Izvješće je već u stampi.

Povjerenici „M. H.“ dobivaju „Glas M. H.“ na dar.

Za god. 1908. doštampane su slijedeće knjige:

Redovna izdanja.

1. Posljednji Zrinski i Frankopani. 4th (veliki format, str. 328).
2. Hrvatsko kolo, naučno-knjževni zbornik. Knjiga IV.
3. Stjepan Radić: Današnja finansijsalna znanost.
4. Ivan Lepušić: Pustolovka. (Roman).
5. Mickiewicz: Izabrane pjesme. Preveo Ivo Velikanović.
6. I. S. Turgenev: Novi rod (Nov). (Roman). Preveo M. Lovrenčević.

Izvanredna izdanja.

7. Kolo Hrvatskih Umjetnika. III. (Kolo jugoslavenskih umjetnika.) Cijena K 2—.
8. Stjepan Kučak: Uljudba prastaroga sveta. (Mala knjižnica, sv. V.) Cijena K 0:50.
9. Ferdo Šilić: Hrvatska povijest II. (1526. do 1790.). (Mala knjižnica, sv. VI.) Cijena K 0:50.
10. Glas „Matice Hrvatske“. III. godina. Cijena K 1:50.

Sva izvanredna izdanja stoe K 4:50.

Sva izdanja (redovna i izvanredna) K 10:50.

Povjerenici, koji još nisu poslali novaca, neka se žure s uplatama.

Povjerenici „M. H.“ dobivaju „Glas M. H.“ na dar.

IZABRANA IZDANJA

NAJVEĆE SKLADIŠTE

MUZIKALIJA I GLAZBENIH POTREPŠTINA

IMADE

KNJIŽARA ST. KUGLI, ZAGREB, ILLICA 30

Pobliže u cjeniku, koji šaljemo badava.

POPIS

ANTIKVARNIH, RASPRODANIH
I RIJETKIH KNJIGA

IZDANJA

„MATICE HRVATSKE“

KNJIŽARA ST. KUGLI, ZAGREB, ILLICA BR. 30

IZABRANA IZDANJA

KNJIŽEVNI OGLAS

Postarina plaćena u gotovom

Ne zaboravite, da Matica Hrvatska nije tečvemo poduzeće, kojemu je stato samo do povećanja kapitala, nego opća narodna ustanova s velikim zaslugama za razvitak nače kulture u zadnjih stotinu godina;

da ona izdaje izabrana djela hrvatskih pisaca, a prijevode samo onda, kad se radi o osobitim djelima svjetske književnosti;

da su djela, koja ona izdaje, svojom solidnom opremom ukrašavaju knjižnice i
da su najefтинija, a možete ih dobiti i uz vrlo povoljne otplatne uvjete!

Souboroc domu

P. n. g.

MATICA HRVATSKA — SVOME NARODU

GODINE 1935.—1936.

Lovas
Hrješić

IZABRANA IZDANJA

MATICA HRVATSKA
ZAGREB, MATIĆINA 2 — TELEFON 33-82

POPIS STARIJIH IZDANJA

ZAGREB, LIPNJA 1947

MATICA HRVATSKA

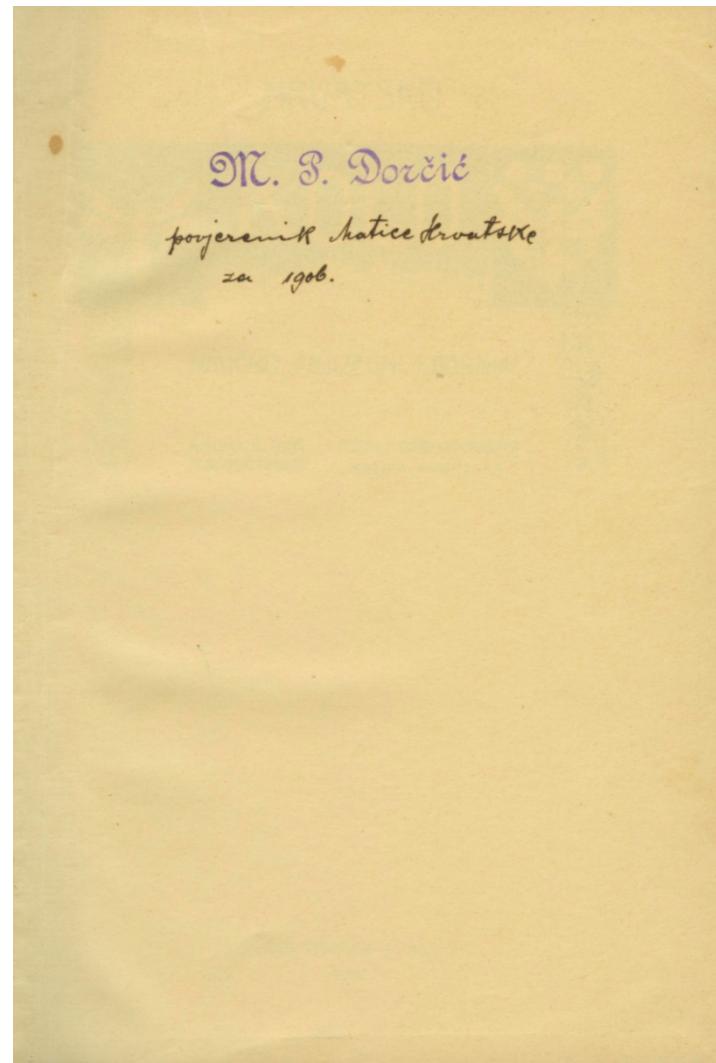
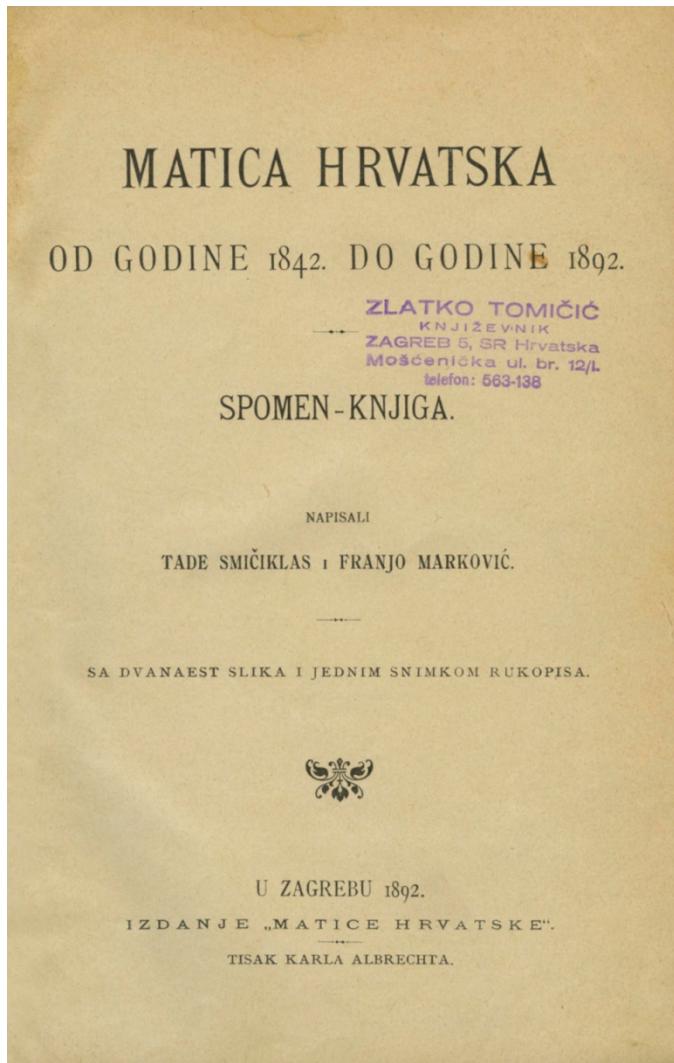
IZDAVAČKI PLAN ZA 1947.

POPIS IZDANJA IZ 1946.

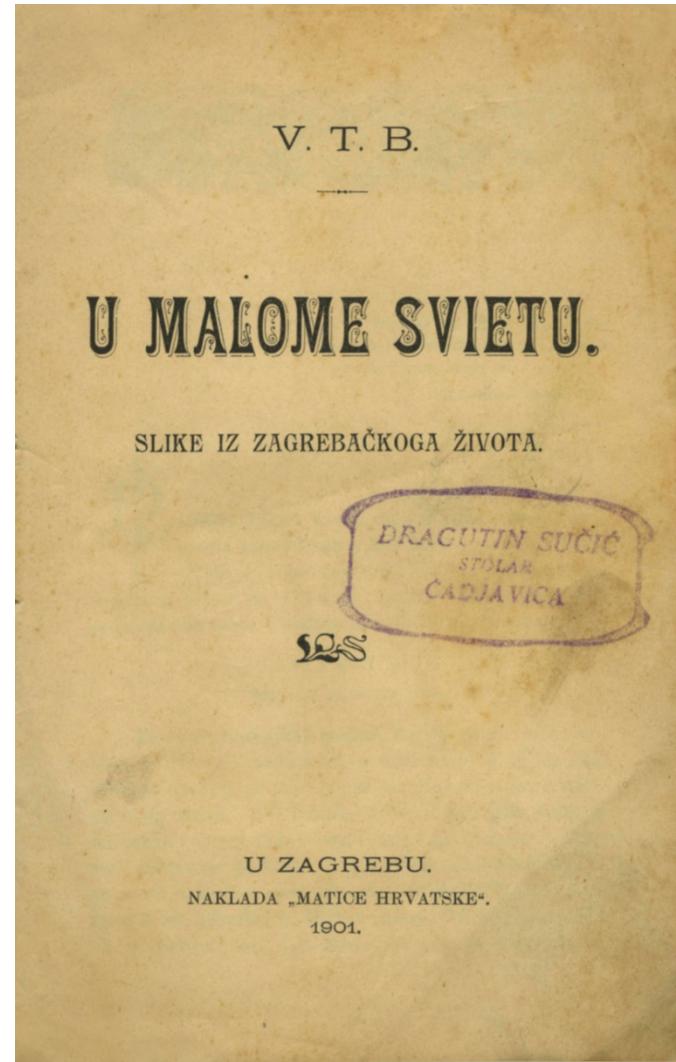
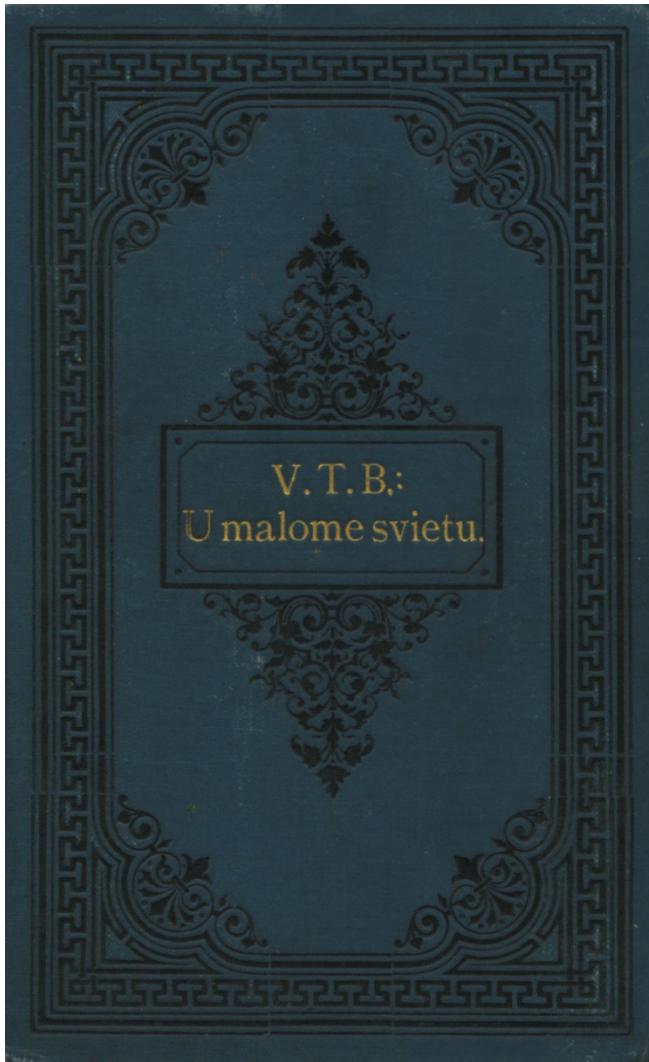

ZAGREB, OŽUJKA 1947.

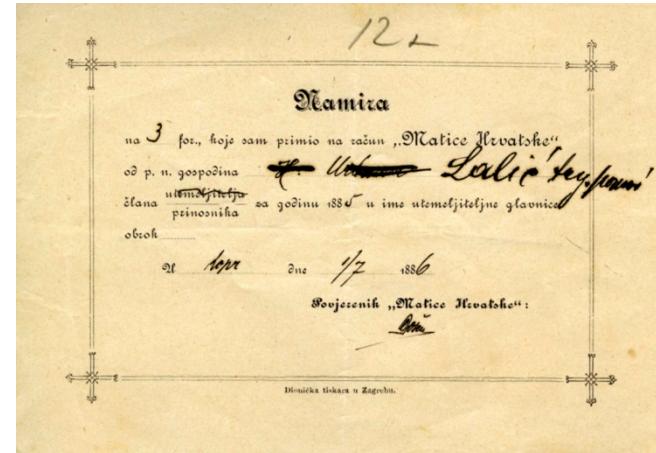
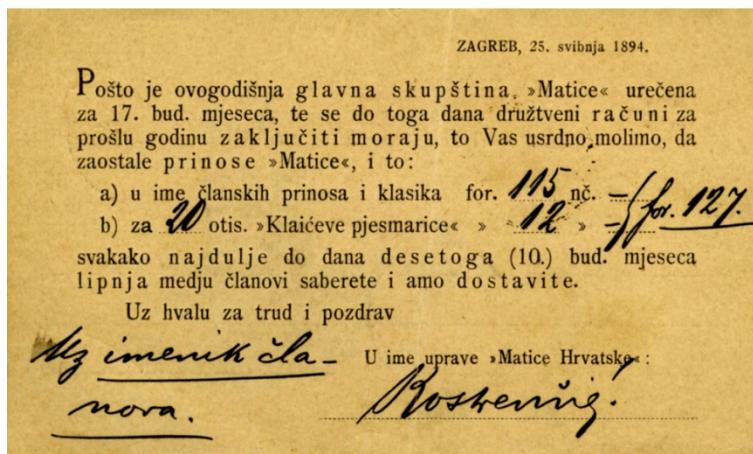
IZABRANA IZDANJA

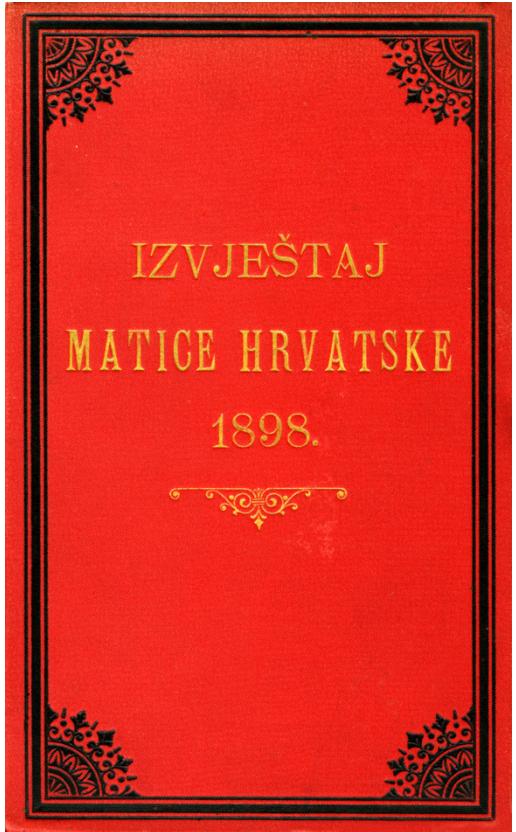
IZABRANA IZDANJA

ČLANOVI MATICE HRVATSKE

ČLANOVI MATICE HRVATSKE

Članovi „Matice Hrvatske“ godine 1898:	
Počastni članovi: Bogović gja. Julija rodj. pl. Lentulaj u Zagrebu. — Trnski vitez Ivan, umir. pukovnik u Zagrebu.	Ukupno 4 člana.
Admont. Prinosici: Matevič o. Eginhard, benediktinac, Miklave o. dr. Rajmund, benediktinac. Pivec o. Maks, benediktinac. Šmid o. Walter, benediktinac.	Ukupno 4 člana.
Ajdovščina (Primorska). Povjerenik: Dugulin Ivan, župnik. — Prinosici: Bajec o. Gavril, kapucin u Muravi. Blažko Alfonso, kapelan u Rifenbrgu Božić Ivan, posjednik i zem. vječnik u Podragi. Čitalnica kmetijska u Podragi. Dugulin Ivan, župnik. Favetti Dragutin, blagajnik por. ureda u Malom Lošinju. Kerković Stjepan, župnik u Lokavcu. Klanjšek Fran, kapelan u Kamnijah. Kranjec Fran, župnik u Šmarjah. Kržišnik Josip, kapelan u Crnom Vruhu. Leban Ignacij, župnik u Batnjašu. Medvešček Peroslav, nadučitelj u sv. Križu. Mužina Antun, učitelj na Brdah. Pavlica Ulrich, učitelj u Renčahu. Poljsak Alfonso, župnik u sv. Tomasu. Rupar o. Vilibald, kapucin u sv. Križu. Semenić Ivan, posjednik u Podragi. Šalamun o. Hiacint, kapucin u sv. Križu. Šapla Anton, trgovac u Šturišu. Schlegel August, slikar u Šturišu. Urbančič Vjekoslav, nadučitelj u Batnjašu.	Ukupno 21 član.
Aleksandrija u Egiptu. Prinosnik: Zibilich G. G. Andrijeve. Prinosnik: Mladjenović Mijo, kapelan.	
Antunovac. Povjerenik: Kramarić Ivo, obč. bilježnik. — Utom., koji uplačuju: Učiona pučka. Učiona pučka u Marinomselju. Učiona pučka u Poljanu. — Prinosici: Bažant Franjo, krojač u Uljaniku. Blažeković Gj. Stjepan, učitelj u Marinomselju. Budazdić Milivoj, obč. blagajnik u Uljaniku. Dokuš Josip, obč. blagajnik. Fučkar Ružica, učiteljica. Kamenar Benjamin, učitelj. Klingenberg Šandor, trgovac.	
* Članovi sa zvjezdicom (*) označeni su ujedno i radnici „Matice Hrvatske“.	
Izvještaj „Matice“ za god. 1898.	4

Vrginmost. Utom., koji uplačuju: Učiona pučka u Boviću.	Ukupno 15 članova.
Vrhgorac. Povjerenik: Kukulj Josip, obč. tajnik. — Utom.: Gjurović dr. Hinko, obč. ličenik. — Prinosici: Dervis Petar, porezni vježbenik. Frankić fra Anglo, župnik u Zavojanju. Gujeć o. fra Petar, župnik u Pasičinu. Jelavić Mate, pučki učitelj u Zavojanju. Jelavić Petar, obč. pisar. Katalinić don Radoslav, župnik u Ravči. Katalinić Mate, obč. pisar. Kukulj Josip, obč. tajnik. Luetić don Josip, nadžupnik u Dusini. Martinac Mate pok. Ivana, trgovac. Milošević Bogdan, pučki učitelj. Pervan Toma, sudb. kancelist. Polić Ante pok. Marka, trgovac. Vrdoljak Maksim, finane. vodja.	
Vrlika. Povjerenik: Plazonić J. Ivo, posjednik. — Prinosici: Auer Petar, dvodjelac. Badurina Ivan, oružnički poštovodja. Barbić fra Ivan, župnik. Bradaš Silvio, poreznik u Sinju. Begović Ivan, posjednik. Čitaonica hrvatska. Demarki fra Ante, župnik u Piramatovčevi Mostinah. Dogan Josip, trgovac. Donadini Frano, poreznik u Sinju. Kotaraš fra Mijo, župnik u Klevu. Lizičar Jakov, dvodjelac. Malčić don Ilija, župnik. Nekić Josip, pučki učitelj u Klevu. Novaković Dragan, veleposjednik i trgovac. Penić fra Ante, župnik u Rupah Skradina. Pelizarić Toma, trgovac poslovač u Drnišu. Plazonić J. Ivo, posjednik. Plazonić Ivan Nikolin, posjednik. Požgaj Andrija, nadšumars. Ristović Nikola, posjednik i trgovac.	Ukupno 20 članova.
Vrpča. Povjerenik: Vallinger Josip, župnik. — Utom.: Šule o. Virgil, franjevac. — Utom., koji uplačuju: Učiona pučka. Učiona pučka u Čakoveču. Učiona pučka u Strižljovini. — Prinosici: Čitaonica. Gregurićević Jakov, župnik u Gundinilih. Ivanšević Mato, kapelan. Jurković Franjo, obč. bilježnik. Rüdiger Karlo, trgovac u Strižljovini. Vallinger Josip, župnik.	Ukupno 10 članova.
Vukmanij. Utom.: Učiona pučka.	
Vukovar. Povjerenik: Kirchbaum Aleman, blagajnik eskompt. družtva. — Utom.: Car Stjepan, oružn. nadporučnik. Činček Cvjetko, župnik u Nuštru. Eltz grof Jakov, vlastelin. Gutal Matija, župnik u Berknu. Kirchbaum Aleman, blagajnik. Kujžanić učenička realke. Laudenbach dr. Josip, odvjetnik. Laudenbach gja. Marija. Soltoković Adam, umir. gruntovničar. Štediona. Tomljenović Jakov, obč. bilježnik. Rogulić pl. Lazar, major u miru. — Utom., koji uplačuju: Bier Gustav, trgovac. Ensminger Jakob, vlastelin. Horvat Ferdo, finane podravnatelj. Kirchbaum Šrečko, ljekarnik. Matić Svetozar, fin. podravnatelj. Matizović Dragutin, kot. šumar. Obersohn Samuel, veletržac. — Prinosici: Abeles Ivan, državni ovrhovoditelj. Bader Gjuro, realac. Barić Marko, predstojnik. Bartovský pl. Franjo, porezni oficijal. Belavić o. Placido, franjevac. Blažur Mijo, profesor realke. Cagašek o. Bonaventura, franjevac.	

ČLANOVI MATICE HRVATSKE

170

Čajkaš Ljudevit, realac. Čidić Vatroslav, porez. protutavnik. Dembić Marko, državni ovrhovoditelj. Druživo učiteljsko. Dukić Marijan, realac. Franković Josip, lječnik. Franjić Šandor, trgovac. Gašparac Srećko, profesor realac. Gottlieb dr. Albert, liečnik. Gretschel o. Feliks, vjeroučitelj. Gruborović Milan, župan, akcezista. Kelecseny pl. Zadar, javnibilježnik. Kemenović Jelisava, realka. Kocijan Samuel, financ. ravnatelj. Koller Ervin, realac. Koller Oskar, gimnazijalac. Kraičović pl. Aleks, lječnik. Krasković dr. Ljudevit, odvjetnik. Kršić Marija, realka. Laboš Danica, realka. Lukić Svetislav, gimnazijalac. Mach Ivan, obč. blagajnik. Majcen Franjo, učitelj. Makšić Olga, učiteljica. Markulina Matija, financ. perovođa. Masinović o. Ante, franjevac. Mihalić Tješimir, kot. pristav. Mikinić Mato, financ. perovođa. Nemec Milan, državni ovrhovoditelj. Paulić Franjo, financ. tajnik. Peheim Ivan, vlastelinski šumar. Piri Marija, realka. Plavek Ivka, realka. Plivelić Ivan, financ. računari. oficijal. Pšenica Josip, posjednik. „Ressource“, druživo. Rose Viktor, kožar. Rukavina Josip, posjednik. Sandel o. Liborija, franjevac. Sedeli Iv. Nep., knjigovodja ekompl. druživa. Sedlaček Franjo. Segedi Nikola, župnik u Petrovi. Šlemić Anton, gostioničar. Sokolić Janko, kotar. perovođa. Stangel Ivan, škol. nadzornik. Steininger Franjo, štodiens adjunkt. Stojšić dr. Kosta, odvjetnik. Stern dr. Mavro, liečnik. Strunjko Anton, realac. Šuknić Adolfo, učitelj. Šulhabl Dragutin. Šipek Zdenko, financ. perovođa. Taškić Franjo, kot. predstojnik. Tomljenović Mijat, cipelar. Učiona pučka u Bogdanovici. Vujošević Julio, pravnik. Zoltner o. Kalasanc, gvardijan.

Ukupno 86 članova.
Zabok. Povjerenik: Žirovčić Herman, učitelj. — **Utem.:** Učiona pučka. — **Pričesnici:** Busia Mile, oruž. postavođnik. Gjuraneć dr. Ivan, župnik i podjašprišt. Huis Janko, trgovac u Trebešu. Poljak Ivan, trgovac. Vagjon Jelka, poštarcica. Žirovčić Herman, učitelj.

Ukupno 7 članova.

Zadar I. Povjerenik: Knjižnica središnjeg bogoslovnog sjemeništa. — **Utem.:** Knjižnica središnjeg bogoslovnog sjemeništa. — **Pričesnici:** Anić Marelić Ante, bogoslov. Arbulić Miho, bogoslov. Barbarossa Kažimir, gimnazijalac. Bučević Ante, gimnazijalac. Carić Juraj, profesor. Ceresati Josip, bogoslov. Crvarlić Filip, katehetka. Ćudina Šime, bogoslov. Dominis Ivan, bogoslov. Dorotić Juraj, svećenik. Fulgosi Kažimir, bogoslov. Gavranić Marin, bogoslov. Gjivoje dr. Ante profesor. Kalebić Mihovio, bogoslov. Karković Dinko, bogoslov. Kevezić Stjepan, bogoslov. Kirigin don Zvonimir, duhovnik. Knjižnica (Zmajević). Kučević Gjuro, bogoslov. Kunčić Niko, bogoslov. Jurin Jeronim, bogoslov (2). Markov Niko, bogoslov. Mazzolin Ante, gimnazijalac. Mrakovčić Vladimir, bogoslov. Musap Krsto, gimnazijalac. Pavlov Damjan, svećenik. Pensa Ivan, bogoslov. Perušina Gjuro, bogoslov. Petković Ivan,

171

bogoslov. Petrić Juraj, svećenik. Sarjanović Niko, svećenik. Sorić Josip, gimnazijalac. Stjepčević Ivan, bogoslov (3). Šišgorić Ante, gimnazijalac. Tabain Vicko, svećenik. Tudor Ivan, bogoslov. Vidović Vaclav, maturand. Vučetić Abraham Josip, bogoslov. Vukašinović Stjepan, bogoslov. Žuvanić Ive, gimnazijalac. Žuvić Ante, svećenik-dušobrzišnik.

Ukupno 45 članova.

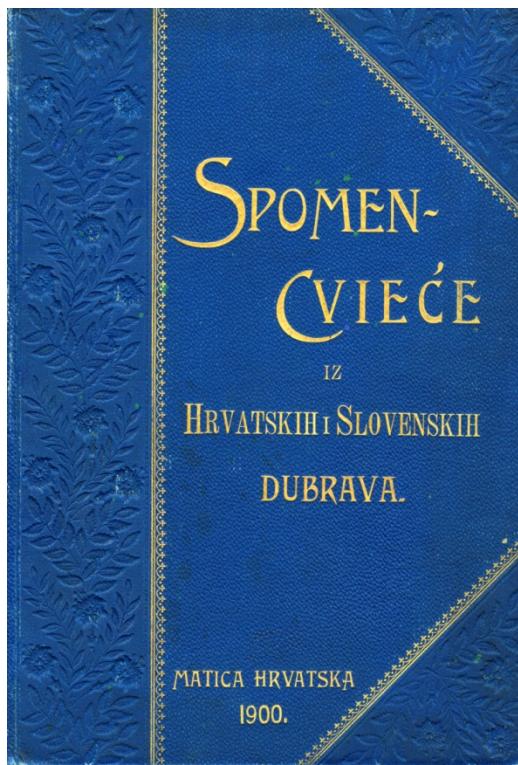
Zadar II. Povjerenik: Nekić Mate, učiteljištvi profesor. — **Utem.:** Antunović Rikard, vinoslovac. Blažkini Juraj, nar. zastupnik i urednik „Nar. Lista“. Bulozdić Stjepan, sudbeni prislušnik. Cabrić Ivan, učitelj vježbaonice. Ivecović dr. Ciril, arhitekt. Jurančić Andrija, vojn. župnik. Katašinčić-Jeretov Rikard, književnik. Knjižnica č. oo. Franjevaca. Knjižnica učenička realke. Knjižnica č. oo. trećored. sv. Mihovila. Knjižnica učiteljskih u Arbanasima. Nekić Mate, profesor. — **Pričesnici:** Abelli dr. Kažimir, posjednik. Adum Ante, učit. pripravnik. Babić Ivan, štolsa učiteljska (2). Babić Stjepan, trgovac. Batistić Nikola, vjeroučitelj. Batistić Pavao, učit. pripravnik. Bernardi Nikola, politički povjerenik. Bijelić Ivan, učit. pripravnik. Bilić Toma, pomoćnik župnika. Bilušić Ivan, učit. pripravnik. Borelli knez Manfred Vrantski. Borelli knez Hugo Vrantski. Borelli knez Umbert Vrantski. Brajković Toma, upravitelj hrv. gimnazije. Brčić vitez Antun, predsjednik prizivnog suda u miru. Brklića Vjekoslav, tajnik odbora zemaljskoga. Budisavljević-Predorski Stevo, činovnik. Bulat Eduard, činovnik. Buxa Josip, gimnazijalac. Čaćić Ivan, učit. pripravnik. Čeligoj Eugen, savjetnik pokr. suda. Čurković Miho, župnik u Diklu. Costa Gilbert, činovnik. Colombani dr. Filip, liečnik. Čičin Josip, profesor. Čičin-Sain Uroš, učit. pripravnik. Čuka dr. Jakov, profesor. Deutschnik Ferdo, učit. pripravnik. Dominković Miho, učit. pripravnik. Domić Mate, posjednik. Djuprovnik. Dominković Miho, učitelj vježbaonice. Endlicher August, upravitelj zemljisko-vjeroskih zavoda. Fabijanić Josip, brijaka. Gallasso Slavoljub, učit. pripravnik. Gamulin Josip, učit. pripravnik. Gatić Nikola, učit. pripravnik. Grgić Augustin, učitelj vježbaonice. Gertscher dr. Adalbert, predsjednik prizivnog suda. Guardiol Jure, pomorski vojnik u Pulju. Golf Lavoslav, kotarski poglavlar. Gjivanović dr. Jakov, liečnik. Grimanić Antun, učit. pripravnik. Haračić Franjo, profesor. Hribar Alfon, učit. pripravnik. Hrusch Vicko, činovnik. Ivanjićević Klemke, blagajnik zemalj. odbora. Ivčevići Nikola, učitelj. pripravnik. Jagić Antun, vjeroučitelj. Jelić dr. Luka, profesor bogoslovja. Juch Ivan, činovnik. Kalcini Šime, trgovac u Žmanu. Karabačić gja. Marica. Kasandrić Petar, urednik „Smotra dalmatinska“. Kastrapelli Krunoslav, učit. pripravnik. Knezević Šimun, vojnik. Knjižnica dalmat. namjestništva. Knjižnica pokraj. učionskog viceća. Knjižnica hrvatske gimnazije. Kosić Mihovio, učitelj. Knego Miho, činovnik. Klaić dr. Pero, odvjetnik i nar. zastupnik. Kokić Ivan, učit. pripravnik. Kolina Jakov,

172

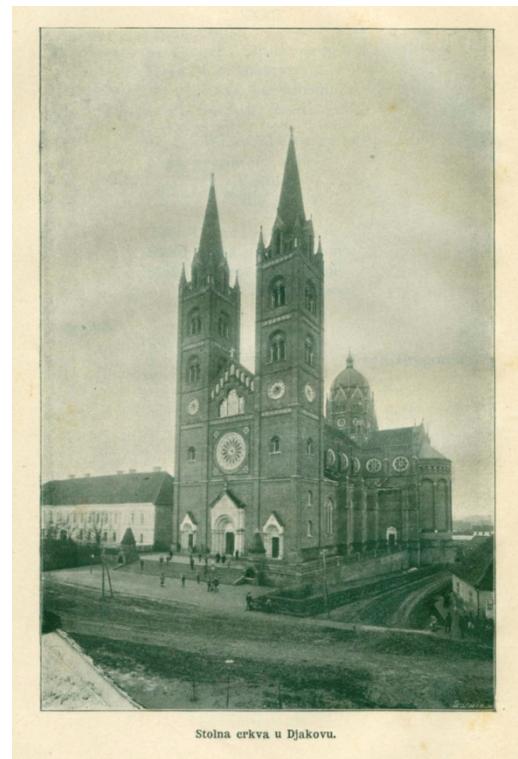
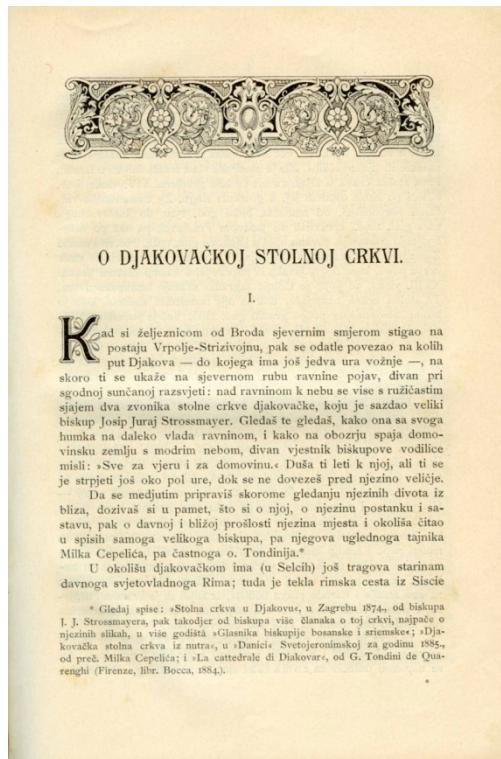
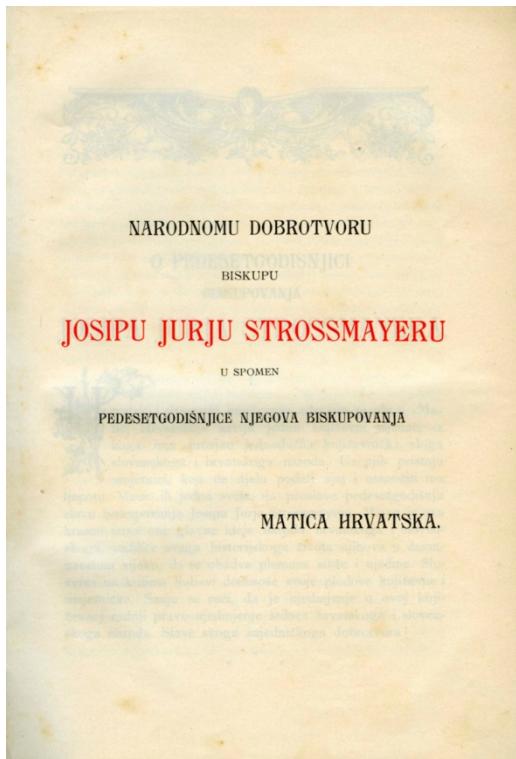
učit. pripravnik. Kolonja Šime, činovnik. Kraljić Antun, učit. pripravnik. Kopani Artur, trgovac. Korlaet Božo, profesor i narodni zastupnik. Kričetić Antun, profesor. Krstić Mate, činovnik. Kulisić Antun, učitelj. pripravnik. Kuštar Marcel, profesor i predsjednik „Matice dalmatinske“. Lovrić Mate, posjednik. Lušić Juraj, profesor. Ljekarna Andrović. Mandolfo David, sudac. Makale Adolf, učit. pripravnik. Marcelić dr. Ivo, liečnik. Marušić Gjuro, trgovac. Marušić Petar, učit. pripravnik. Matijaš Ivan, učit. pripravnik. Matić Tadija, učit. pripravnik. Maroli Marko, sudbeni tajnik. Mazalin Mato, učit. pripravnik. Meleđa Ivan, trgovac. Matković o. Leonardo, samostanski starješina. Memed Miho, učit. pripravnik. Mijalić Marko, učit. pripravnik. Mitrović dr. Lazo, urednik „Srpskog Glasa“. Meneghelli Špiro, činovnik. Modrić Šime, trgovac. Nagy Vid, gimnazijalac. Nardelli Niko, savjetnik namještjaštva. Nazor Juraj, činovnik. Nimira Ante, profesor. Novak Antun, činovnik. Nekić Joso, župnik u Jesenicama. Oštarić Grgo, posjednik. Pavličević Antun, učitelj. Pasini Frane Josip, mјernik. Pavićević Nikola, učit. pripravnik. Pliker Josip, učit. pripravnik. Padelin Antun, učit. pripravnik. Pellegrini Villabald, činovnik. Perić Vergil, profesor i nar. zastupnik. Perić dr. Božo, liečnik. Počina Roko, profesor bogoslovja. Puković Franjo, učit. pripravnik. Plančić Josip, učit. pripravnik. Pulišić dr. Vicko, profesor bogoslovja. Radić Pavao, učit. pripravnik. Radonić Mato, učitelj vježbaonice. Radotović Šimun, učit. pripravnik. Radović Vicko, posjednik u Novigradu. Račević Grgur, nadbiskup. Ratković Ivan, oružnik. Relja Pavao, trgovac. Rešetar vitez Josip, tajnik kod namještjaštva. Roca Stjepan, učit. pripravnik. Šarić Petar, učit. pripravnik. Škifić Mate, župnik u Dragovi. Šestan Mate, učitelj. Stipanović Budislav, činovnik. „Šokol“, državno ginnastičko. Schönfeld pl. Hinko, knjižar. Sikirski Marko, župnik u Bibinjama. Sancino Ivan, putujući učitelj. Skurić Niko, učit. pripravnik. Smrčić Julij, župnik u Novigradu. Sorić Šime, župnik u Galovcu. Strolić Antun, pokrajinski školski nadzornik. Srzić Roko, učit. pripravnik. Studenčić o. Ciril, samostanac. Tironi dr. Ivan, sudbeni pristav. Torić Šime, župnik u Arbanasima. Tommaseo dr. Jere, dvorski savjetnik u Bečeju. Trajni Josip, učit. pripravnik. Tordeić Antun, župnik u Cnojgori na Pelješcu. Tučić Pavao, učit. pripravnik. Urlić Grgur, profesor. Valčić Joso, posjednik u Preku. Vlajki Ivan, učit. pripravnik. Vipauc dr. Karlo, liečnik. Vlatković Pavao, posjednik u Novigradu. Vranković vitez Ivan, podpredsjednik zemalj. odbora. Vidučić Ante, župnik u miru u Dragovi. Zakarija Stjepo, učitelj vježbaonice. Zanella dr. Vicko, liečnik. Zaneta Pravdoje župnik na Vrhlici. Zglaž Miho, kotarski školski nadzornik. Zavadlal Milan, pokrajinski školski nadzornik. Žec o. Dobroslav, samostanac. X. Y. Z. (3). Ukupno 164 člana

Ukupno svih članova u Zadru 209.

JOSIP JURAJ STROSSMAYER

JOSIP JURAJ STROSSMAYER

Kad si željeznicom od Broda sjevernim smjerom stigao na postaju Vrpolje-Strživojnu, pak se odatle povezao na kolni put Đakova — do kojega ima još jedva ura vožnje —, na skoro ti se ukaže na sjevernom rubu ravnine pojav, divan pri sgodnjoj sunčanoj razsvjeti; nad ravninom k nebū se vise s ružičastim sijajem dva zvonika stolne crkve đakovačke, koju je sazdao veliki biskup Josip Juraj Strossmayer. Gledaš te gledaš, kako ona sa svoga humka na daleko vlada ravninom, i kako na obozruj spaja domovinsku zemlju s modrim nebom, divan vjesnik biskupove vodilice misli: „Sve za vjeru i za domovinu.“ Duša ti leti k njoj, ali ti se je strjeti još oko pol ure, dok se ne dovezeš pred njezino veličje.

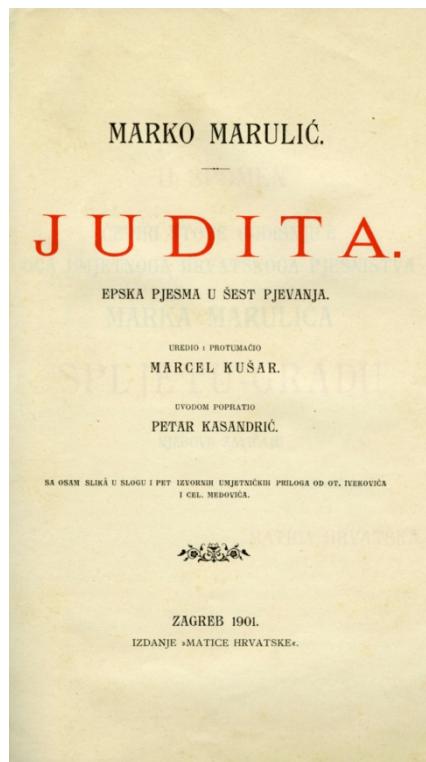
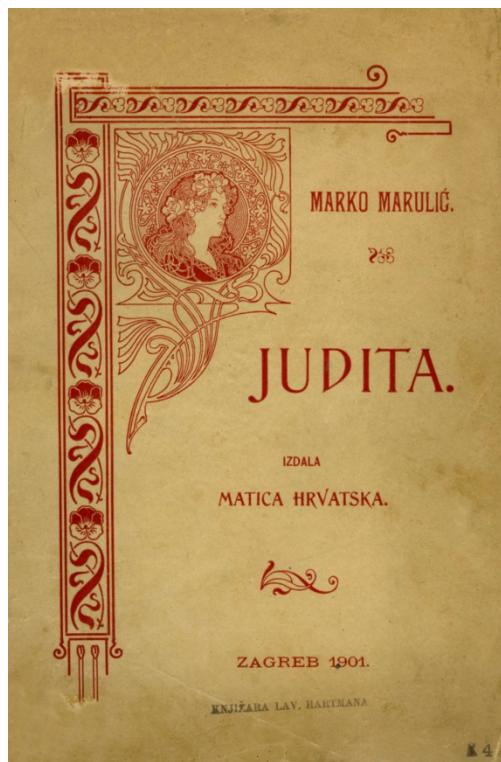
Da se međutim pripraviš skoromo gledanju njezinih divota iz bliza, dozivaš si u pamet, što si o njoj, o njezinoj postanku i stavu, pak o davnoj i blizoj prošlosti njezina mesta i okoliša čitao u spisu samoga velikoga biskupa, pa njegova uglednoga tajnika Milka Čepelića, pa častogoga o. Tondinija.*

U okolisu đakovačkom ima (u Selcih) još tragova starinam davnoga svjetovladnoga Rima; tuda je tekla rimска cesta iz Siscie

* Gledaj spise: „Stolna crkva u Đakovu“, u Zagrebu 1874., od biskupa I. J. Strossmayera, pak također od biskupa više članaka o toj crkvi, najčešće o njezinim slikah, u više godišta „Glasnika biskupije bosanske i srpske“; „Đakovačka stolna crkva iz nutra“, u „Danici Svetjeronimskoj“ za godinu 1885., od preč. Milka Čepelića; i „La cattedrale di Đakovare“, od G. Tondini de Quarenghi (Firenze, Ibr. Bocca, 1884.).

Stolna crkva u Đakovu.

JUDITA

JUDITA

Počtovanomu u Isukrstu popu i prmanciru
splitskomu, gospodinu
dom Dujmu Balistriliću, kumu svomu,
Marko Marulić umiljeno priporučen'je
s dvornim poklonom
milo poskita.

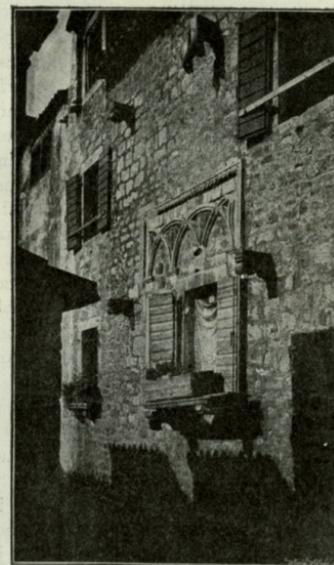
Si dan svetih korizmenih, počtovani u Isukrstu gospodine i kume moj dragi dom Dujme! pri-vraćajući ja pisma staroga testamenta, namirih se na historiju one počtene i svete udovice Ju-dite i preohologa Oloferna, koga ona ubivši, 5 oslobodi svu zemlju izraelsku jur od nadvele pogibili. Tuj historiju čtući, ulize mi u pamet, da ju stumačim našim jazikom, neka ju budu razumiti i oni, ki nisu naučni knjige latinske aliti dijačke. Da od te stvari hoteći tvomu otačastvu, obojega 10 jazika dobro umiću, dar prikazati, odlučih naslidovati hitrost dice one, ki o mladom ligu starijih svojih darujući, naranče nadiju mirisnim zel'ji, mažuranom, rusmarinom, rutom; umi-

1. *Sih dan*: Ovih dana. — 6. *nadeve*: nastale — 7. *ulize*: pade. — 9. *ki*: koji. — 12. *starijih svojih darujući*: svoje starije darivajući.

XIX

novi, mletačka vlada i Herceg Stjepan s Bošnjacima sad otvoreno sad skriveno gonjahu i gložahu; vidio nesretnu bosansku kraljicu Mariju, u bijegu pred Turcima, tražiti u Spljetu utok i pribježište; te slušao strepeći prve grozne glasove o turskom bijesu, o pogibiji turske najeze, s koje već stradahu Bosna, Hercegovina i Hrvatska.

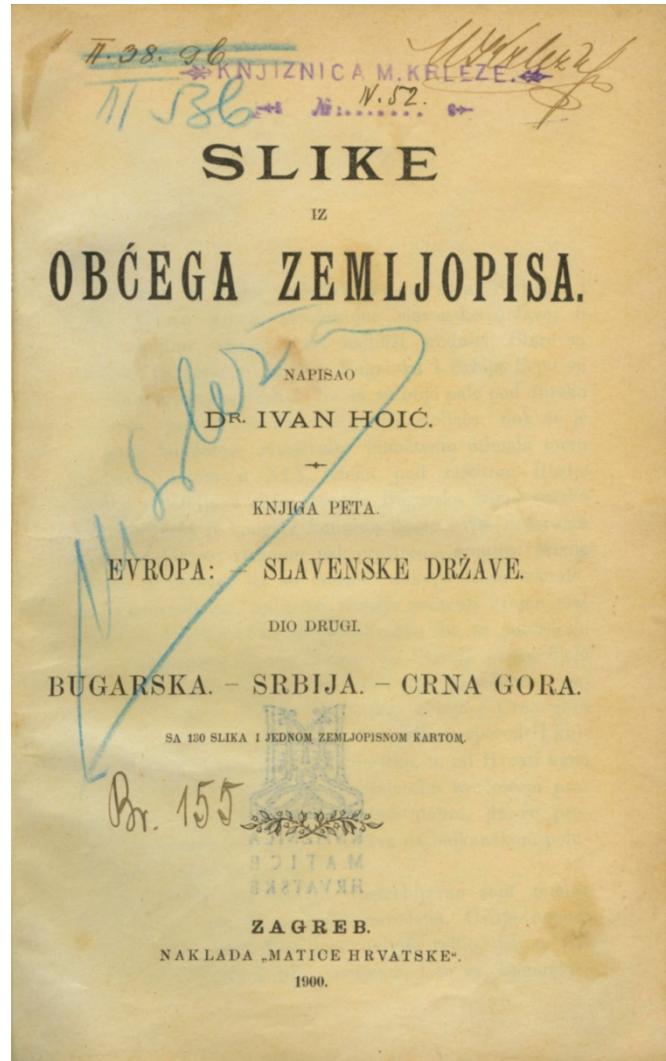
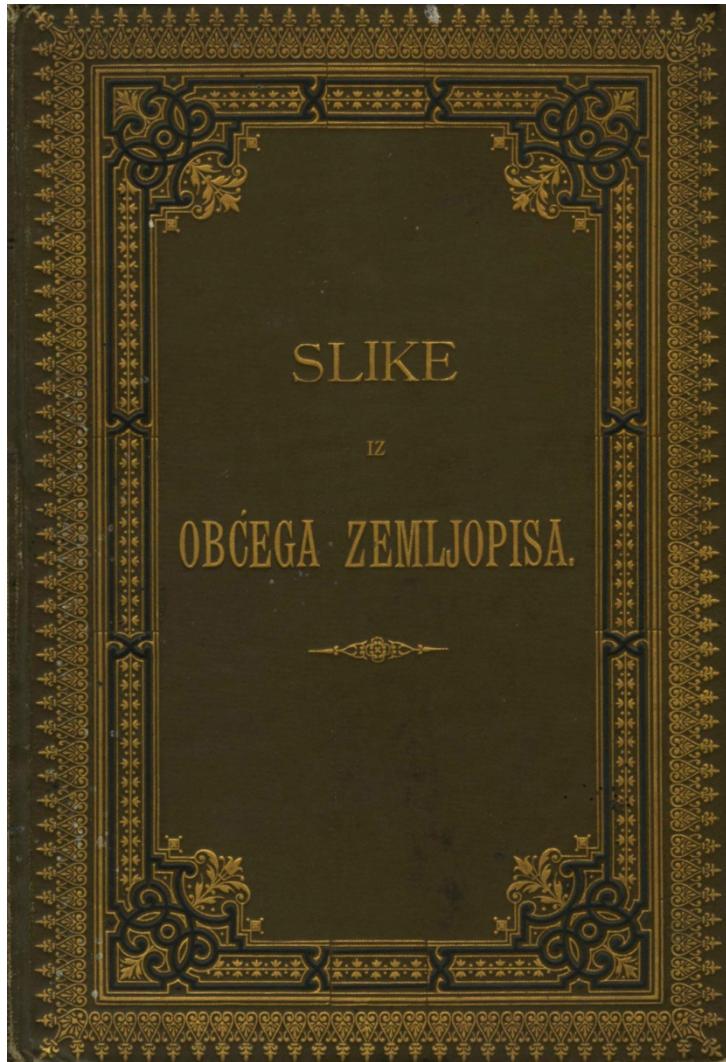
Ulijevahu mu valja da neku pouzdanost i neki ponosni osjećaj bezbržnosti govor, što ih je slušao o silnoj moći mletačke republike, i izvanski sjaj, kojim se njeni predstavnici prikazivalu u svakoj svečanoj prigodi. Valja da mu se mladenačkoj duši prvi put prikazala sjajna slika moći i ugleda staleža, kojemu pripadaše, i svemoći mletačkog lava pri svečanom dolasku onog Antuna Lore-dana, koji je pramaljeća 1465. god. prvi put ušao kao novi konte i kapetan u grad Spljet. Mleci obasipahu, osobito u ovakim prilikama, veličinom i sjajem svoje ljude i svoju vladavinu, da više odsine mletačka moći i veličina. Veličanstveno bijaše to slavije, kojim bi se po propisanom obredu novi »konte« uveo u grad.¹ Iz manastira u Po-ljudu, ili iz onoga sv. Felica na morskoj obali blizu grada, gdje bi se iskrcao iz ponosne galije i konakovao, dok ne bi došli po nj, krenuo bi novi mletački »konte« put stolice svoje, praćen golemom i sjajnom povorkom. Prvi idjahu vojnici iz četiri gradska kvartijera, svetoga Dujma i svete Klare (de civitate veteri), sve-

Sl. 2. Marulićeva kuća u Spljetu
(sa druge strane ulaza, u ulici staroga grada).

¹ Bilješke savj. Alačevića, po kazivanju dr. G. L. Albertija,

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLJOPISA

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLJOPISA

Sl. 29. Procesija u dvoru rilskog samostana.

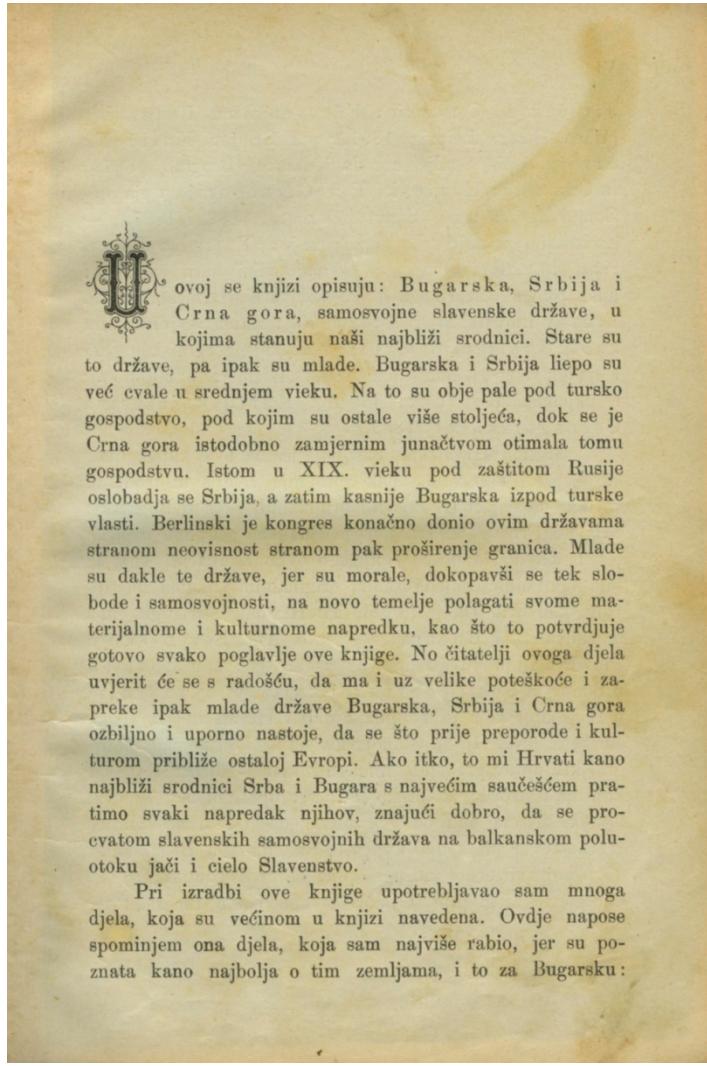

Sl. 55. Plovdiv: Trgovska ulica.

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLJOPISA

Sl. 22. Bugarsko selo.

I ovoj se knjizi opisuju: Bugarska, Srbija i Crna gora, samosvojne slavenske države, u kojima stanuju naši najbliži srodnici. Stare su to države, pa ipak su mlade. Bugarska i Srbija liepo su već cvale u srednjem veku. Na to su obje pale pod tursko gospodstvo, pod kojim su ostale više stoljeća, dok se je Crna gora istodobno zamjernim junačtvom otimala tomu gospodstvu. Istom u XIX. veku pod zaštitom Rusije oslobođa se Srbija, a zatim kasnije Bugarska izpod turske vlasti. Berlinski je kongres konačno donio ovim državama stranom neovisnost stranom pak proširenje granica. Mlade su dakle te države, jer su morale, dokopavši se tek slobode i samosvojnosti, na novo temelje polagati svome materijalnome i kulturnome napredku, kao što to potvrđuje gotovo svako poglavje ove knjige. No čitatelji ovoga djela uvjerit će se s radošću, da ma i uz velike poteškoće i zapreke ipak mlade države Bugarska, Srbija i Crna gora ozbiljno i uporno nastoje, da se što prije preporode i kulturnom približe ostaloj Evropi. Ako itko, to mi Hrvati kano najbliži srodnici Srba i Bugara s najvećim saučešćem pratimo svaki napredak njihov, znajući dobro, da se pravatom slavenskih samosvojnih država na balkanskom polutoku jači i cielo Slavenstvo.

Pri izradbi ove knjige upotrebljavao sam mnoga djela, koja su većinom u knjizi navedena. Ovdje napose spominjem ona djela, koja sam najviše rabio, jer su poznata kano najbolja o tim zemljama, i to za Bugarsku:

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLJOPISA

Sl. 11. Berba u južnoj Francuzkoj.

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLJOPISA

Sl. 22. Pariz: Place du Carrousel, Louvre.

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLIJOPISA

Hoić. Slike iz zemljopisa, III. str. Lj 55.

Matica Hrvatska, 1892

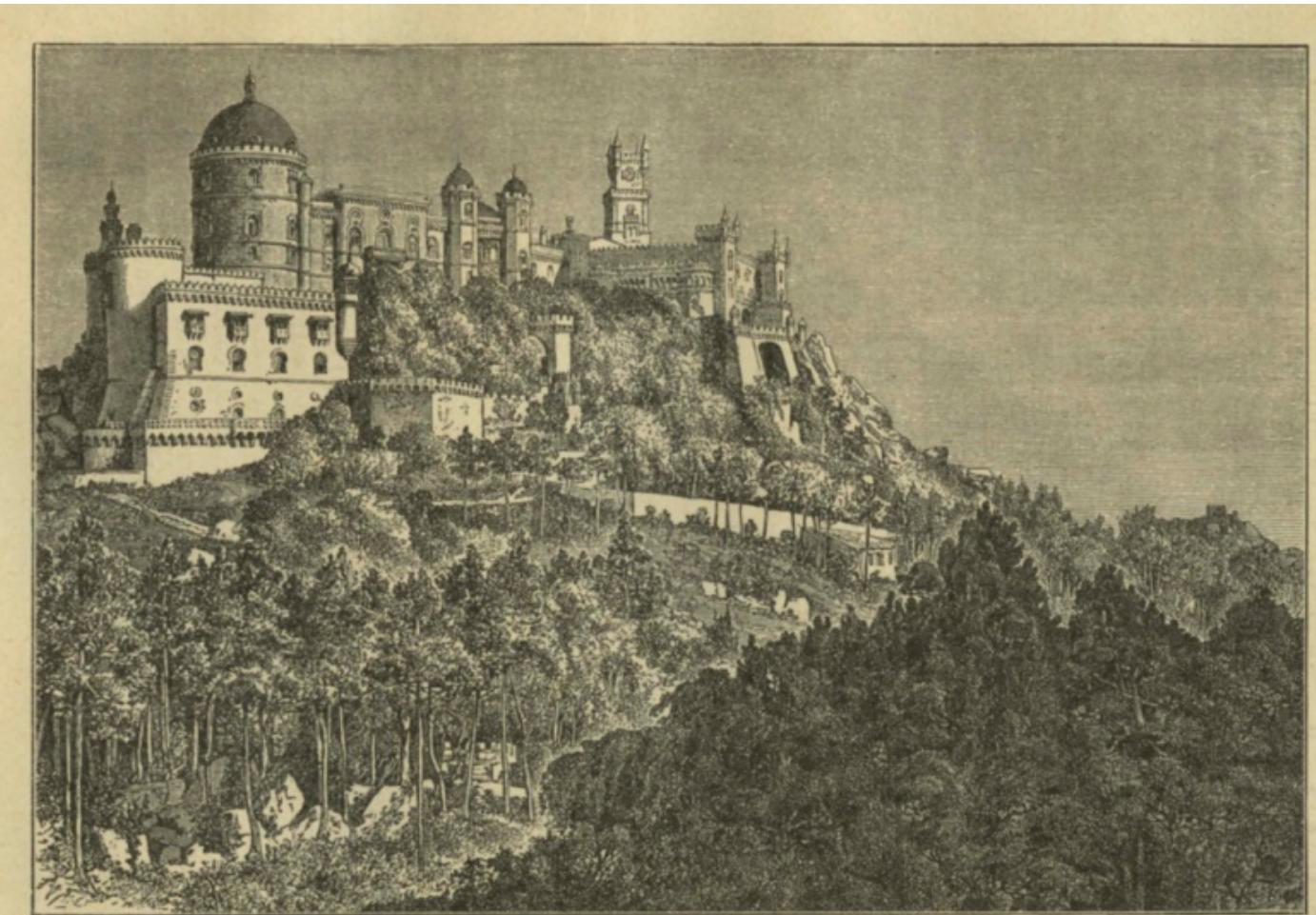
Sl. 9. Polazak Norvežana na planinu.

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLJOPISA

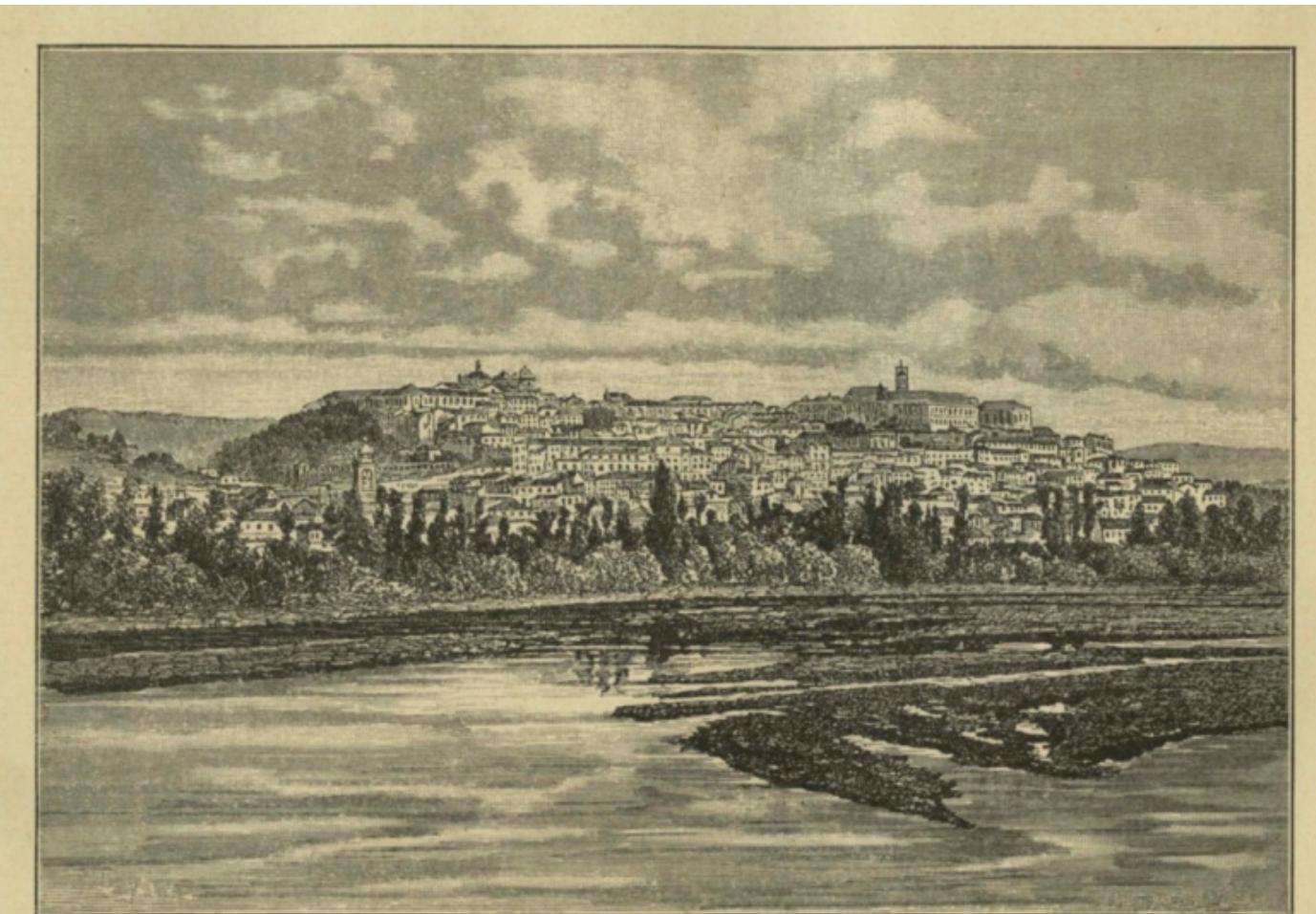
Sl. 15. Stockholm.

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLJOPISA

Sl. 33. Cintra, kraljevski ljetni dvorac u Portugalskoj.

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLJOPISA

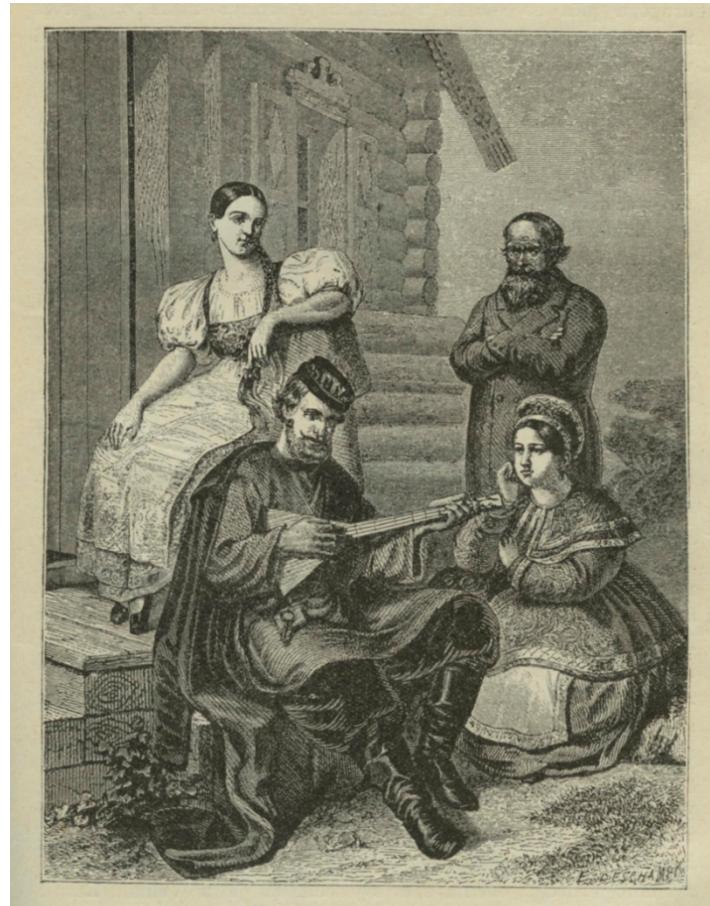

Sl. 35. Coimbra.

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLJOPISA

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLJOPISA

Sl. 19. Moskovska gradjanska obitelj.

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLJOPISA

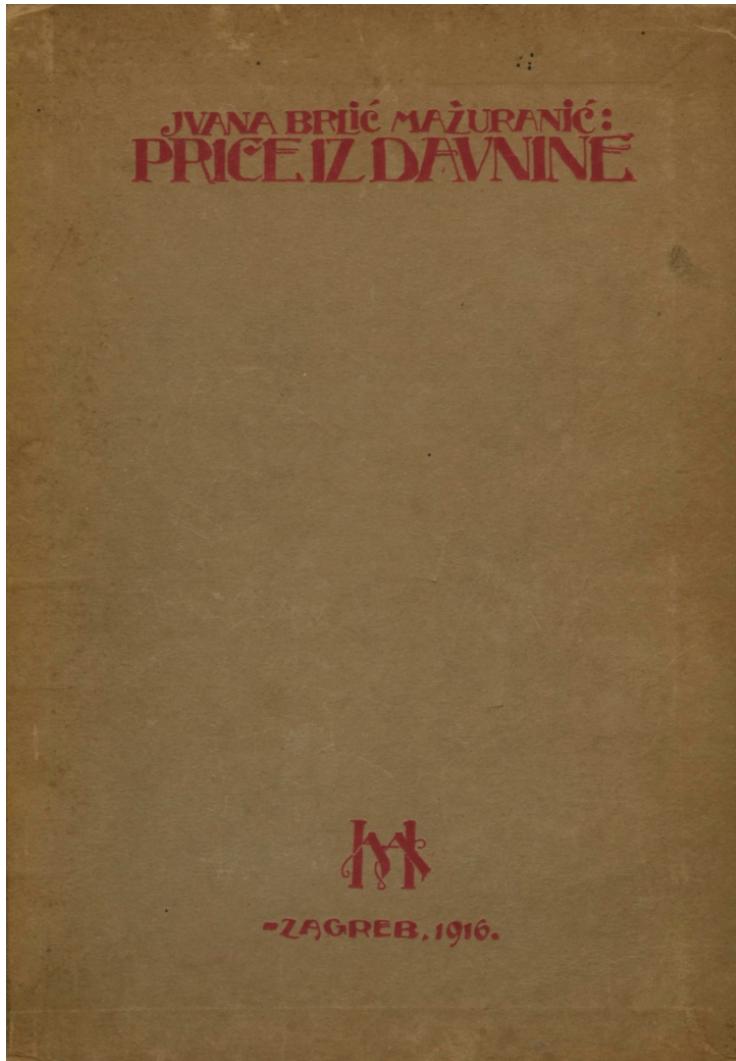
Sl. 13. Na srednjoj Volgi.

SLIKE IZ OPĆEG ZEMLJOPISA

Sl. 42. Blagoslov vode kod Kijeva.

IVANA BRLIĆ MAŽURANIĆ

Tako bili mlinar i mlinarica, a oboje bili tvrda i krivična srca. Kad bi careve služe donijele žito, da se samelje, mlinar samelje žito, ništa ne uzme za platu i još posalje caru milošte, samo da se umili silnom caru i njegovoj kćeri, oholoj carevni. Kad pak dode sirotinja, da samelje žito, mlinar uzima od dvije mjerice jednu sebi za platu i drugaćije ne će da melje.

Tako jednog dana, a bilo to ravno o Koledama i cića zima, dode do mlna neka baka, a na baki krpe i dronjci. Stajao mlin u gaju na potoku, i nitko nije mogao znati, odakle je baka došla.

Ono pak ne bijaše baka, kao što jesu bake, već ono bijaše Mokoš. A Mokoš znala u svašta da se pretvori: i u pticu i u zmiju i u baku i u djevojku. I još mogaše Mokoš svašta načiniti: i zla i dobra. Al jao si ga onomu, koji joj se zamjeri, jer bijaše vrlo pakosna. Stanovala Mokoš u glibu nakraj močvarā, gdje je jeseni sunce sjedalo. Kod nje bi Sunce sve zime noćivalo, a Mokoš znala i ljute trave i krepke pregovore, te bajljila i tetošila nejako Sunaše, dok se ne bi o Koledama pomladilo i nanovo prosinulo.

„Dobar vam dan“, nazove dakle baka Mokoš mlinaru i mlinarici, „i da mi sameljete ovu torbu žita.“

Stavi baka torbu na tle, a mlinar će:

„Samljet ću: polak torbe tebi za pogaću, a polak meni za naplatu.“

— „Nemoj tako, sinko! Pofalit će mi za pogaću kolednicu, jer eto u mene šest sinova, a sedmo unuče Sunce danas mi se rodilo.“

„Idi ne bulazni, stara budalo,“ otrese se mlinar. „Baš i naličiš da budeš Sunčeva baka!“

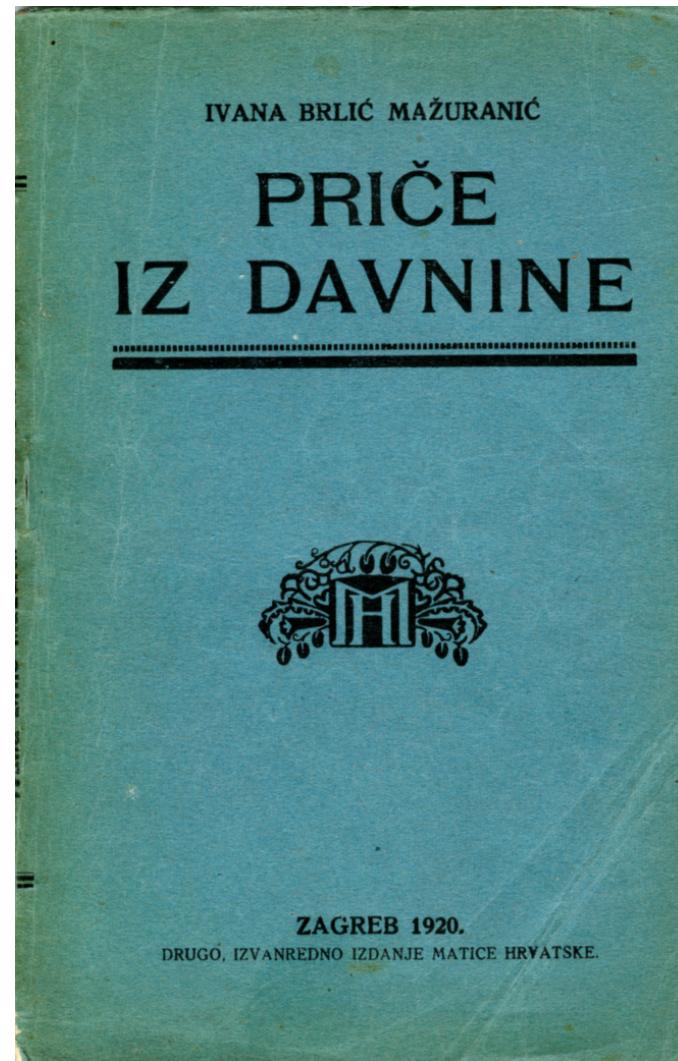
IVANA BRLIĆ MAŽURANIĆ

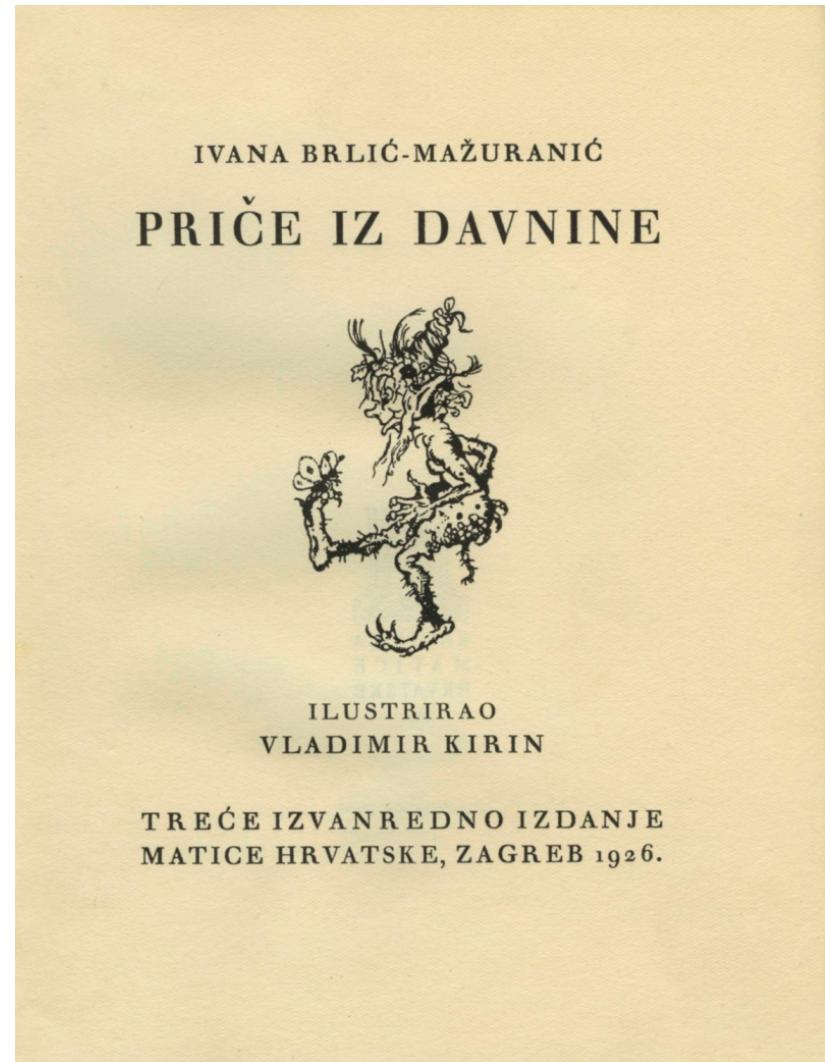
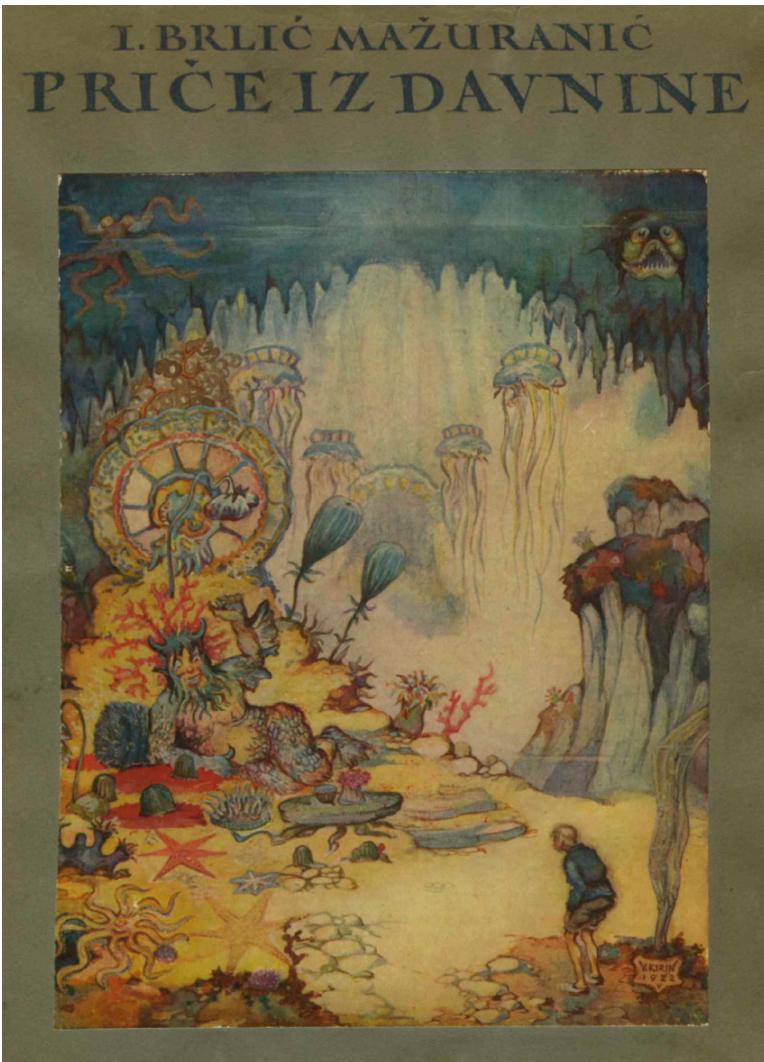
NEVA NEVIČICA I OLEH BAN.

JUNAK RELJA I ZMAJ OGNIJENI.

IVANA BRLIĆ MAŽURANIĆ

IVANA BRLIĆ MAŽURANIĆ

Ivana Brlić Mažuranić

PRIČE IZ DAVNINE

Ivana Brlić Mažuranić

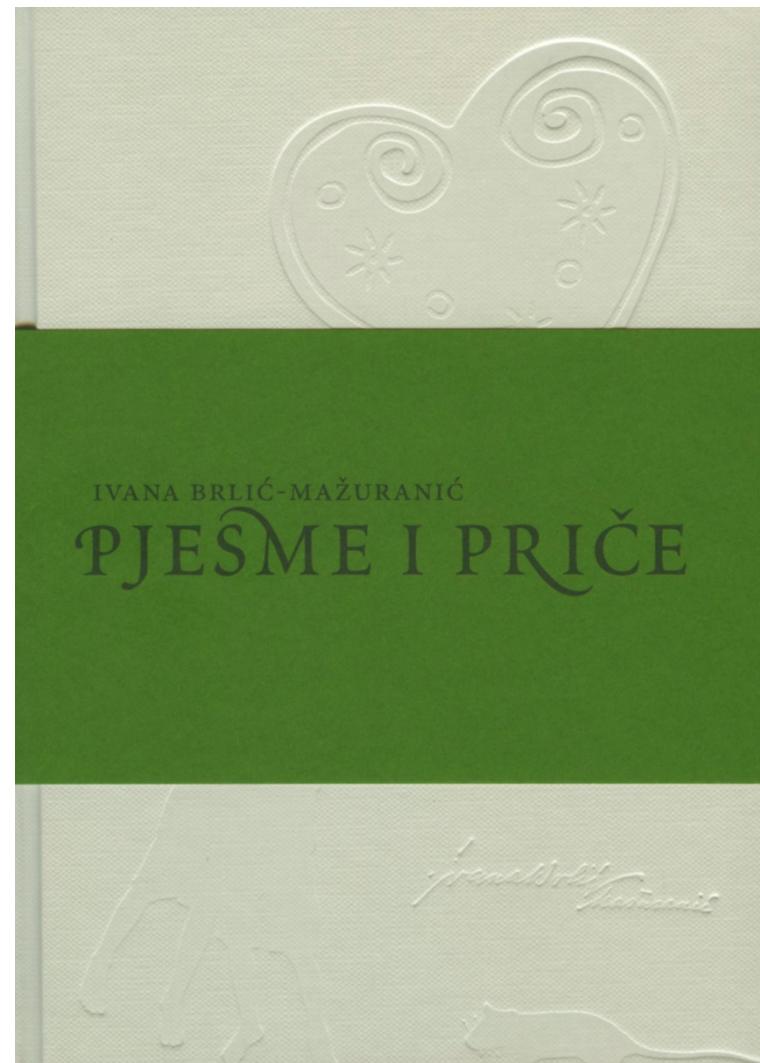
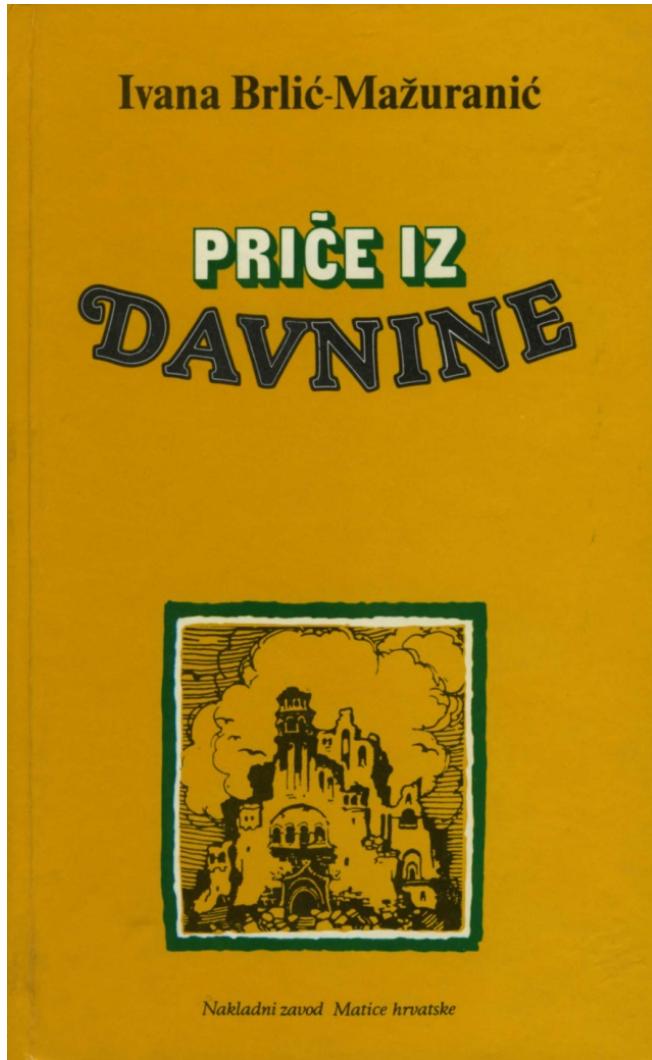
PRIČE IZ DAVNINE

ILUSTRACIJE
Vladimir Kirin

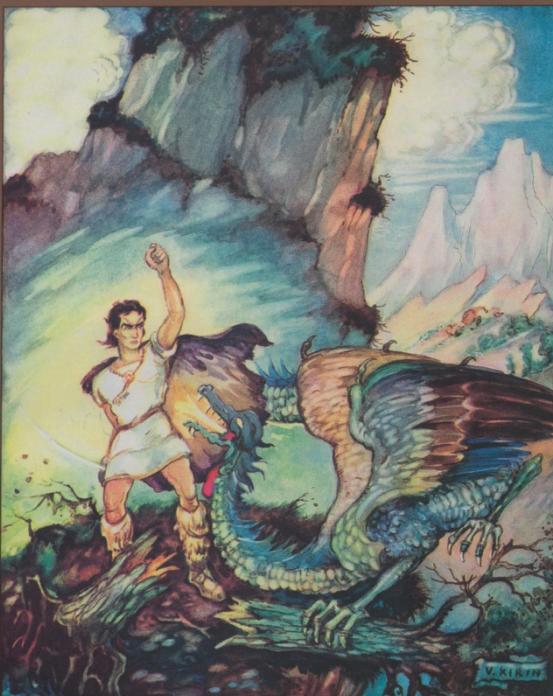
Ogulin, 1999.

IVANA BRLIĆ MAŽURANIĆ

IVANA BRLIĆ MAŽURANIĆ

Ivana Brlić-Mažuranić

AUS URVÄTERZEITEN

Ivana Brlić–Mažuranić

AUS URVÄTERZEITEN

Märchen aus kroatischer Urzeit

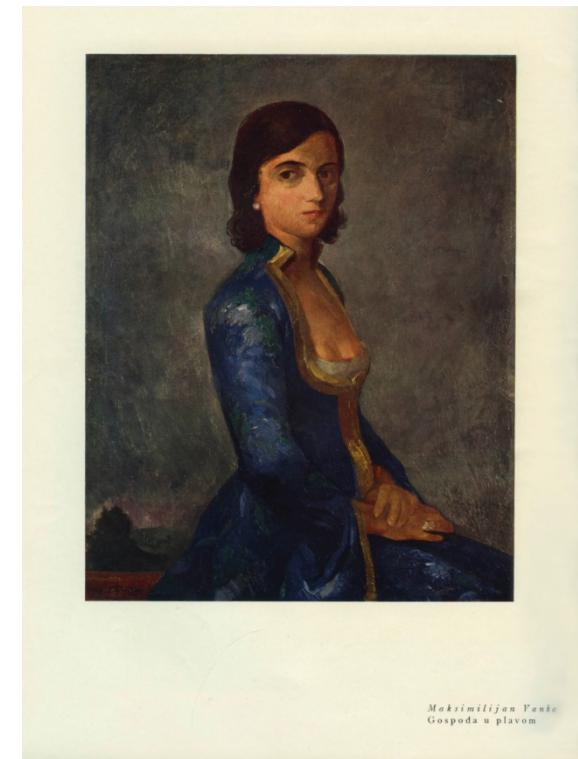
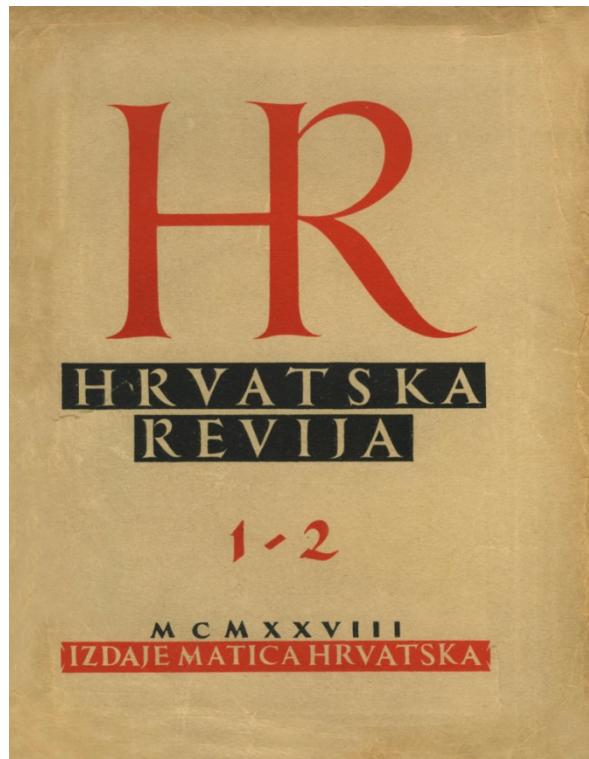
AUS DEM KROATISCHEN VON
Camilla Luzerna

ILUSTRIERT VON
Vladimir Kirin

Ogulin, 1999

HRVATSKA REVIIA

HRVATSKA REVIIJA

HRVATSKA REVIJA
GODINA XI BROJ 12 MCMXXXVIII

Ah, čijem si se zahvalila
tašta ljudska oholosti?
Sve što više stereš krila,
sve ćeš naka niže pasti!

Vjekovite i bez svrhe
nije pod suncem krepke stvari,
a u visocijeh gora vrhe
najprije ognjen trijes udari.

Bez pomoći višnje s nebi
svijeta je stavnost svijem bjeguća:
satiru se sama u sebi
silna carstva i moguća.

Kolo od sreće uokoli
vrteći se ne pristaje:
tko bi gori, eto je doli,
a tko doli, gore ustaje.

Sad vrh sablje kruna visi,
sad vrh krune sablja pada,
sad na carstvo rob se uzvisi,
a tko car bi, rob je sada.

Proz nesreće sreća iznosi,
iz krvi se kruna crpe,
a oni kijeh se boje mnozi
strah od mnozijeh i oni trpe.

(Oman, I., 1824)

DŽIVO GUNDULIC

ZAŠTO JE DUBROVNIK BIO VELIK

Kada svojim duševnim očima gledamo na tisućdvestogodišnji život jednoga malog političkog organizma, koji u doba najvećeg opsega nijetno nije imao više od 2500 km² sa 60.000 stanovnika, nameće se pitanje, koje su to bile spolažnje i unutarnje sile, koje su uzročile takodug život te male državice, da u trajanju nije zastala ni za velikom rimskom državom?

Da se na to pitanje odgovori, treba proučiti oba činjnika, o kojima ravnjanjem u razvoju svake države, i svakoga grada, a tu prostor u vezi sa zemljom, i etničke osobine stanovnika. Stoga i treba i za Dubrovnik proučiti, barem lećitevme, oda činjika, da možemo uzeti u genetičke sile, koje su kod njega dlećive. To je prijeđeno, jer kada bi se poslužili vesti o potencijalnim periodima i zemljama, s kojim su u kontaktu, mogli bi ih prepoznati, ali i da se ustanovi da je u kontaktu jednoga naroda ili druge. Ali opet s druge strane samina fizicka sredina ne može nikako utjecati na stvaranje i razvoj naroda i države. Bih taj objasnjava da nije se u umu u rasu odnosio hioslovičke osobinosti stanovnika. Tebi ih obaju činjaka ostale bi nam sakriti pokretnje sila, koje su određivalice po povijesnoj zbivanju i razvijanju. Povjes je potom jasno, da je prostor, koji oczarava razvoju liniju jednoga naroda u poglavljima značajkama, ljudima i činjima u razvoju naroda i u stvaranju države; ali se ipak ne smije usjeti taj značajak, jer je u kontaktu s drugim narodom, da se ne može spomenuti. Ma koliko bilo ja prisredoval, da bih mogao učiniti, obavijestiti i valjansom čovjekova mogao daleko više, te ne mora čovjek tim prisredom silama zemlje sljepio podleći. Tako je na prvo, moštvo osotivo zatvoreno more, avijat djeveljak kao usugrođeno stvarenje na postanje pomeravst; ali netočno se uoči činjenica, da je bilo plemena u razvite morske obale a da nisu postali pomorci, slijede pove logično da je uzgojena snaga more odabirna, odnosno da je pomorac i pogodovala one, kod kojih su duševne sile bune skoline, te su postali pomoraca, dok su druga plemena u istim prisredom priklama plasti mora i nisu mogla ploviti po njemu.

Prije i smjestaj, odnosno geopolitičke sile kadre su da djeluju na postavljanje nove koga političkog organizma. Kada je ovdje riječ o postajanju Dubrovnika, treba kazati, da je ugojni monarh moć bio za njegovo postanje vrlo važan faktor, ali uoči toj momenat ne bi mogao protumačiti snagu, pravac i bježnju njegova razvoja, već drugoga, važnijega faktora, a to su etničke osobštine starih vremena i njegove dužnosti. Upravo je u tom razdoblju, da je nizvodno područje Karabele, u kojem oblikuje, kao na pr. u starom Egiptu i Meroe, takođe tamošnje narodne klanove, u kojima prema blizini blizinski mora vabila na toj, jer su svoje potrebe podrimali kod kuće, dok su stanovnici simešani primorskih prirodnih struktura, tražili more, da na njemu ribolovom i trgovinskim putem osiguraju svoju opstanak. A iz te pojedinačne nudi stvara se i engleski vlastit uobičajeni naziv "island", u obliku države. Zato je more iz mesta manjih geopolitičkih vrednosti, čak jedan od najvažnijih za stvaranje država, pa je ono bilo uvijek i izvor narodnog blagostanja i poticaj za državnu organizaciju i osnovicu za državni i narodni uspon.

Stoga povijest, ako hoće da ispravno protumači djela pojedinih naroda, treba da prikaže, koliko su njihova djela bila pogodovana prirodom i smještajem, a ko-

ZAŠTO JE DUBROVNIK BIO VELIK

619

se ljudski stvorovi, stvorenji na sliku i priliku našega Stvoritelja, prodavaju poput divljih životinja).

No pored učilišne i upravi, zakondakovaštva, humanosti i uređajstva, Dubrovnik diže iznad svega njegovo kulturno stvaranje, kojim stoji prvi među hrvatskim gradovima. U Dubrovniku je bila unijetost, posebice graditeljstva. Nije u ono dobro bilo evropskoga, naprotiv zapadnoga stila, od bizantskih početaka, pa dalje preko romanske, renesansne i barokne, koji nije ostao uprećen u kojoj njegovoj građevini. U Dubrovniku je bila u potpunosti slobodna i nezavisična. Dubrovnik je bio hrvatski grad, ali u svom stilu, tako je učinio kameni i obnoviti načinjevanja, gradinama u tom stilu. Ali pod graditeljstvom, koje je njezina svjedoka i odluka, jer je ostalo u njegovoj okviru, ima Dubrovnik oblijep i državu duhovnih tvorevina, koje su prele prenosi prostor i postale svojom cijelograđanskog naroda, štovale i svojim, mukar i u ograničenom obujmu, cijeloga kulturnog svijeta. Po svojim literarnim, pjesničkim i naučnim tvorevina, dobio je Dubrovnik i naslov hrvatske Atena. Nije svrha ovog članka, da se sve narobi i znesi, ali dva velika imena moraju se spominjeti. To su Gundulić, najveći dubrovački pjesnik, kojemu spominjaju i učilište i ulica, i Ruđer Bošković, jedan od prvih učenika učitelja Europe. U dečakom razmaku spominjem još jedno ime samo zato, jer je kod nas slabo poznato: Beno Kotrušić, ministar na napuljskom dvoru, već je u XV. v. napisao prvo djelo o književnosti.

Kako se s svega ovoga vidi, uvijek se kod Hrvata smatrao dubrovačko stvaranje kao dio organske zajedničke celine. To je stvaranje bilo zajedničko svim Hrvatima u prošlosti i sadašnjosti, pa je zato i Dubrovnik najveći osnivač i ostvaratelj hrvatskoga narodnog i kulturnog jedinstva. Ovo, što mi osjećamo danas, to su osjećali naši stariji i u prošlosti, i u tom smislu, dalmatinski pjesnik, pjeva ove stihove:

Dubrovnik — grad svitli i slavan za dosti
Svake Bog udili obilne milosti.
Gospodom ga uresi, zakonimi i pravdom,
Razlicim uzvisi imanjem i blagom.
Svuda ga jest puna slava, svud na slove,
Hrvatskih ter s' kruna gradova svih zove.

E. LUKAS

HRVATSKA REVIJA

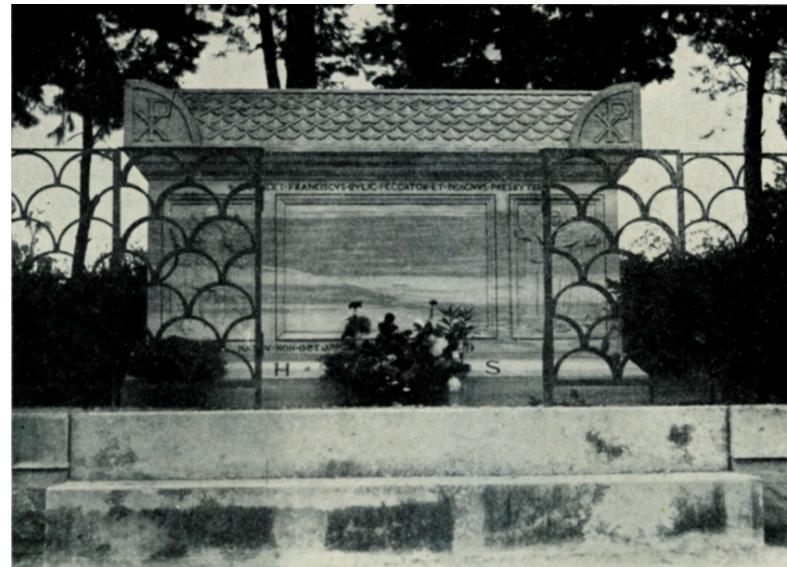
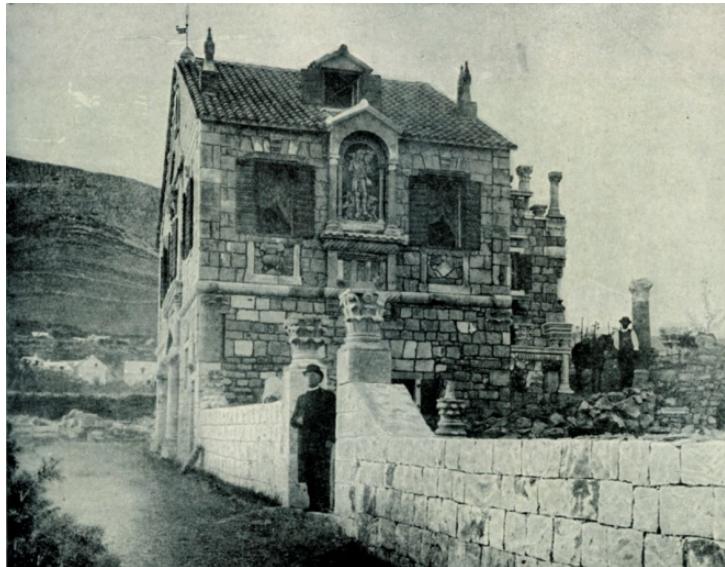

Dživo Franov Gundulić

Ivan Rendić
Basorelijevi Gundulićeva spomenika
u Dubrovniku

HRVATSKA REVIJA

HRVATSKA REVIJA

Galerija Međtirović

Galerija Međtirović
Bogorodica i andeli

HRVATSKA REVIIA

HRVATSKA REVIIA
GODINA XVII BROJ 1 MCMXLIV

ISTRA

I.

Istra je sastavni dio Balkanskog poluotoka, a u svakom je slučaju nerazješivi član gorskoga sustava Dinarskoga na kopnu u svom zaledu. Ratna fronta na Soći u prošlom Svjetskom ratu s dvanaest talijanskih neuspjelih ofenziva stajala je na razmedu Padske nizine i Krša, Apeninskog i Balkanskoga poluotoka. Jadran izravno i Soča neizravno određuju pripadnost Istre njezinu zaledu.

Pogled u poviest i tok naseljavanja pokazat će nam tisućogodišnju borbu dviiju interesnih sfera, romanske i slavenske, koje su tako raznolike, kao što su raznolika područja s jedne i druge strane đičarijske visoravni.

Prema Istra leži u onom europskom području, koje ima veoma živanjan promet, ona stoji mirno i samotno u kutu i kao da je na bezpuču među prometnim lučkim gradovima Trstom i Riekom, koji su se izdigli prošlih vekova u red jakih članbenika za pomorsku trgovinu. To je eto prokletstvo njezina položaja. Preslaba je, da se razvije iz vlastitih sila u samostalnu jedinicu, život se odvija pokraj nje i pored nje. S juga je utjecala Grčka, sa zapada Italija, na istoku je preko Kvarnera dolazio pritisak iz Hrvatske, a od sjevera dođešo njemački feudalci. O Istranima se uviek odlučivalo bez njih.

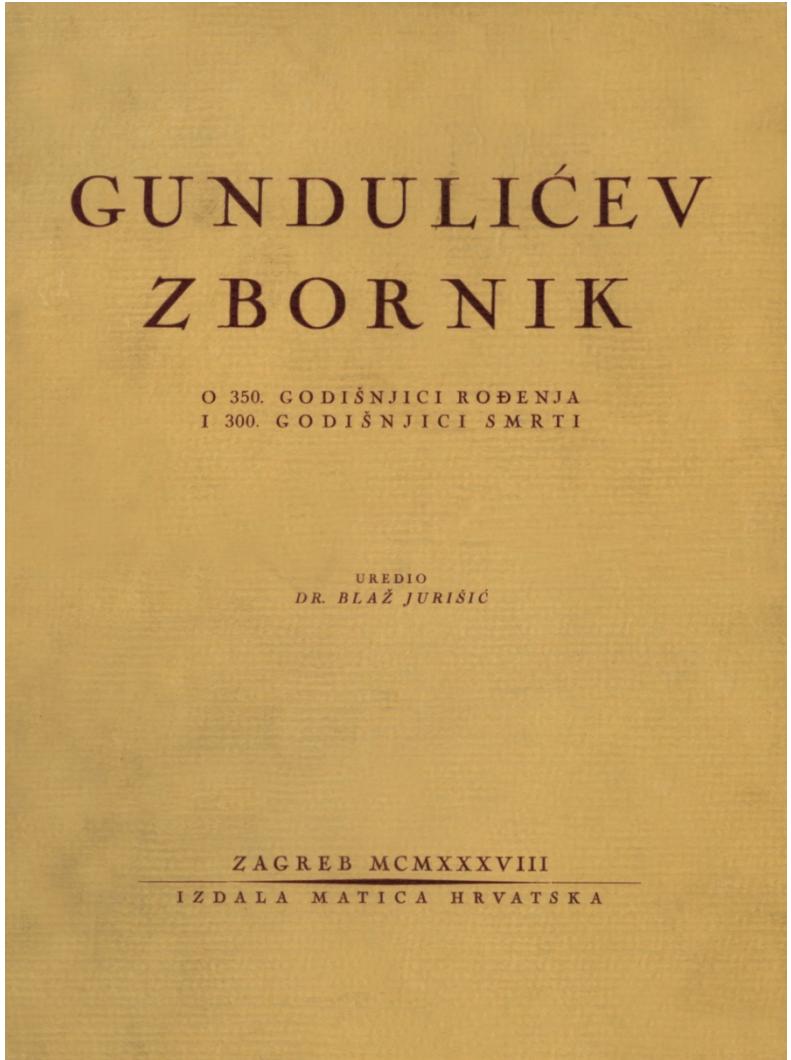
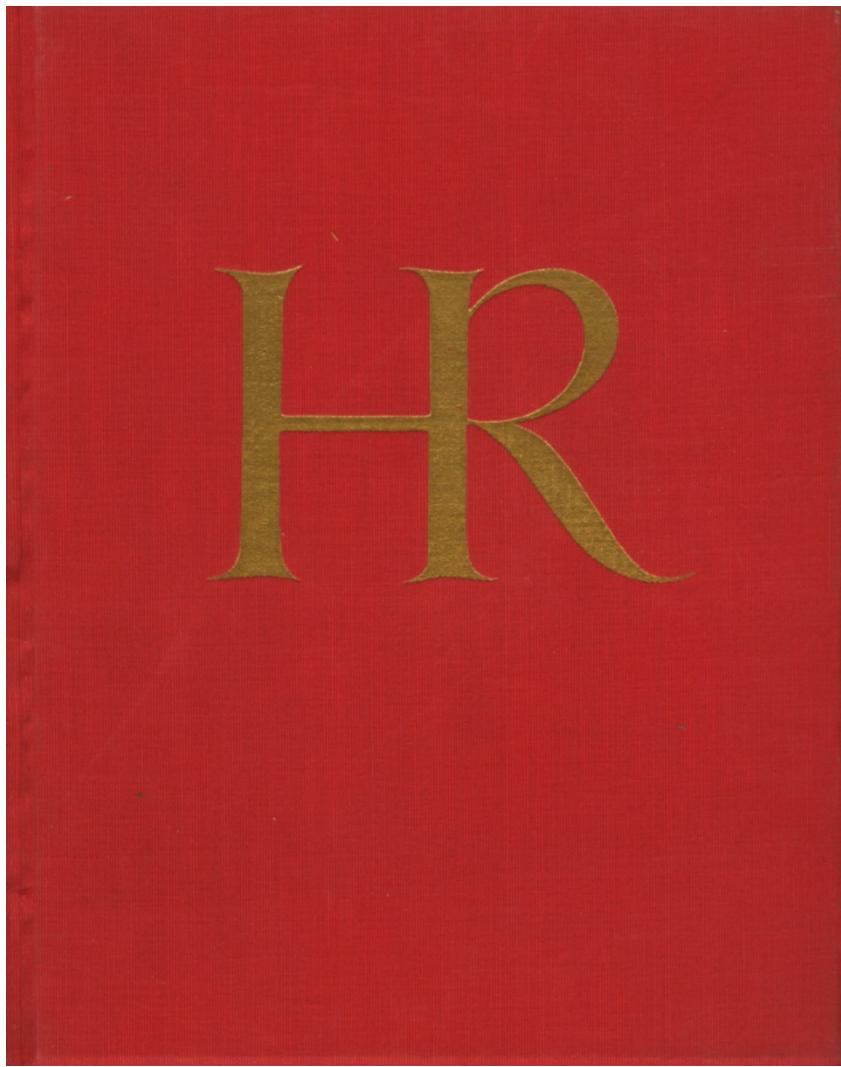
Pražitelji Istre bijahu Liguri, Histri i Liburni. Osnutkom Akvileje 181. pr. Kr. Rimljani su pripremili udarac na Istrane. I doista, kad Rimljani osvojili njihov grad Nesactium 178., postaće nepriporuni gospodari Istre. U primorske gradove Trst i Pulu dođe vojničke posade, za njima se nastaniše trgovci, i tako započće romanizacija starosjedilaca. Mommesenovo mišljenje vriedi i za Istru, kad kaže, da »još danas ima zemalja, za koje carsko doba znači veoma skromni, ali nikada više ne postignuti vrhunac dobre vladavine.«

II.

Istra je morala oslabiti, kad su Rim i Ravenna izgubili svoj stari sjaj i kad je promet u njezinu zaledu podpuno klonuo.

Ipak su seobe naroda najjače izmjenile dosadašnju etnografsku i kulturnu sliku zemlje. Godine 599. pojavise se u zaledu pokrajine Slaveni, koji već »i

HRVATSKA REVIJA

OMLADINA

Poštarska plaćena u gotovu
Cijena Din 5.—

Omladina

list za srednjoškolsku omladinu

Sadržaj

Stjepan Ivšić: Bačanska ploča.
Silvije Strahimir Kranjčević: Pred kraljevskom pločom
u Baški.
Vjekoslav Kaleb: Kloboran pravde.
Dragutin M. Domjanović: Veliko doba.
Slavko Ježić: Molitva maloga Doda dragomu Bogu.
Ivan Bah: Umjetnost romanike u doba slobodnih gradskih općina.
Vjekoslav Ećimović: Dani. — Proljetni vjetar putuje.
Ivo Žic Klačić: Prvo pismo babi.
Zvonimir Doroghy: Iz rimskoga života.
Stanko Gašparović: Emile Zola.
Ivo Balentović: Djecač s jednom nogom.
Colin Muset: Pjesma menestrela.
Tomislav Jakić: Setnja po Alžiru.

Listak

Utjecaj Zoline »Nane« na Kumicićevu »Iglu i Linu« (N. Kesterčanek). —
Veće slovenske književnosti u Zagrebu (Sp.). — Stopostotni Hamsun
(St. G-ić). — U carstvu sanja i zbilje (St. G-ić). — Putopis iz Sudana
(St. G-ić). — Roman iz života Indijaca (St. G-ić). — Colin Muset. —
Nove knjige. — Primljeni časopisi.

Nasa omladina

Sutan (M. Skaroupk). — Večer na moru (J. Koprić). — Vukodlak (S. Canak). — Danas kiša pada (M. Adamović). — U kasno sate (I. Svetić).
Primjena kritike na roman (V. Mikuličić i M. Mrakovčić).

Razbibriga

Prigaje Društvo hrvatskih srednjošk. profesora

God. XXIII. Br. 4. 1. svibnja 1940.

OMLADINA

OMLADINA

GODINA XXXIII.

1. SVIBNJA 1940.

BROJ 4.

STJEPAN IVŠIĆ BAŠČANSKA PLOČA

U posljednje vrijeme digla se posve neosnovana i nesavjesna učesnica zbog toboljnje plastičnosti i povećane plastičnosti koju je godine 1934. s otoka Krka prenesena u Zagreb i predana Jugoslavenskoj akademiji. O potrebi prenosjenja te ploče, o brizi obojnjicima konserviranja i o sadržajem stana od 10. do 16. travnja o. g. u Puškomu, dr. Štefanu Ivšiću, Dr. D. Černičevu, dr. Ž. Šimoniću predavao je i projekcijama, a sveću p. sv. dr. Stjepan Ivšić, arhivar Jugoslavenske akademije, kojem je povjereno čuvanje ploče, odrišao je vel prije toga, 29. ožujka o. g., predavanje na zagrebačkom institutu za arheologiju.

Na našu molbu o. prof. Ivšiću predao nam je glavni dio svoga predavanja za ovaj članak.

Urednik

Tko se jestan put za vedra vremena vozio od Novoga prema Senju, tome će zauvijek ostati usjećena u pameti veličanstvena slika: gorastomi kameniti Velebit, koji tu, što se dalje od Novoga odmireću, raste pred nama, a u njemu i u vlastitom veličanstvu, sve dok ne stignemo u Senjsku vrata, gdje se u svih strana kamo blokirani divovskim kameninom gronimo: i istoka rastrgnani krleštvitim velebitkim hrdima, s juga golim otokom Prvićem, a sa zapada bredina kćikim, I gle! Bal medu tim hrdima silnoga kamenja našao se i jedan d r a g i k a m e n, a to je naša »Baščanska ploča«, koja je prošli korizmennu dana mnoge Hrvate od običnih kognitivnih meditacija natrafila na druge. Spomeništa su ih bili, ali i drugi, a u vremenu nekog sljedeće vijeka nedaleko od današnje Baške, i to u p o ē - n i k u pod crkvicu sv. Lucije u zaseoku Jarakandrov. Stotine i stotine godina gazili su poboljni otočari po tome kamenu i ne znajući, da svojim nogama otišu njegov najdragočejniju površinu.

Kao mnoge druge spomenike naše kulturne i političke baščanskoštosti, tako je i ovaj oktirov kroatima prvi Ivan Kukuljević, uz Radogot najzaslužniji istraživač prolosti Baščanske ploče.

Naj svojim putovanjima pohodio je Kukuljević dva puta sv. Luciju, drugi put 16. rujna 1856. Evo kako on (godine 1873.) opisuje svoj drugi pohod sv. Luciji, učenju Senja. Dotakavši se senjskih spomenika i njegovihi natpisa, nastavlja:

»Kad već govorim o natpisu, valja mi spomenuti, kako je u Senji, u mjestu množine prekrjetoj, da ne posjetim opetovanje crkvice sv. Lucije na Boku, na bliznjem otoku Krku, gdje sam prije nješkoliko godina na velikoj kamenitoj ploči našao prastari glagolski natpis, kojega uz sav svoj trud nisam umio potanki preprijeti, jer je kamen znatno izgađen i izjeden. Isto se

zgadalo i u nekim drugim učenjakom, koji su na mojo molbu otaj napis prepisivali. Dne 16. rujna oko 4 ure poslijer pođene spremili se dakle s pokojnim profesorom Slavoljubom Šimonićem i Flaminom na jednoj filipi u vremenu put Baške...«

Bijaše se jur privratio mrak, kad dodomo u Bašku; pohtisimo odmah u sv. Luciju. U crkvi vladala je guta tama. Mi upalismo voštene svijeće... te polegosmo oko golema kamenina, učvršćena u pločniku, stavši razglabiti pismo s pismom. Ali naru se doskoru svim u glavu svjetli, jer uz sav naš golemi trud, ne mogosmo izraditi likovnu kopiju. Samo jedno riješje: pročitamo na sreću, kao o p a r a v e t sv. Lucije žut i id. Sad stado prepisivati pismo za pismom, te napisati čitav list četvrtine. Ali kad bi trebalo da pročitamo napisano, opet nikud nikamo, jer među poznatimi glagolskim pismeni, bijaše nekih nepoznatih, njezinih izazvanih ili zamazanih, a nekih kriva izvezanih ili zubom vremena izgrebenih. Tekak kasnije nagađad iz pismi, da će biti napis XI. ili XII. vijeka, dakle n a s t a r i i s t a r i i , da ga učim.

Dvije debelje ure počinjavaju čitanjem i prepisivanjem tog natpisa, a međutim zaokružuju i neseljaci, koji vidlivi u crkvi neobičnu svjetlost, čuvaju za došaće nekih stranaca, poštite u crkvu, da vide što se tu radi. Neki od njih dodeše na misao, da li mi ne tražimo blagu zakopana...«¹

Jedan od učenjaka, što je Kukuljević naprijed spominje da je po njegovoj molbi prepisivali spomenutu natpis, bio je i onaj takzi pop Ivan Črnčić iz Dobrinja, Frana Kurelja.

Vrijedno je čuti, kako je Crnčić u svojim »Krčkim starinama« (u »Književniku« II, 1865.) opisao taj pop, Evo, što o priopovijeda:

»Meni još žalno dode do ušiju, da je neto napisano na kamenu u nekoj crkvi baščanskoj i da su to deobale. Čitat utjencaji iz velike daljine, ali da nisu moguće razbrati, ali i da se ne mogu razbrati od davnina. Ja na to zaređen konj, te odješao tamо za tri do četiri ure... I tako doskakao do Baščanske Drage, te do crkve sv. Lucije, zatvorene. Nemiran dozval njezinu čuvaru, da mi ju brzo otvor, da vidim i pročitam, što je to unutri napisano. On mi ju... otvor, a ja prezješnji stupinj umira, i nadob na tih veliku ploču, dugu i široku te svu napisanu izvana, pak joj se naradovao. Ali čemu? Htijah to pročitati, ali za-

¹ Izvaci iz Kukuljevićeva putopisa i Crnčićeva prikaza ostavljeni su u izvornom obliku. Zato je u Crnčićevu članku ostavljen i pridjel baščanski, prema čakavskom dijalektu. U Crnčićeva jeziku i stila vidi se jasno Kureljev dok:

man: ne mogob ni jedne besjede zdvignuti, a ni slova nijednoga, ni s desne ni s lijeve, ni s glave ni s boka, niti stojeć, niti sjedjeć, niti klečeć. Pak mučan i tužan došao je učenjak u crkvu. Ali mi teba, nezreći ništa ne raspoznaš, ništa ne d'vignuš; ni tako ne mogob tomu pismu najti ni konca ni kraja, ter ni poznati pravo, je li glagolica... A i slova na ploči ne bijaju već sva cijela ni čitovata, niti na narednu mijestu na tih, te sam se morao gribiti nati njimi i okolo njih. I kada mi taj kamen nije hotio nikako progovoriti, kako nije bio ni drugim većim gostom, ja ga osušiv, neka je i on učetci kameni progovor... Sada mi pisati, kako mi je i on učetci kameni progovor...«

Ispravljeno iz Beča doma godine 1861., nekoliko učenjici nego sam, pak pomisli, da bih takov voljno poznao na onoj ploči, a malo da bi mi i ona sama pomogla, jer već ne ležaše na tih, nego lijevo stojiše. Presv. g. biskup krčki Ivan Vitezić daju do te uzdignuti te nastaviti, da se njezina pisma željni ljudi načitaju i nagleđaju lakše stojeć. I podob do nje i drugi put. Kada tamo učenjici još prečitaju, da se ne bi prijeđalo, pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem i drage volje, ter poznaju jedno za drugim malo ne sva slova, hrvatska. A i besjed na tih dživignim preko dvadeset... Prepisali ove oštite i neoštite, pak jih poslali u Kukuljević u Zagreb. A on meni: da kada sas toga toliko pročita, neko svakako gledaju i ostalo pročita, te vrati prepis i postavi na mjesto. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Da se ploča prenese u koji muzej, ali ipak nije mislana sa svoga mesta, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitelju, a ne u novom, u Osijeku, u mališu. Pak gledaju i kriješnici, a oni učitaju i učitaju srećem, i to od straha, da se ne bi prijeđalo. Biskup Mahnić bojao se i toga, da je austrijski konzervatorski ured ne bi tražio za koji austrijski muzej, jer je otok Krk potpadao pod Austriju. Kad je po osnutku naše države Krk pripojen Savskoj banovinji, nije bilo zapreke, da se ploča ne prenese u glagolsku akademiju u Krku starijemu svom majstoru i poslu spomeničkom učitel

OMLADINA

Baščanska ploča, dragocjen je spomenik za historiju hrvatskoga jezika. To je najstariji datirani spomenik, u kojem su napis povijedene neke individualne crte hrvatskoga jezika, napose čakavskog dijalektika. Naša ploča potvrđuje pored drugoga i ovo:

- 1) usnene vokale *e* u (ispov. na pr. *kneza, svetiju* i dr.) mji nosnih g i ſ;
- 2) 3. l. sg. prez. bez -t (ispov. na pr. *iče to poreče*), koji je bio u staroslov. jeziku, kako je još dana u ruskom jeziku;

3) čakavsko *crkova* ili *crkva* (isp. *crkvas*), koje je imenu *Crikvenica*, prema štok. *crkva* i dr.

Ona nasa je potuila i to, koji je imenu svojim »Uskočkin clegijama« posvetio i njoj jednu nadatipos »Pred kraljevskom pločom u Baški«.

„Baščanska ploča“, kojoj je vrijeme postanja određeno, znatna je i za glagoljsku paleografiju. Njezina glagoljska slova pokazuju prijelaz od obliha oblika u uglaste. Ona ima i slova, koja nigrige drugdje ne dolaze. Zanimljiva je i zbog mijesanja pisama.

Poljaci imaju jednu od naše ploče mladu latinsku papinsku bulu (iz godine 1136) s mnogo poljskih imena. Poljaci tu latinsku bulu zovu »zlatnom bužom«.

BAŠČANSKA PLOČA IZ CRKVE SV. LUCIJE

(Prema snimci u »Starinama«, knj. VII.)

SILVIE STRAHIMIR KRAJNJEVIĆ V PRED KRALJEVSKOM PLOČOM U BAŠKI

*Daj da spustim čelo svoje
Na taj kamniću srednji
Daj mi časak, da mi duša
Pomoli se prije smrti!
Sa njega se u srce mi
Neke duge trake šire:
Imenu su tvoga crte,
Kralju Dmitrije Zvonimir!*

*Rastjerajte hitre ptice,
I ljudske me mrze r'jeti;
Oni idu ko na nogam
Da im govorde neko veči...
Pustite me u samoto;
Bog jedino samo znaće,
Kako li je srca moju
U čas, nade kad ne 'made!*

*Ne pjevajte poljem cvjetnim
Laku pjesmu: »nina — nena«;
Poturite rade glau
I ponite, kolena!
Hrana, god, mračni
Baš u srce gdje vas dira
Jedna duga zraka žarka
Sa imena Zvonimira!?*

*Kako olstra ona trepti
I vanal kako ljeto,
Da zatari srce vase
Osamstotin dugih ljeta!
Pustite mi u samoto,
Da joj prijem sun veliniu,
Da raskopam onda gnevimo
Rodna polju i dolinu.*

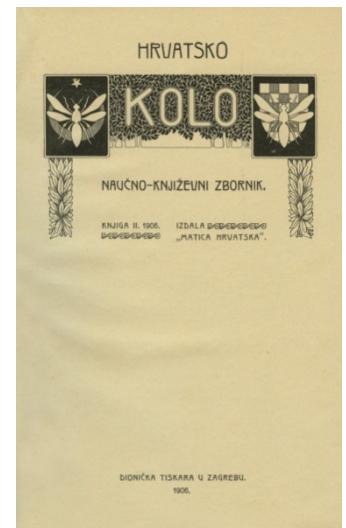
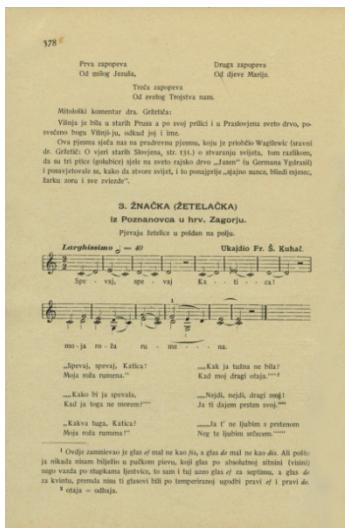
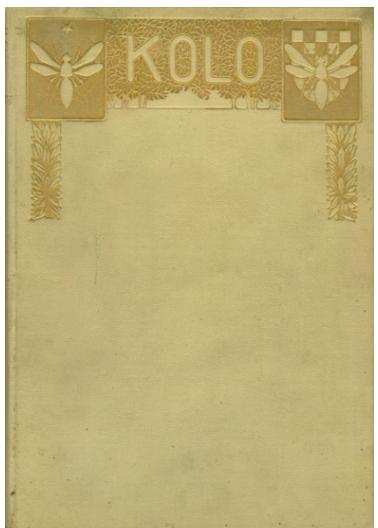
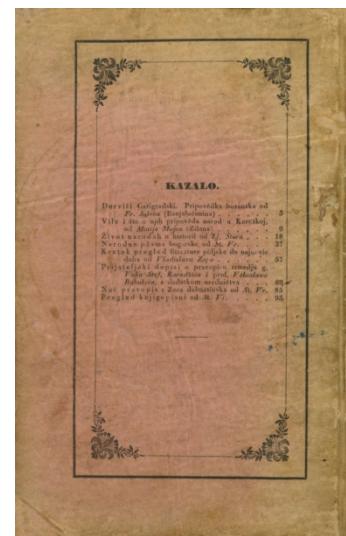
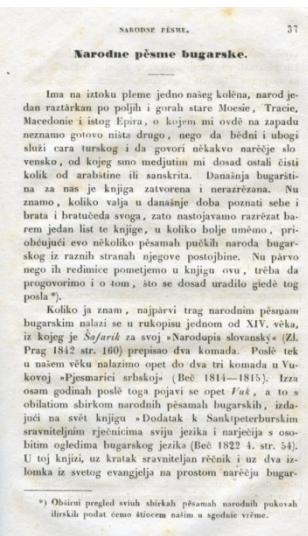
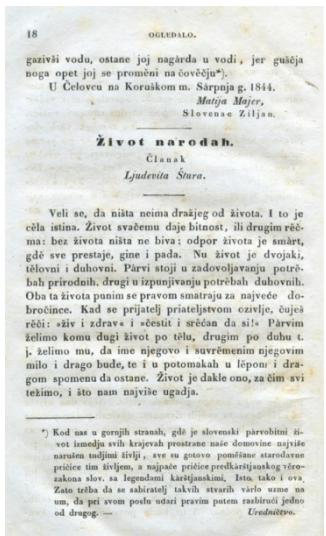
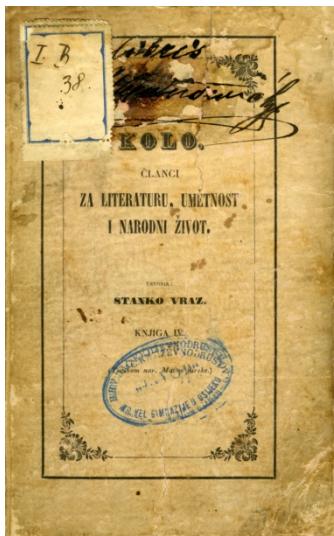
*Da prolijem vrh nas more
I po dolu i po gori;
Neka gina zemlja ova,
Kad nas sama ne umori!
Sta me briga: ja ne mogu
Da vam ljudski život imadem,
Dat će vama bosnijački,
Zadnje s vama što imadem!*

*Pružimo si bratke ruke
Rastrgamo iz daljine,
I dođemo u srednji lik
S kojim na kraj domaćine,
I lezimo u njeg mirno,
Kao braća zagrijeni;
Udrženi jednini srcem
I zanar'jek sjedinjen!*

*Urka mogile je ču silne
Udariti natpri gori;
Cudna slava, ploču čudnu
Ža povjesni razgovore!
Što na brigu — neka u sve
Zaštudene oči goire...
... Aj mi čemo zpaval skupa,
Kralju Dmitrije Zvonimir!*

(izabrane pjesme, 1898.)

KOLO

PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

PET STOLJEĆA HRVATSKE
KNJIŽEVNOSTI

I Kolo

MARIN DRŽIĆ
IVAN GUNDULIĆ I, II
AUGUST ŠENOĀ I, II, III, IV
ANTE KOVACIĆ I, II
KSAVER SANDOR DALSKI I, II, III

II Kolo

NARODNE LIRSKE Pjesme
NARODNE PRIPOVJEĐUJETKE
NARODNE DRAME, POSLOVICE
I ZAGONETKE
BUDISAVLJEVIĆ, TURIĆ, DRAZENOVIC
VATROSLAV JAGIĆ
JANKO LESKOVAR
ANTE TRESIĆ PAVIĆIC
MILUTIN NEHAJEW I, II
ANTUN BRANKO ŠIMIĆ
GUSTAV KRKEC
SLAVKO BATUSIC

III Kolo

(u stampi)

PETAR ZORANIĆ, JURAJ BARAKOVIC
NARODNE EPŠKE Pjesme I, II
JOSIP KOZARAC
IVO VOJNOVIĆ
VIJENCESLAV NOVAK I, II
SILVIJUE STRAHIMIR KRAJNEVIC
JOSIP KOSOR — IVAN KOZARAC
MILAN BEGOVIĆ I, II
SLAVKO KOLAR

IVAN
GUNDULIĆ

I

PET
STOLJEĆA
HRVATSKE
KNJIŽEV
NOSTI

12

IVAN
GUNDULIĆ
I

PET STOLJEĆA HRVATSKE
KNJIŽEVNOSTI

IVAN GUNDULIĆ

I

Ivan Gundulić potječe od stare vlastočko porodice dubrovačke te se rodio 8. siječnja 1589.

Mladi Gundulić se sigurno počeo baviti književnim radom još u licetu, kao svih daci koji se zanimaju za književnost.

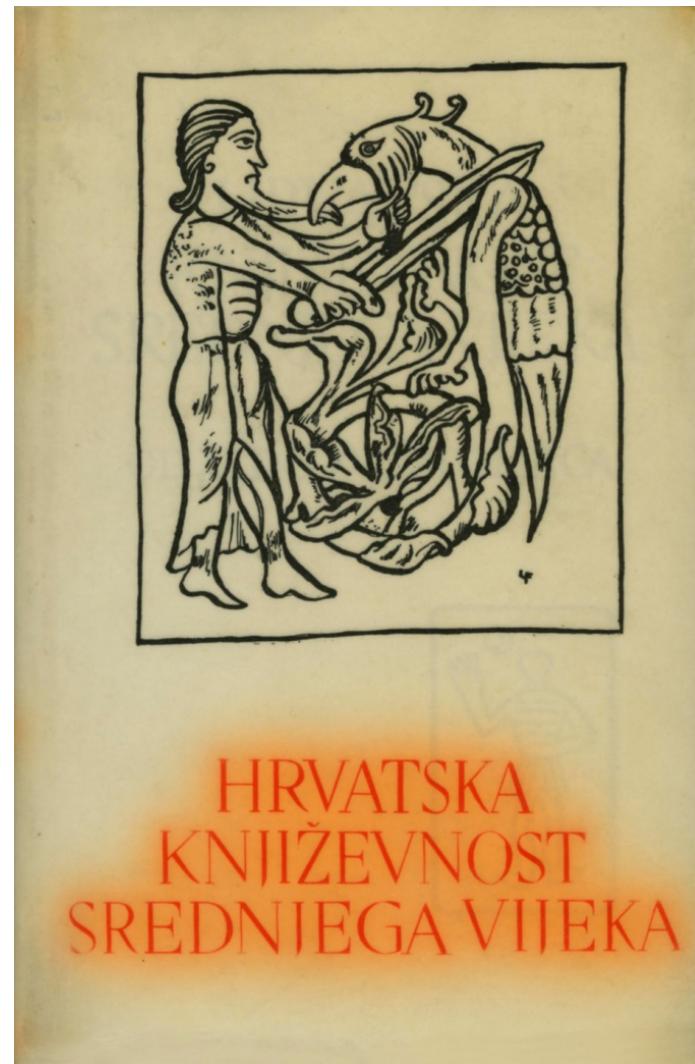
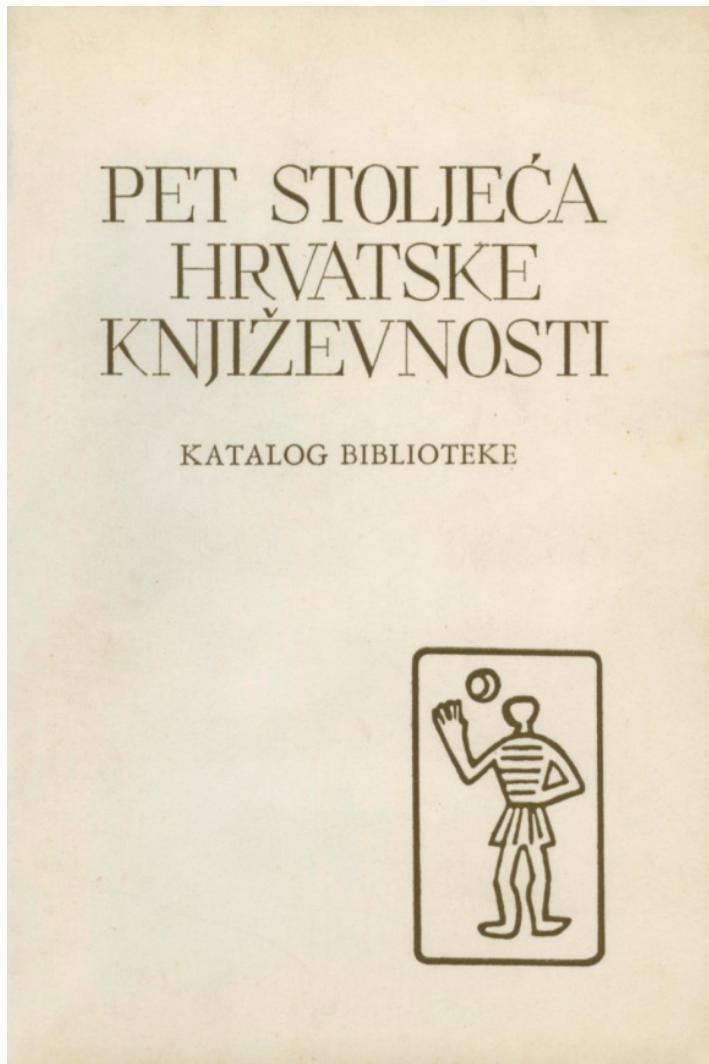
U prvom mladeničkom periodu svoga rada Ivan Gundulić je bio sastavni dio sastalanja, a tu pokazao svoje neke odlike: ljubav prema rođnom kraju i njegovoj samostalnosti.

Gundulić je u svojim najboljim djelima svoju prisnost sa životnim pitanjima uvijek ispoljavao u svojim djelima, dok je u prvim to čini općenito reagirajući samo na njenkrinjana pitanja doista uvijek, dotle je kasnije, već poznati član Velikog vijeća i viši funkcionar u dubrovačkoj upravi, priznat pjesnik, pa su drugi od njega očekivali, a i on sam se smatrao pozvanim, da reagira drukčije i to na *dvaja glavna problema* dubrovačke Republike: *pitanje* utravnog ustrojstva, *vlasti*, a drugi je vanjski: *pitanje propasti turskog carstva*. Za nutarstvo je pitanje odabran alegorijsku pastirska igru koja može privuci što viši slušalač, da se *svima* stavi do znanja jedino rješenje toga pitanja. Za vanjski je slučaj odabran ep, a u njemu je bio i predmet o tome javno raspravljati, baš zbog delikatnosti samog predmeta.

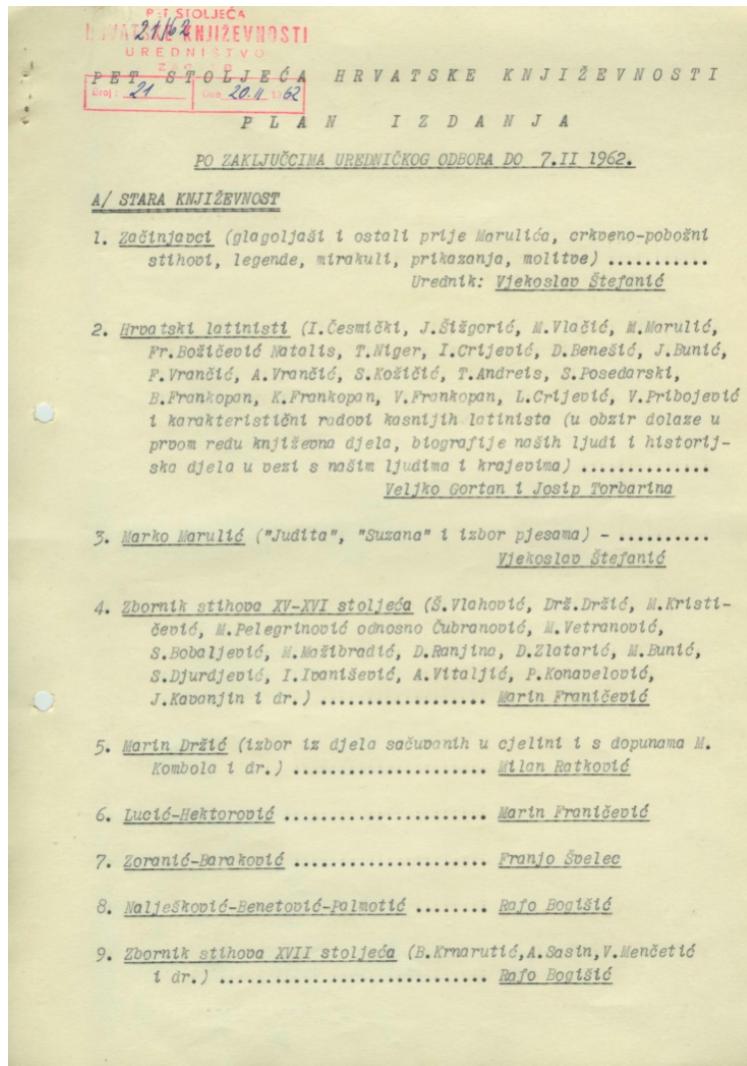
Uzveši u obzir sve što je Gundulić kao pjesnik odnosno kao književnik kasnije stvorio, njega najbolje prikazuju *Suze sina razmeinoga, Dubravka i Osman*. On je u hrvatskoj književnosti i poznat po tim svojim djelima.

Ivan Gundulić nakon Marina Držića drugi je veliki književnik starije hrvatske književnosti. Da Gundulićeva djela u danas cijenimo i čitamo, razlog leži u njihovoj unutarnjoj vrijednosti i njihovu bogatotu jeziku, kratko rečeno: u njegovoj umjetnosti rijetki.

PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

2	
10.	<u>Zbornik proze XVI i XVII stoljeća</u> (S. Konzul, A. Dolmatin, B. Kašić, J. Križanić, M. Divčović, P. Posilović i dr.) <u>Jakša Rapić</u>
11.	<u>Ivan Gundulić I</u> (Suze, Dubrovka) <u>Jakša Rapić</u>
12.	<u>Ivan Gundulić II</u> (Osman) <u>Milan Ratković</u>
13.	<u>Ivan Bunici-Vučić</u> <u>Milan Ratković</u>
14.	<u>Kajkavski pisci XVII i XVIII stoljeća</u> (I. Pergošić, A. Vraneć, M. Krajačević, J. Hobdelić, J. Belostenec, G. Jurjević, M. Magdalenić, B. Krčelić, M. Valjevac i dr.) <u>Oleg Sojat</u>
15.	<u>Zrinski-Frankopan-Vitezović</u> <u>Tomo Matić</u>
16.	<u>Imjat Djurdjević</u> <u>Franjo Švelec</u>
17.	<u>Zbornik stihova XVIII stoljeća</u> (M. A. Relković i pisci oko njega, M. Bruerović i ostali dubrovački prigodničari, F. Grabovac, P. Kančilić, M. A. Kotančić) <u>Josip Puparić</u>
18.	<u>Komedije XVII i XVIII stoljeća</u> (Andro Stitikeca, Ilija Kuljaš, Pokrinoč, Starac Klimoje, Dundurilo, Skripalo, Ljubonici i dr.) <u>Marko Potek</u>
19.	<u>Andrija Kačić Miošić</u> <u>Jakša Rapić</u>
20.	<u>Tito Brezovački</u> <u>Milan Ratković</u>
	<u>B/ XIX STOLJEĆE</u>
21.	<u>Narodne lirske pjesme</u> <u>Olinko Delorko</u>
22.	<u>Narodne epske pjesme I</u> <u>Olinko Delorko</u>
23.	<u>Narodne epske pjesme II</u> <u>Maja Bošković Stulli</u>
24.	<u>Narodne priповijetke</u> <u>Maja Bošković Stulli</u>

PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

3

25. Narodne drame, poslovice i zagonecke Nikola Bonifacijč Rožin
26. Iltirska knjiga I Slavko Ježić
27. Iltirska knjiga II (F.Kurelac, D.Jorčević, Lj.Vukotinović, I.Kukuljević, B.Sulek, G.Marić, A.Brdić, I.Filipović, A.Veber Thalčević, I.Tholec) Jakša Ravelič
28. Lorković-Rački-Pavlinović-Nodilo Jakša Ravelič
29. Vraz-Preradović Višnja Barać
30. Demeter-Bogović Slavko Ježić
31. Ivan i Matija Mažuranić Ivo Frangeš
32. Antun Nemčić Slavko Ježić
33. Vodopić-Botić Petar Šegedin
34. Jurković-Korojoc-Perkovac Davor Kapetanović
35. Ante Starčević Petar Šegedin, Marijan Matković, Jakša Ravelič
36. Vatroslav Jagić Marin Frantičević
- 37-40. August Šenoa Šime Vučetić
41. Marković-Jorgovanović-Palmović Jakša Ravelič
42. Josip Eugen Tomic Emil Štampar
- 43-44. Eugenij Kumičić Barać Višnja
45. Fran Mažuranić-Horambasij Hedjeljko Mihanović
- 46-47. Ante Kovačić Ivo Frangeš
- 48-50. Kraover Šandor Gjalski Emil Štampar
51. Ivo Vojnović Marijan Matković

4

52. Josip Kosarac Emil Štampar
 53. Turić-Draženović Ivo Frangeš
 - 54-55. Vjenceslav Novak Višnja Barać
 56. Janko Leskovar Ivo Frangeš
 57. Stjepo Stjepan Kranjčević Ivo Frangeš
 58. Ante Tresić Pavičić Šime Vučetić
 59. Književna kritika XIX stoljeća (D.Politeo, J.Pasarić, M.Šrepel, I.Ibler, J.Čedomil) Marin Frantičević
 60. Viktor Čar Brin Ante Bojnić
- C/ XX STOLJEĆE
- 61-63. Antun Gustav Matić M.Matković, P.Šegedin
 64. Dinko Šimunović Vice Zarinović
 65. Književna kritika XX stoljeća I (M.Dežman, I.Krnić, P.Skok, B.Vodnik, M.Morjanović) Jure Koštelan
 66. Brlić-Mažuranić-Horvat KIS-Z.Marković Vatroslav Štigel
 67. Vidrić-Đomjanović-Nikolić Ivo Frangeš
 - 68-69. Milan Begović Brunko Hedićević
 - 70-71. Vladimir Nazor Nikola Ivančin
 72. Drama XX stoljeća I (S.Tucić, M.Ogrizović, A.Mlčinović, P.Petrović Pecija) Brunko Hedićević
 73. Kosor - I.Kozarac Dionizije Švagelj

PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

5

- 74-75. Milutin Nehajev Vice Zaninović
 76. Kamov-Čerina-Donadini N.Miličević, G.Krklec
 77. Wiesner-Galović-Miljković-Polić Šime Vučetić
 78. Hanžeković-Andjelinović-Vilović-Uvodović J.Ravlić, I.Frangeš
 79-80. Tin Ujević Šime Vučetić
 81. Slavko Kolar Miroslav Šicel
 82-86. Miroslav Krleža Ivo Frangeš
 87-88. August Cesarec Vladimir Popović
 89. Antun Barać Stanko Lasić
 90. Književna kritika XX stoljeća II (J.Benešić, A.Haler, M.Kombol, B.Gavela, I.Hergešić, S.Šimić, J.Bogner) Marijan Matković
 91. Pavlović-Lovrak-Mihalić Stanko Lasić
 92. Ervin Šinko Marijan Matković
 93. Antun Branko Šimić Jure Koštelan
 94. Gustav Krklec Augustin Stipčević
 95. Škurla-Pfanova-Miholjević-Švel Miroslav Vaupotić
 96. Perković-J.Kušan-Dean-Nemetak Dubravko Jelčić
 97. Majer-Vlaicavljević-Alfirević Nedjeljko Mihanović
 98. Pavić-Balota-Ljubić-Gervais Marin Franičević
 99. Drama XX stoljeća II (T.Strozzi, J.Kulundžić, K.Mesarić, G.Senečić) Dubravko Jelčić

6

100. Cettineo-Feldman-Batušić Miroslav Vaupotić
 101. Dobriša Česarić Marin Franičević
 102. Sudeta-V.Kušan-Šop Saša Vereš
 103. Miškina-Kikić Miroslav Vaupotić
 104. Vladan Desnica Vlatko Pavletić
 105. Vjekoslav Kaleb Petar Šegedin
 106. Dragutin Radijanović Jure Koštelan
 107. Novak Šimić Vladimir Popović
 108. Kopačić-Kozarčanin Ivo Frangeš
 109. Ivan Goran Kopačić Jure Koštelan

Ovaj se plan izdanja biblioteke "Pet stoljeća hrvatske književnosti" priključuje Ugovoru između Nakladnog zavoda Matice hrvatske i Izdavačkog poduzeća "Zora" u Zagrebu o zajedničkom ulaganju obrtnih sredstava radi zajedničkog izdavanja - u kooperaciji - dotočne edicije. Sva proširenja i eventualne izmjene ovog plana Urednički odbor provodi samo uz suglasnost oba kooperanta.

Zagreb, 20.II 1962.

Predsjednik Uredničkog odbora:

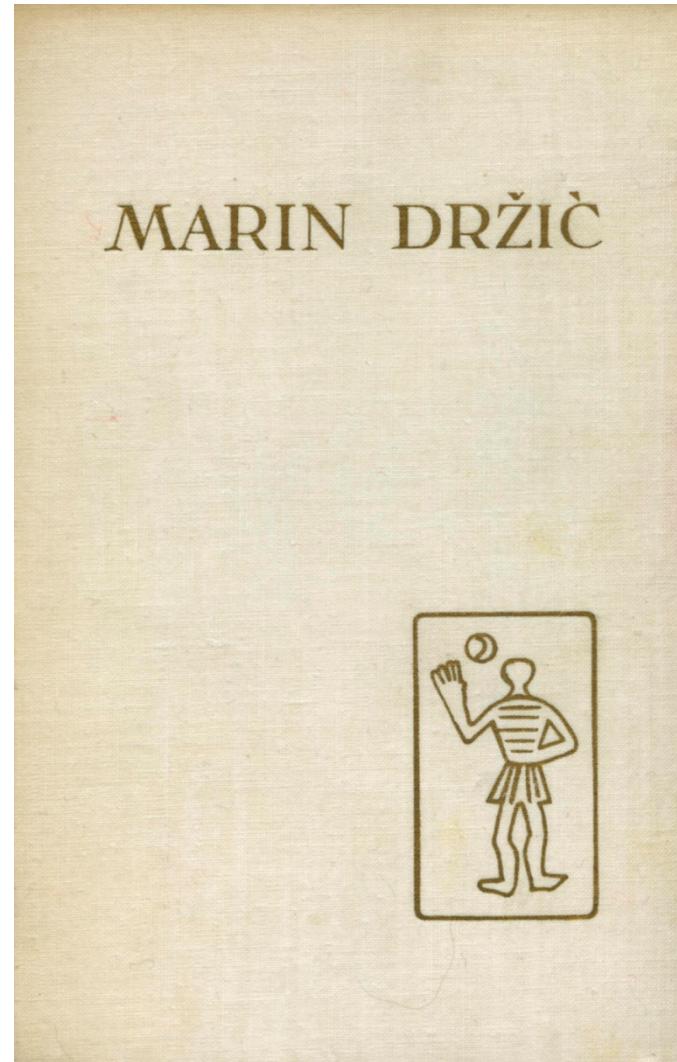
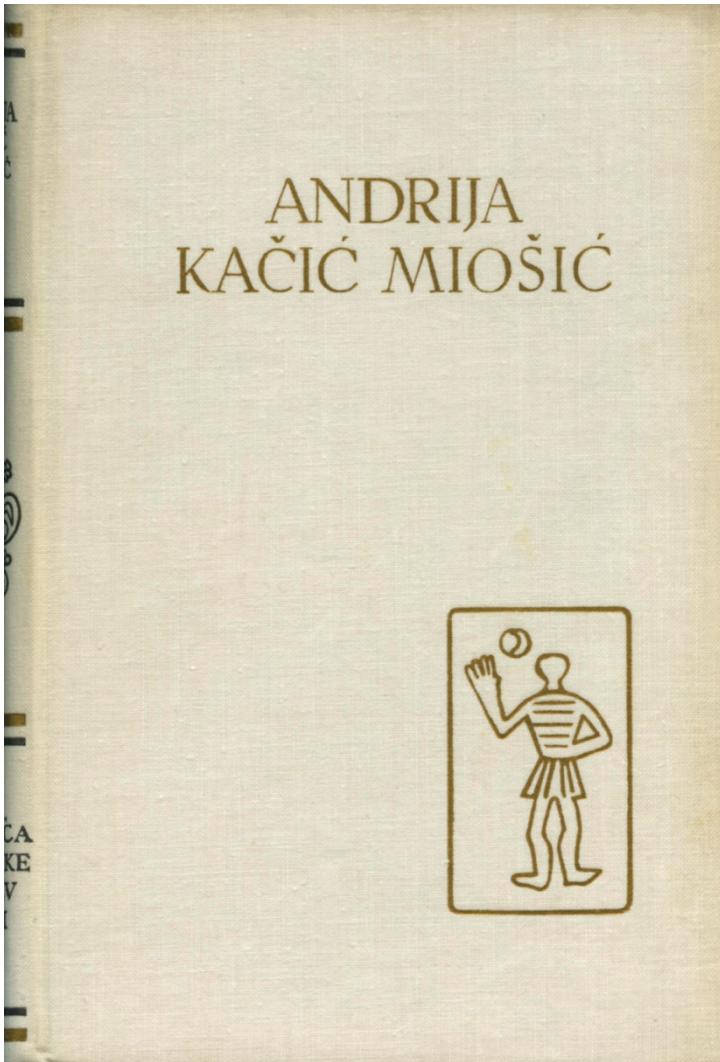
J. R. Kraljević
 Jokša Kraljević / PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI
 Tajnik Uredničkog odbora
Ivan Kralo / Ivan Kralo /

Direktor Izdavačkog poduzeća "Zora":

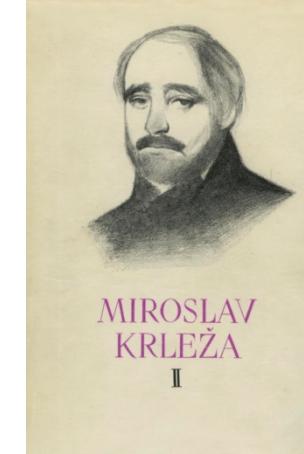
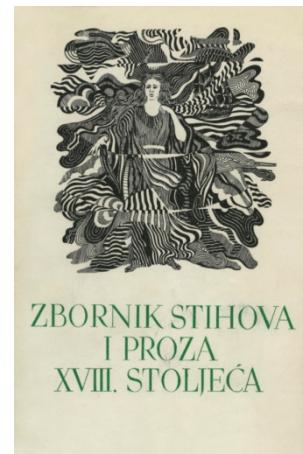
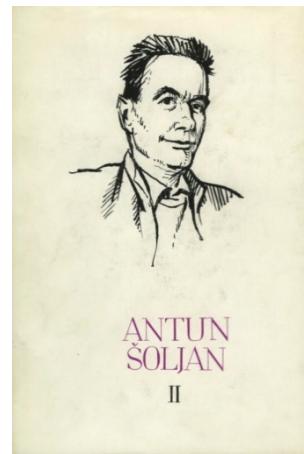
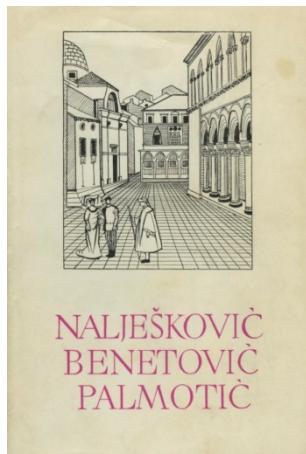
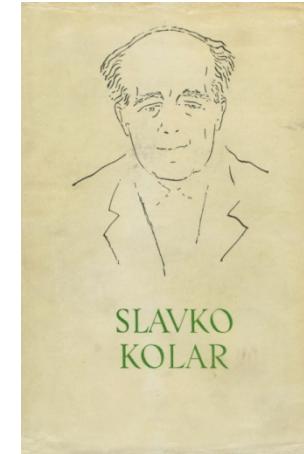
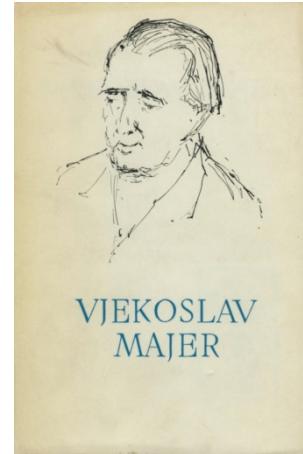
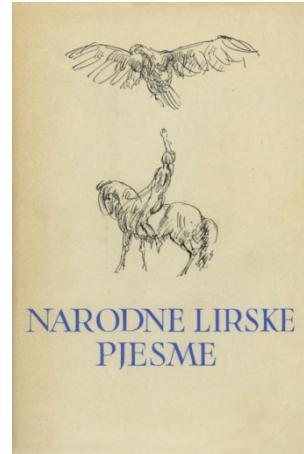
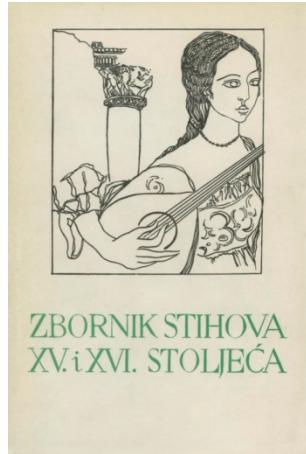
Ivan Dončepić
 Ivan Dončepić /
 Direktor Nakladnog zavoda
 Matice hrvatske:
Josip Mihaljević / Josip Mihaljević /

NAKLADNI ZAVOD
MATICE HRVATSKE
ZAGREB

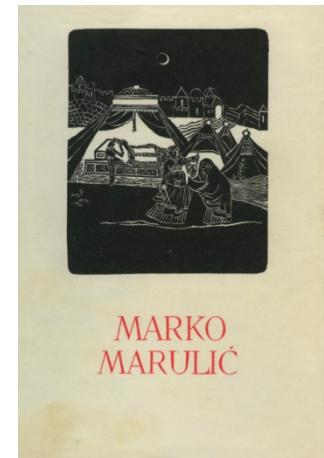
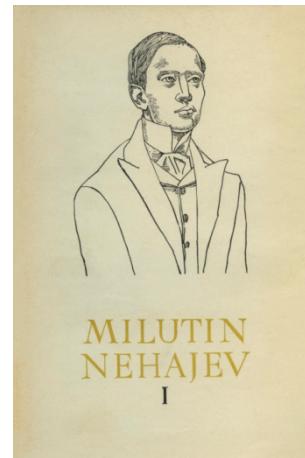
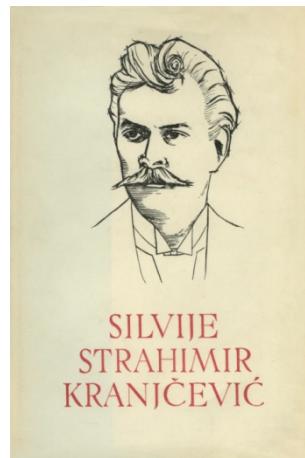
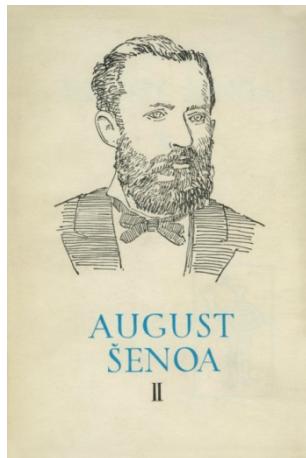
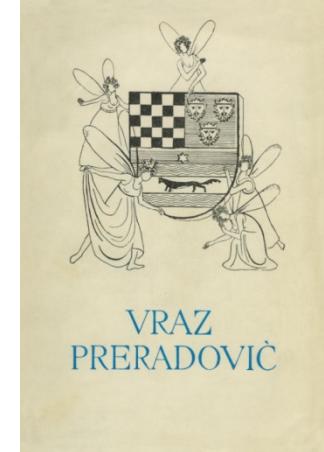
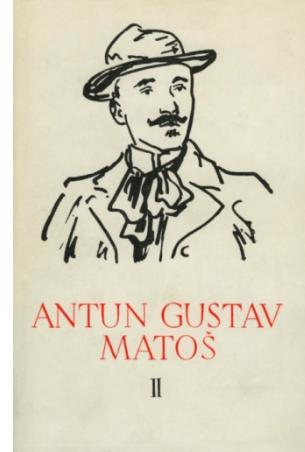
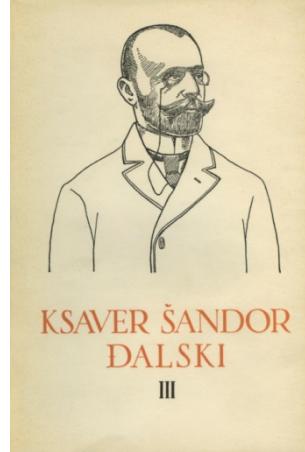
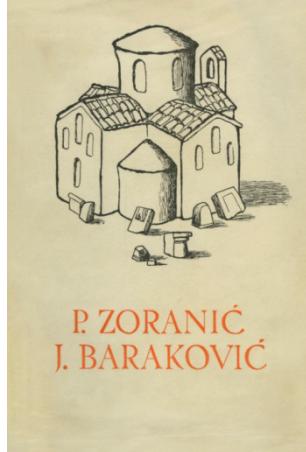
PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

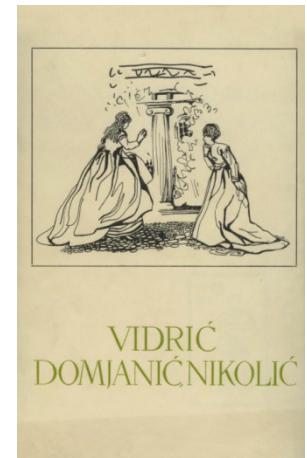
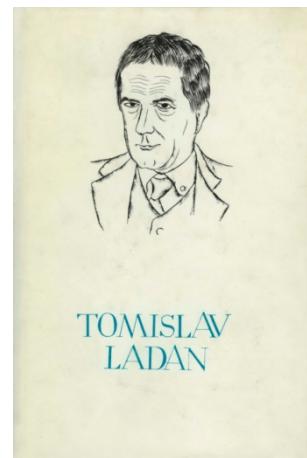
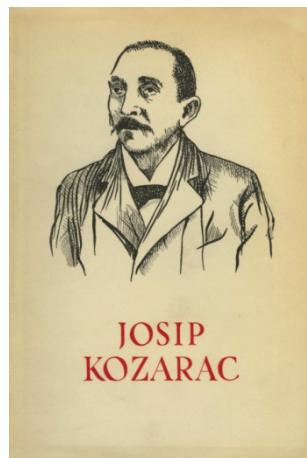
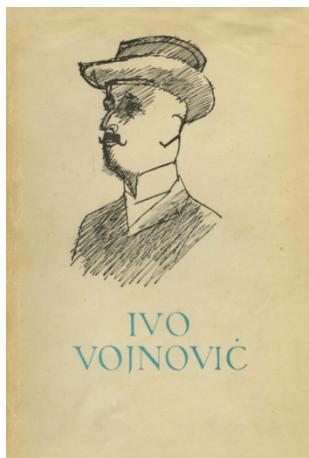
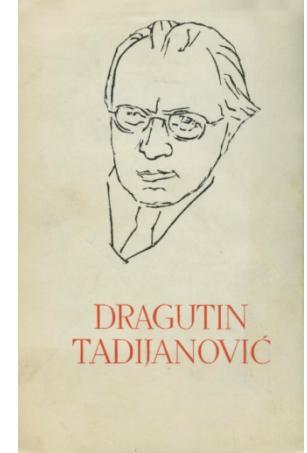
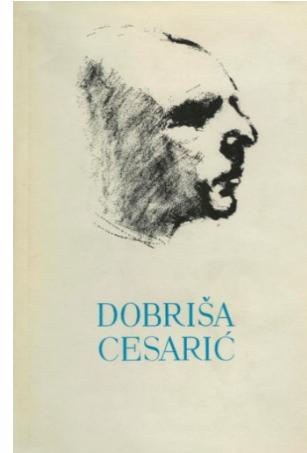
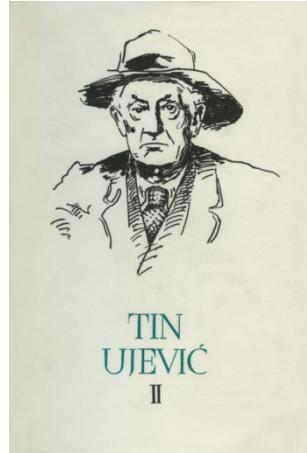
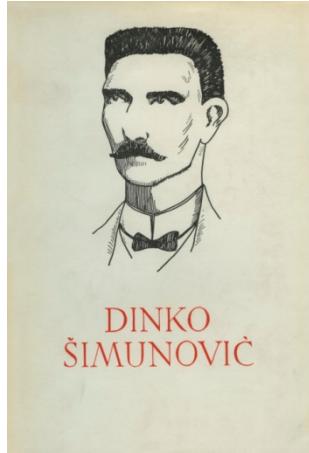
PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

Izdavačko poduzeće "Zora", Zagreb 24/62 PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI UREDNIŠTVO ZAGREB

Broj: 24 Dan: 1. 11. 1964

NAKLADNI ZAVOD MATICE HRVATSKE ZAGREB
MATICNA ULICA 2 TELEFONI: 32-589 / 32-573

Ugovor o štampanju

12 knjiga iz biblioteke "Pet stoljeća hrvatske književnosti"

Izdavačko poduzeće "Zora", Zagreb i
Zaključen na dan godine između NAKLADNOG ZAVODA MATICE HRVATSKE
Zagreb (u daljem tekstu IZDAVAC) i štamparskog poduzeća Vjesnik - Zagreb

(u daljem tekstu STAMPARIJA).

1. IZDAVAC naručuje kod STAMPARIJE: slog, prelom, štampu i uvez svog izdanja 12 knjiga iz biblioteke "Pet stoljeća hrvatske književnosti".

2. Izdanje će se štampati u tiraži od po 10.000 kom. u prosjeku primeraka.

3. Izdanje ima 20 (u prosjeku) štamparskih araka od 16 (8-10-32-6-1)

strane, formata 14 x 20 cm. vlastitim

4. STAMPARIJA će izvršiti gornju naručbu sučestvno počevši od 1. XI. do 1. III. godine 1962.

5. IZDAVAC će predati STAMPARIJI rukopis dana 3. XI. 1962. godine.

6. STAMPARIJA se obavezuje da rukopis uzme u rad najdalje 6 knjiga do 1. II., a ostatak do 7. ŠTAMPARIJA će isporučiti IZDAVACU izdanje dana 31. XII. 1962. godine.

8. Za svaki dan koji STAMPARIJA prekoraci preko utvrđenog roka za isporuku isplatiće IZDAVACU po dinara. Ako iz toga prekoraćenja proističe štetna za IZDAVACA, onda je STAMPARIJA obvezna da mu je nadoknadi. Ako STAMPARIJA ni šest mjeseci poslije roka koji je predviđen ugovorom ne isporuci izdanie, IZDAVAC može odustati od preuzimanja izdanja, a STAMPARIJA je dužna da mu svu štetu nadoknadi.

9. Slog: 1. Pismo latinica 2. Vrsta slova: borgte

3. Razmak redova garmond 4. Sirina sloga: 22 cicera

5. Dužina strane 24 cicera (bez kolumnofraza, * kolumnofraza)

6. Mjesto kolumnicifre: (gore — dolje, lijevo — desno — u sredini — bez kolumnofraza)

7. Slog: masinski 8. Slike do cm usjećene u slog. (na strici — ručni)

10. Klijeći: Ukupno: 1 komada: A) Autotipije: komada B) Fototipije: komada C) U boji: komada:

a) u 1 boji komada; b) u dvije boje komada; c) u tri boje komada; d) u četiri boje komada.

11. Štampa izdanja:

PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI UREDNIŠTVO ZAGREB 126 Z O N E 1. 11. 1964 U G O V O R

Broj: O KONTROLINOM ČITANJU KNJIGA I kola (drugog izdanja) BIBLIOTEKE "PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI".

sklopljen između: dr Bratoljub Klačić iz Zagreba
stani Kržanićeva 7 telef. 412-242
i Izdavačkog poduzeća "Zora" i Nakladnog zavoda Matice hrvatske.

1. lektor biblioteke dr Bratoljub Klačić izvršit će kontrolno čitanje nakon II revizije.

2. Honorar za kontrolno čitanje utvrđuje se sa Din 500,- slovima: Petsto dinara. — po autorskom arku (30.000 grafičkih znakova). Honorar je plativ prema propisima Pravilnika o visinama autorskih honorara.

3. porez i takse, koji se po zakonskim propisima odnose na honorar, plaća sam lektor.

4. U slučaju bilo kakva spora, koji bi mogao nastati iz ovog Ugovora, podvrgavaju se obje stranke presudi nadležnog suda čija je odluka konačna i obavezna.

5. Ovaj je Ugovor sklopljen u četiri (4) jednaka primjerka, od kojih se 1-nalazi kod lektora, 1-kod Izdavačkog poduzeća "Zora", 1-kod NZMH, a 1-u tajništvu Uredniškog odbora biblioteke "Pet stoljeća hrvatske književnosti". U Zagrebu 14.9.1964.

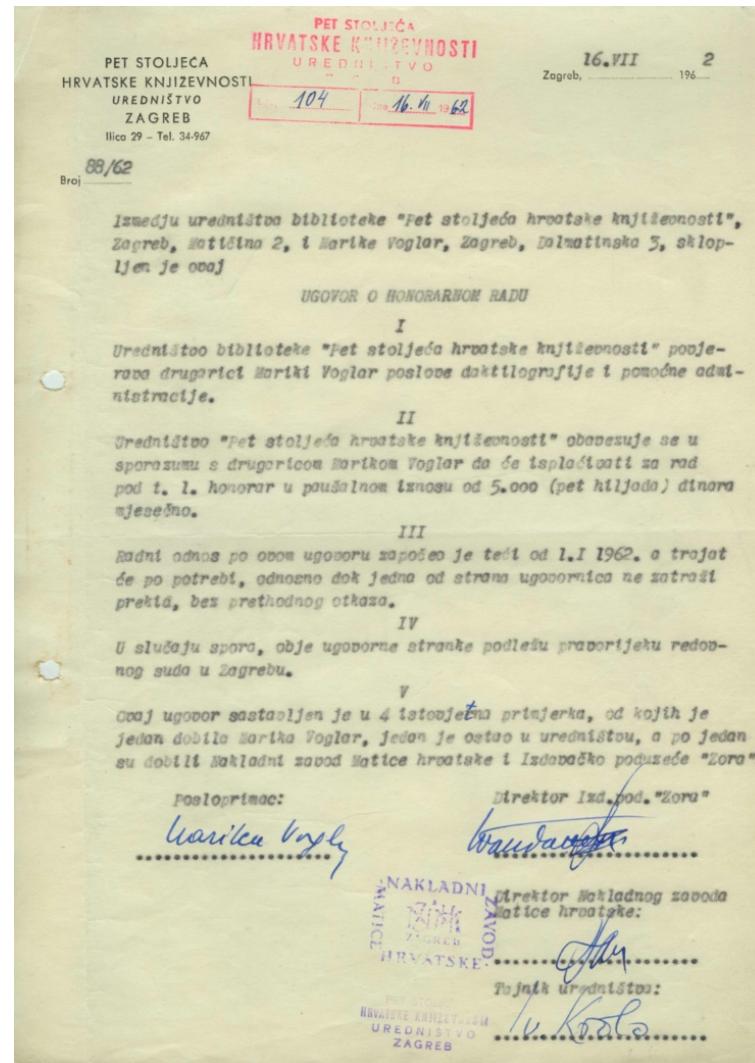
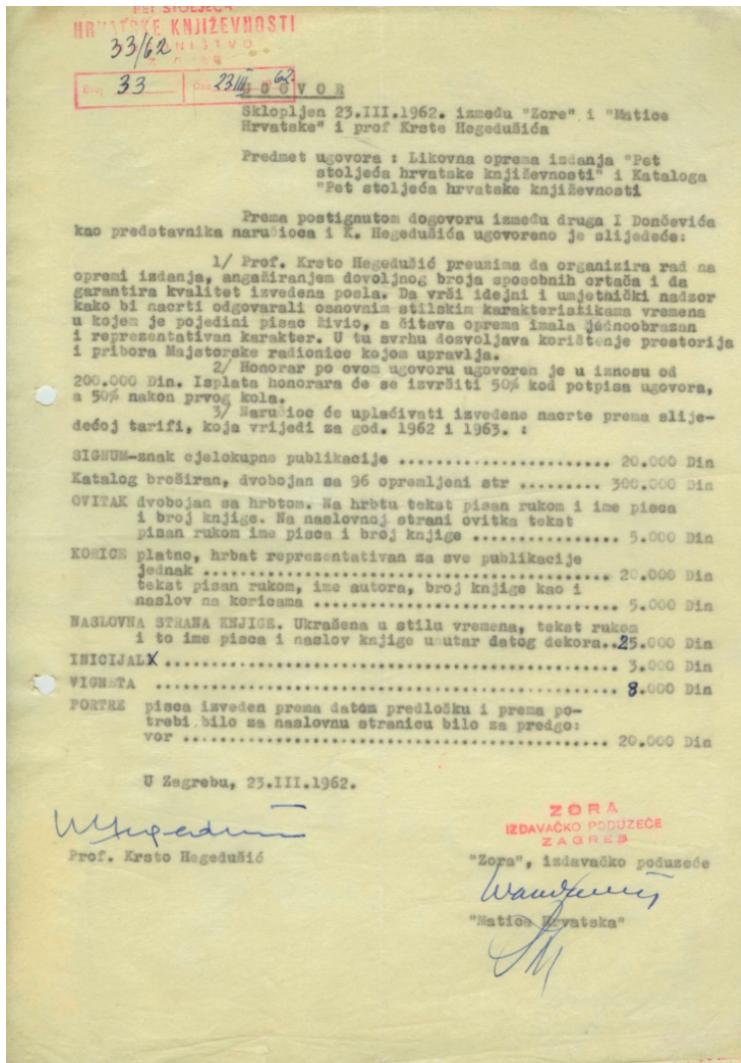
Lektor: *K. Bratoljub Klačić*

Ivan Dončević
Direktor Nakladnog zavoda
Matice hrvatske

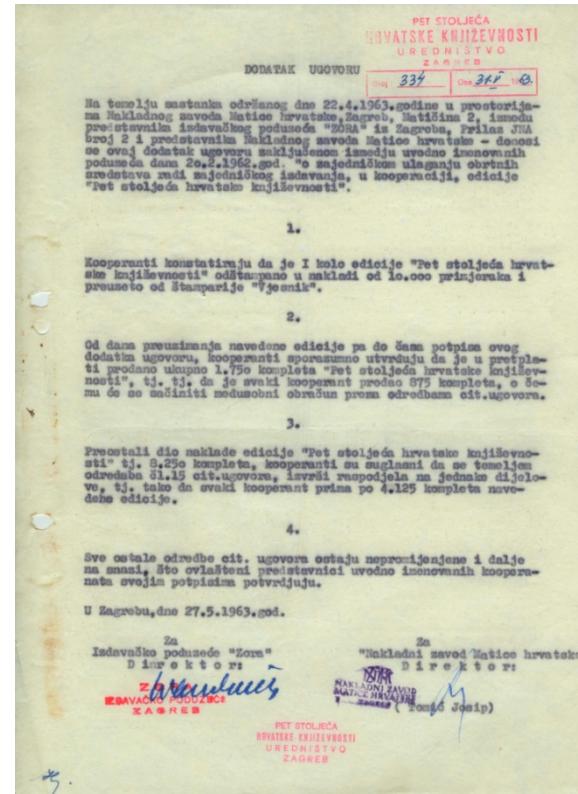
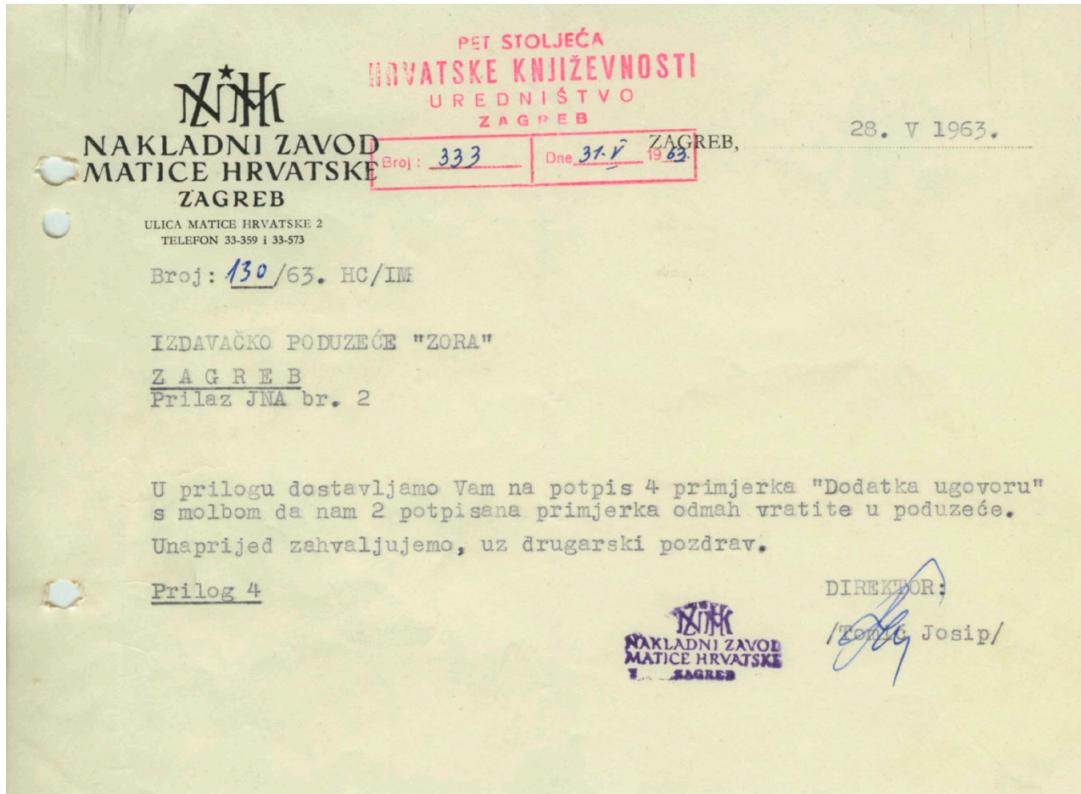
Jobip Tomačić
Tajnik
Uredniškog odbora biblioteke

Krsto Špoljar *Božo Špreč*

PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

PET STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

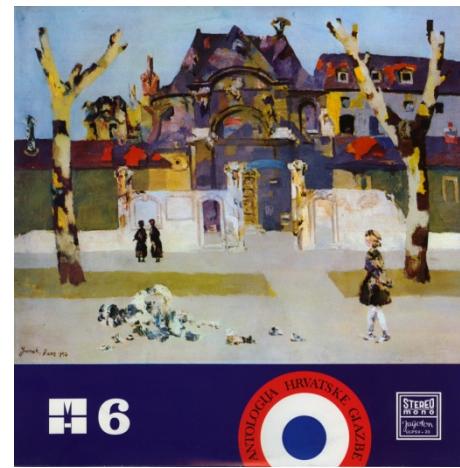
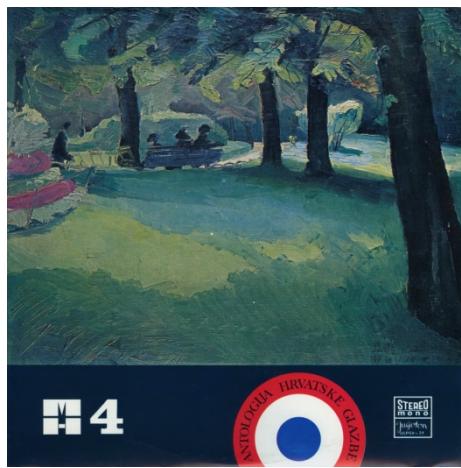
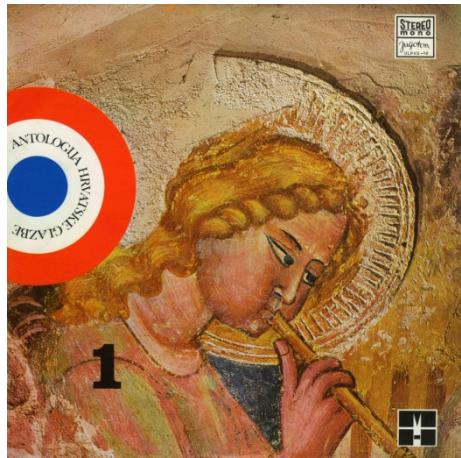
ENCIKLOPEDIJSKI ZBORNICI

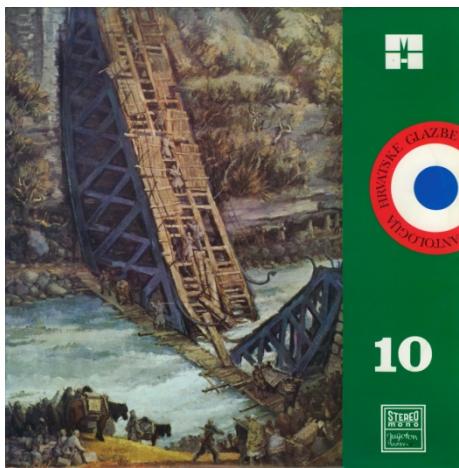
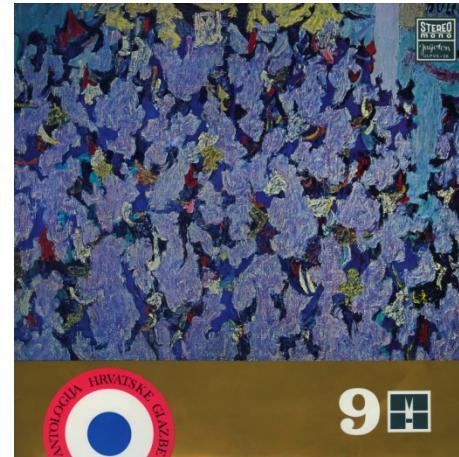
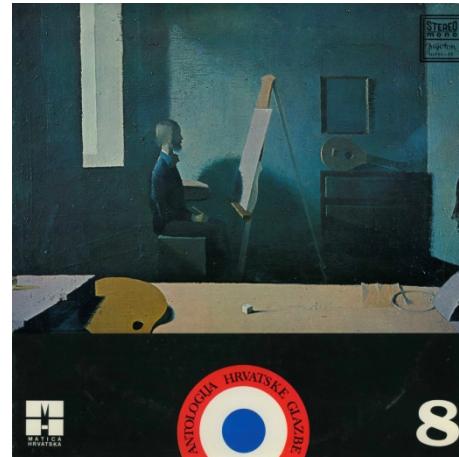
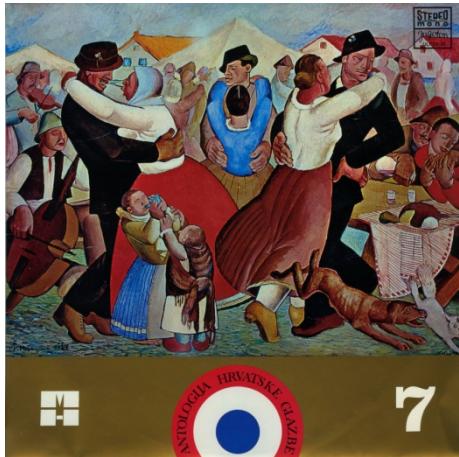
ENCIKLOPEDIJSKI ZBORNICI

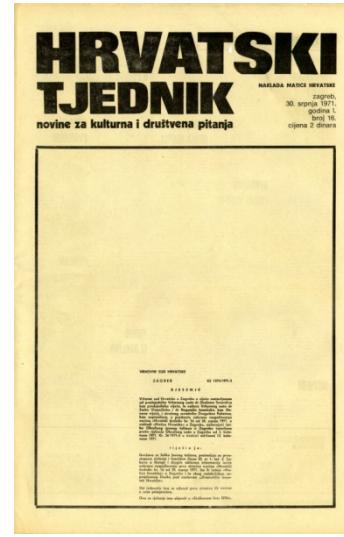
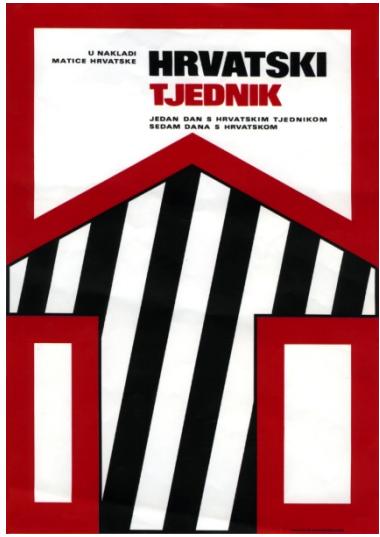
ANTOLOGIJA HRVATSKE GLAZBE

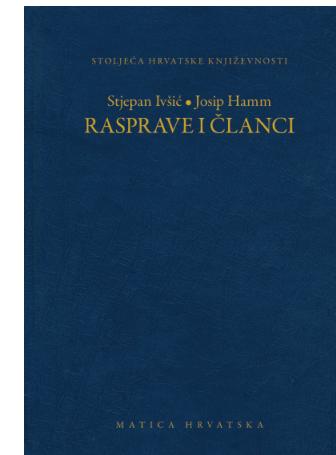
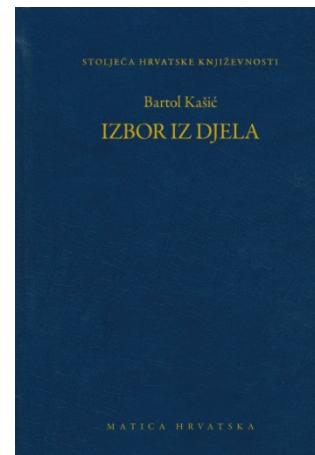
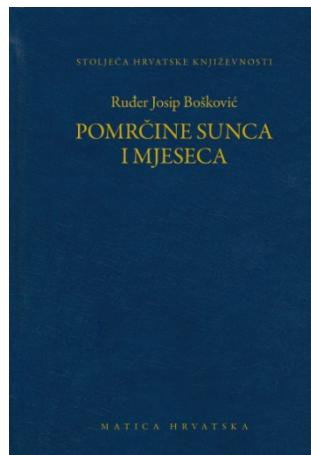
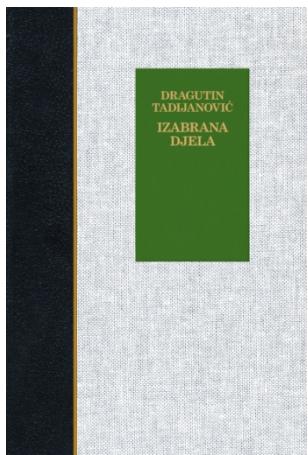
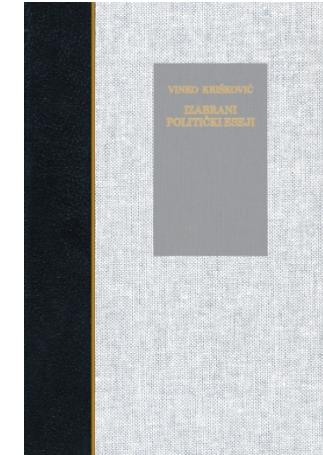
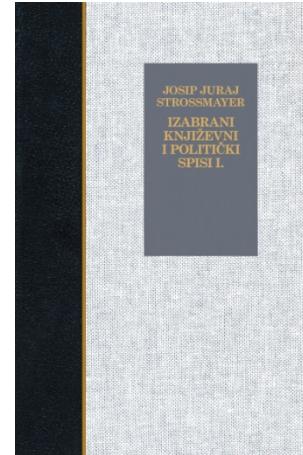
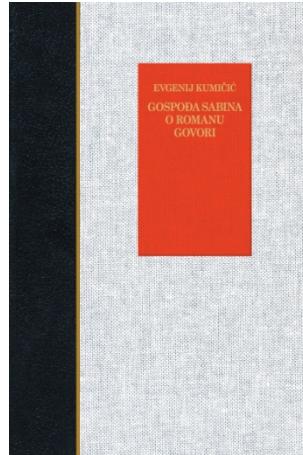
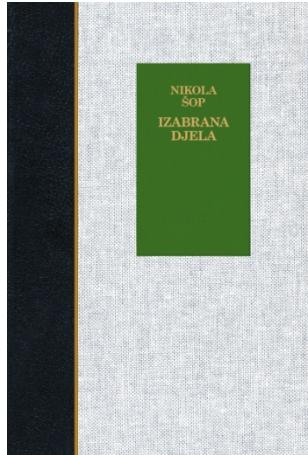
ANTOLOGIJA HRVATSKE GLAZBE

HRVATSKI TJEDNIK

STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

STOLJEĆA HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

*Knjige priređene na temelju
stoljetnih proučavanja pisaca i književnih razdoblja*

Temeljna biblioteka Matrice hrvatske

Djela hrvatskih pisaca koja povezuju stoljeća

Književna riječ za hrvatsku kulturnu suvremenost

Biblioteka za sve knjižnice

Temelj za studij hrvatskoga jezika i kulture

Izbor najboljih djela za djelo Matrice hrvatske

*Hrvatska književna baština
priređena na suvremen način*

Pjesme naših ljudi i krajeva

Nove knjige u novoj grafičkoj opremi

*Priređena i proučena književna djela
sažetak stoljetnih sabiranja i proučavanja*

Djelo Matrice hrvatske upućeno suvremenom čitatelju